

**ÎNALTA CURTE DE
CASAȚIE SI JUSTIȚIE
Raport de activitate
2009**

CUPRINS

INTRODUCERE

SECȚIA CIVILĂ ȘI DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ
SECȚIA PENALĂ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL SECȚIA
COMERCIALĂ
COMPLETUL DE 9 JUDECĂTORI
SECȚIILE UNITE

DIRECȚIA LEGISLAȚIE, STUDII, DOCUMENTARE ȘI
INFORMATICĂ JURIDICĂ
DEPARTAMENTUL ECONOMICO-FINANCIAR ȘI
ADMINISTRATIV
BIROUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE
BIROUL DE RELAȚII INTERNAȚIONALE

ANEXE

Prezentul raport analizează în mod sintetic activitatea Înaltei Curți de Casație și Justiție în anul 2009

1. Analiza datelor statistice, la finele anului 2009, permite desprinderea concluziei că instanța supremă a României a parcurs încă un an sub semnul supraaglomerării, cifra de 39.786 de dosare aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție în anul 2009 justificând pe deplin această concluzie. În raport cu anul 2008, an în care pe rolul instanței supreme s-au aflat 39.241 de dosare, creșterea numărului de dosare aflate pe rol în anul 2009, la 39.786 de dosare, indică o tendință de creștere a volumului de activitate al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care riscă să pună instanța supremă a României în imposibilitatea respectării dreptului la un proces echitabil și la judecarea cauzelor într-un termen rezonabil.

2. În cursul anul 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție a soluționat 27.188 de cauze, numărul cauzelor soluționate fiind în creștere în raport cu anul 2008, an în care au fost soluționate 24.238 de cauze.

Din cele 27.188 de cauze soluționate în anul 2009, 18.963 de cauze au fost soluționate într-un termen de până la 6 luni, ceea ce indică faptul că un procent de aproape 70% din numărul cauzelor au fost soluționate într-un termen mai mic de 6 luni, dovedind prioritatea pe care o reprezintă judecarea cauzelor într-un termen rezonabil pentru Înalta Curte de Casație și Justiție.

În spatele acestor date statistice stau exclusiv eforturile colectivului de judecători, magistrați-asistenți și alte categorii de personal al instanței supreme, care, însă, în viitor – în condițiile creșterii volumului de activitate – nu vor putea suplini lipsa unor intervenții legislative menite să reducă volumul de activitate, să asigure numărul de posturi corespunzător, să împiedice plecarea din sistemul judiciar al celor care îl slujesc.

3. Un alt element desprins din datele statistice analizate la finele anului 2009 merită a fi menționat, întrucât el reflectă preocuparea Înaltei Curți de Casație și Justiție de a-și îndeplini misiunea constituțională privind unificarea jurisprudenței: în cursul anului 2009 instanța supremă a soluționat toate cele 38 de recursuri în interesul legii aflate pe rolul Secțiilor Unite, la finele anului 2009 nerămânând niciun recurs în interesul legii pe rol.

4. Activitatea de judecată pe secții, problematica specifică a fiecăreia, precum și activitatea celorlalte compartimente ale Înaltei Curți de Casație și Justiție se prezintă astfel:

SECȚIA CIVILĂ ȘI DE PROPRIETATE INTELLECTUALĂ

În anul 2009, pe rolul Secției civile și de proprietate intelectuală s-a înregistrat un număr de cauze asemănător celui din 2008. A crescut numărul recursurilor în materie imobiliară (îndeosebi Legea nr. 10/2001) și al litigiilor de proprietate intelectuală, dar a scăzut, datorită modificărilor legislative, numărul litigiilor de muncă privind drepturi bănești.

Judecătorii secției au trebuit să intre în ședință de 3 și uneori chiar de 4 ori pe lună, cu câte 60-70 de dosare zilnic, cu consecințe dramatice asupra fixării primului termen de judecată, după aproximativ 5-6 luni, a redactării în termen a hotărârilor și a tuturor elementelor care definesc calitatea activității la cea mai înaltă instanță a țării precum și asupra celerității soluționării cauzelor.

Tot acest uriaș volum de activitate s-a desfășurat în condițiile unei acute insuficiențe a numărului personalului, îndeosebi în ceea ce-i privește pe judecători și magistrații asistenți.

Astfel, în ultimii ani schema de judecători, și așa extrem de redusă, nu a fost niciodată completă. Cu trei ani în urmă un judecător din cadrul secției a fost desemnat ca magistrat în cadrul Curții de Justiție de la Luxemburg, iar soluția adoptată a fost aceea a detașării, fără ca locul domniei sale să mai fie ocupat. În cursul anului 2009 s-au pensionat un număr de 7 judecători, ceea ce face ca în prezent să existe 2 posturi vacante de judecători. Dacă se adaugă la această situație împrejurarea că 1 judecător a fost membru al Biroului Electoral Central, se obține un tablou care poate fi numit, fără teama de a exagera, ca dramatic.

În acest context nu putem să nu remarcăm lentoarea procedurilor de ocupare a posturilor libere, ca și modalitatea de votare, care nu a permis în unele cazuri alegerea unor candidați, deși mulți dintre ei erau valoroși și recomandați de o carieră judiciară remarcabilă.

Unele tendințe preconizate ale legislației în materia drepturilor bănești și a pensionării magistraților, fac ca mulți colegi să ia în calcul tot mai serios ipoteza pensionării.

În privința magistraților asistenți, ei sunt în număr de doar 19, ceea ce este vădit insuficient în raport de volumul de activitate și de atribuțiile tot mai complexe ce le revin.

De abia în anul 2008 a fost suplimentată schema personalului auxiliar, astfel încât în prezent secția funcționează cu un număr de 21 grefieri, 7 tehnoredactori, 2 aprozi și 2 agenți procedurali.

Volumul foarte ridicat de muncă și lipsa acută a personalului nu au cum să nu aibă consecințe nedorite asupra activității secției, cu toate măsurile administrative ori de management luate.

RESPECTAREA PRINCIPIULUI CONTINUITĂȚII COMPLETELOR DE JUDECATĂ

Participarea judecătorilor în ședințele de judecată se realizează conform unei programări lunare întocmită de președintele secției, pentru aplicarea sistemului distribuirii aleatorii a cauzelor. La începutul anului s-au constituit completele de judecată, actualmente în număr de 12, care au fost numerotate, potrivit dispozițiilor art.95 alin.5 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Înlocuirea unor membri ai completelor de judecată a fost determinată numai de motive obiective (concedii medicale, evenimente neprevăzute, desemnarea ca membri în Birouri Electorale Centrale), evitându-se pe cât posibil orice alte situații de acest gen. Cererile depuse de judecători precum și documentele justificative sunt păstrate într-o mapă specială, de către magistratul asistent șef.

Președintele secției întocmește de asemenea programarea judecătorilor „de permanență” în scopul participării lor la completele de judecată în ziua respectivă, în situații neprevăzute cum sunt abțineri, recuzări, concedii medicale, existând preocuparea ca ea să fie cu strictețe respectată.

În fiecare lună președintele secției participă la activitatea de judecată, păstrându-și continuitatea în completul din care făcea parte și înainte de numirea în funcție.

Pentru repartizarea aleatorie a cauzelor au fost desemnați 2 grefieri, a căror activitate este controlată periodic și prin sondaj atât de președintele secției, cât și de magistratul asistent șef. Una din preocupările cele mai importante ale președintelui secției este să verifice ca repartizarea aleatorie a cauzelor să se facă fără nici un fel de abateri de la dispozițiile legale incidente.

Distribuirea aleatorie a cauzelor în sistem informatic ECRIS se realizează efectiv, încă din luna decembrie 2005, cu respectarea prevederilor art.3¹ din Hotărârea nr.2/2006 pentru modificarea și completarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum

și a dispozițiilor cuprinse în art.95 alin.2 și 5 din Regulamentul de organizare interioară al instanțelor judecătorești. În executarea acestei operațiuni se ține seama de programul informatic, iar dosarele se înregistrează în ordinea sosirii lor la instanță, după care se repartizează, în aceeași ordine, de persoana desemnată anual de către președintele secției, cu avizul Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Conform prevederilor art.97 alin.7 din același regulament, la sfârșitul fiecărei zile se listează cauzele repartizate în ziua respectivă, ținându-se o evidență separată a listelor; situația acestora este supusă unor verificări periodice efectuate de magistratul asistent șef și de președintele secției.

Distribuirea aleatorie a dosarelor în sistem informatic își găsește suport legal în normele procedurale și regulamentare, menite să asigure respectarea riguroasă a principiului continuității completelor de judecată și a judecătorilor în soluționarea cauzelor repartizate, în principal atunci când intervin unele incidente procedurale, care vizează alcătuirea completelor de judecată.

Incidentele procedurale referitoare la toți membrii completului de judecată sau la unii dintre aceștia, cum sunt incompatibilitatea, recuzarea sau abținerea se soluționează de către completul de judecată cu numărul imediat următor, conform art.98 alin.2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

În situația în care cererile de recuzare sau de abținere a unor judecători sunt admise, în compunerea completului de judecată sunt desemnați de către președintele secției judecătoria din completul cu număr imediat următor celui care a soluționat cererea. Cererile formulate de judecători, atunci când se ivesc incidente procedurale de natura celor menționate mai sus, precum și procesele verbale de înlocuire a acestora în completele de judecată se păstrează într-o mapă specială, de către magistratul asistent șef.

De asemenea, în temeiul dispozițiilor art.95 alin.9 din același regulament, toate modificările aduse completului de judecată ori repartizării dosarelor sunt evidențiate în programul informatic de repartizare aleatorie și în mapa ce conține programarea ședințelor de judecată.

În situația repunerii pe rol a unor cauze suspendate, în vederea continuării judecării (de ex. dosare în care s-au invocat excepții de neconstituționalitate, altele în care s-a făcut aplicarea art.47 din Legea nr.10/2000), dosarele se repartizează aceluiași complet de judecată, ce a fost investit inițial, respectându-se astfel principiul continuității.

Trecerea unor dosare de la Secția civilă și de proprietate intelectuală la o altă secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție se realizează prin încheiere motivată, potrivit art.99 alin.2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

CONSTATĂRI PRIVIND OPERATIVITATEA DE SOLUȚIONARE A CAUZELOR

Trebuie făcută de la bun început precizarea că limitele temporale de 6 luni, respectiv 1 an, au gradul lor de relativitate, în contextul în care, de la înregistrare, datorită numărului foarte mare de cauze, dosarele primesc un prim termen de judecată peste cca 4-5 luni, iar o amânare la acest prim termen, pe deplin posibilă și cu respectarea cerințelor procedurale, face ca deja cauza să aibă o vechime de 8-9 luni pe rol, fără ca acest lucru să fie imputabil judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Mult mai relevantă mi se pare în acest context verificarea dacă pricinile se soluționează într-un „termen rezonabil” în sensul Convenției Europene a Drepturilor Omului, fără tergiversări, amânări nejustificate și încălcarea unor norme procedurale. Din studiul dosarelor rezultă că în cea mai mare parte, motivele amânării cauzelor sunt de natură obiectivă și doar într-o mică măsură acestea au la bază și cauze subiective.

Printre cauzele obiective care au condus la amânarea soluționării dosarelor, menționăm în principal următoarele:

- De multe ori părțile recurg la folosirea abuzivă, cu rea-credință a drepturilor procesuale prevăzute de lege, consecința fiind aceea a nesoluționării cauzelor într-un termen rezonabil (cereri reperate de recuzare, solicitarea amânării pentru motive care – formal - uneori sunt dovedite, astfel încât o eventuală respingere a cererii declanșează alt val de recuzări și reclamații, cereri de suspendare a judecății ori a executării făcute cu rea credință).
- Apărătorii părților solicită amânarea și dovedesc diferite împrejurări ce atestă imposibilitatea de prezentare.
- Deficiențele privind publicitatea imobiliară, evidențele cadastrale, arhivele diferitelor organe și instituții au influență asupra judecății deoarece, chiar și în recurs, este necesară administrarea probei prin înscrisuri în condițiile art.305 Cod procedură civilă, ceea ce uneori conduce la tergiversarea soluționării.
- Multe persoane juridice care au calitatea de părți în proces nu respectă dispozițiile legale privind reprezentarea în instanță. Astfel, pentru a da un simplu exemplu, Primarul general al Capitalei nu semnează recursurile și celelalte înscrisuri depuse la dosar, ci l-a desemnat în acest sens pe un director, care la rândul lui a mandatat o persoană neidentificată, ce semnează „indescifrabil”.

În acest sens, la nivelul secției sunt aproximativ 200 de dosare în care, datorită împrejurărilor menționate, soluționarea a întârziat. În același timp, există și cauze subiective care au condus la depășirea termenului rezonabil de soluționare.

Astfel, de pildă, cu ocazia repunerii cauzelor pe rol, se constată că procedura de citare este uneori defectuoasă, ceea ce conduce la o nouă amânare.

În alte situații, chiar cu ocazia amânării cauzei are loc o conceptare greșită pentru termenul viitor, ceea ce conduce la o nouă amânare pentru lipsă de procedură.

S-au constatat situații în care înscrisuri relevante s-au atașat la dosar după termenul de judecată din vina unor funcționari de la compartimentele de registratură și arhivă, astfel încât cauza s-a amânat nejustificat.

În alte cazuri, dispozițiile instanței nu au fost aduse la îndeplinire în mod adecvat, ca de exemplu în privința citării prin publicitate, în străinătate ori la ușa instanței, emiterea unor adrese în termen util, solicitarea de relații de la diferite instituții.

Este important de relevat că în fiecare caz în parte astfel de situații au fost discutate cu cei în cauză, luându-se măsurile de atenționare ori chiar de sancționare a personalului vinovat de încălcarea atribuțiilor de serviciu.

În orice caz însă, în condițiile volumului foarte mare de activitate, numărul acestor greșeli este relativ redus, ele influențând în mică măsură soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

CU PRIVIRE LA ROLUL SECȚIEI CIVILE ȘI DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ ÎN INTERPRETAREA ȘI APLICAREA UNITARĂ A LEGII

Există o mare preocupare din partea tuturor colegilor judecători pentru evitarea oricăror erori în soluționarea cauzelor și rezolvarea legală a problemelor de drept complexe cu care s-au confruntat.

Secția civilă și de proprietate intelectuală a acordat o atenție deosebită, mult sporită față de perioada anterioară, rolului său esențial privind interpretarea și aplicarea unitară a legii.

Prin numeroase decizii pronunțate, multe dintre ele publicate în diferite culegeri și sinteze, judecătorii Secției civile și de proprietate intelectuală au reușit într-o bună măsură să atenueze diversitatea interpretărilor existente încă la nivelul instanțelor judecătorești din țară și să cristalizeze o jurisprudență unitară, în diferite domenii ale dreptului civil și procesual civil.

Se cuvine a fi semnalate, sub acest aspect, contribuțiile științifice deosebit de valoroase ale unor colegi (*Octavia Spineanu-Matei, Nina Ecaterina Grigoraș, Mihaela Tăbârcă, Adina Nicolae și alții*), care au publicat monografiile, sinteze de practică judiciară, studii și articole importante în diferite domenii ale dreptului civil și procesual civil.

Menționăm și că s-a reușit ca sinteza de practică judiciară a secției pentru anul anterior să fie publicată înainte de vacanța judecătorească. A apărut de asemenea ediția a II-a revăzută a culegerii de practică judiciară în materia Legii nr.10/2001.

În cadrul activității de unificare a practicii judiciare, s-a stabilit că:

1. Regimul juridic al terenurilor preluate de stat în condițiile art. 30 din Legea nr. 58/1974 este stabilit prin Legea nr. 18/1991 în favoarea dobânditorilor construcției, pentru care este prevăzut dreptul de a obține titlul de proprietate, însă, față de conținutul art. 36 alin.(3) din Legea nr. 18/1991, terenul aferent construcției are regimul juridic stabilit de text numai în ipoteza existenței construcției.

În ipoteza în care, ulterior înstrăinării, construcția proprietatea dobânditorului a fost preluată și mai apoi demolată, potrivit art. 1.4 lit. c din HG nr. 250/2007, regimul juridic al terenului rămâne supus incidenței Legii nr. 10/2001 în favoarea proprietarului terenului de la data trecerii acestuia în proprietatea statului sau a moștenitorilor acestuia, deoarece dobânditorul construcției demolate nu mai are dreptul/vocația de a obține titlul de proprietate pentru terenul aferent construcției, în condițiile Legii nr. 18/1991.

Atunci când construcția, fiind preluată de stat ulterior dobândirii prin testament și demolată, terenul are regimul juridic prevăzut de Legea nr. 10/2001, iar față de prevederile art. 3 din Legea nr. 10/2001, dreptul la măsuri reparatorii există în favoarea proprietarului terenului la data trecerii acestuia în proprietatea statului.

***I.C.C.J., Secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia civilă nr.184 din 15 ianuarie 2009***

2. Potrivit art. 1 alin.(1) din Legea nr.10/2001, intră sub incidența acestei legi imobilele preluate în mod abuziv de stat, de organizațiile cooperatiste sau de orice persoane juridice în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și cele preluate de stat în baza Legii nr. 139/1940 asupra rechizițiilor și nerestituite.

Pentru a exista concurs între legea specială și legea generală este necesar să se stabilească dacă bunul face obiectul Legii nr. 10/2001, iar pentru a se putea reține că regimul juridic al unui bun este cel prevăzut de Legea nr. 10/2001, trebuie să se stabilească data preluării și modul în care a fost preluat, împrejurări în raport de care se poate reține existența obligației transmiterii notificării către unitatea deținătoare.

Atunci când nu s-a stabilit data preluării bunului și modul de preluare, nu se poate aprecia asupra concursului dintre legea generală și cea specială.

***I.C.C.J., Secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia civilă nr. 1103 din 5 februarie 2009***

3. Cererile formulate în temeiul OUG nr. 190/2000, potrivit normei de competență teritorială absolută prevăzută de art. 21, sunt date în competența judecătorei în a cărei rază teritorială își are domiciliul reclamantul, înțelegând prin domiciliu acel element de identificare a persoanei fizice și nu denumirea dată adresei (domiciliul ales) la care o persoană cere să îi fie comunicate actele de procedură.

Dacă domiciliul reclamantului nu este în România, ci în străinătate, în conformitate cu dispozițiile art. 155 din Legea nr. 105/1992, potrivit cărora în cazul în care instanțele române sunt competente și nu se poate stabili care anume dintre ele este îndreptățită să soluționeze procesul, cererea va fi îndreptată potrivit regulilor de competență materială, la Judecătoria sectorului 1 al municipiului București sau la Tribunalul București.

***I.C.C.J., secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia nr. 3267 din 18 martie 2009.***

4. Sunt exceptate și nu fac obiectul Legii nr. 10/2001, astfel cum s-a statuat și prin dispozițiile art. 1 pct. 3 lit. c din HG nr. 250/2007, imobilele care au fost preluate de stat prin confiscarea averii, dispusă ca pedeapsă complementară, prin hotărâri judecătorești penale de condamnare pentru alte infracțiuni decât cele menționate la art. 2 alin. (1) lit. b din Legea nr. 10/2001.

Referitor la reglementarea legală menționată, instanța civilă este abilitată să verifice și să constate dacă imobilele pentru care se pretind măsuri reparatorii au fost preluate prin confiscarea averii în baza unor hotărâri judecătorești de condamnare pentru infracțiuni de natură politică, prevăzute de legislația penală și săvârșite ca manifestare a opoziției față de sistemul totalitar comunist.

În caz contrar, când măsura confiscării a fost dispusă pentru săvârșirea altor infracțiuni (de drept comun), instanța trebuie să respingă cererea formulată de persoanele pretins îndreptățite la măsuri reparatorii, întrucât imobilele confiscate nu cad în sfera de aplicare a acestei legi de reparație, fără a analiza, nefiind abilitată în acest sens, legalitatea măsurii confiscării dispusă de instanța penală.

***I.C.C.J., Secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia nr. 7387 din 9 iulie 2009***

5. Constituie publicitate anterioară, distructivă de noutate, împrejurarea că unor produse din gama modelului industrial solicitat la protecție se face reclamă într-o revistă precum și faptul că astfel de modele se află deja în portofoliul de produse standard al unei societăți comerciale, care le-a expus și comercializat cu mult timp înaintea datei depozitului reglementar.

***I.C.C.J., secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia nr. 1341 din 10 februarie 2009***

6. Curtea de apel a recunoscut calitatea procesuală activă reclamantului C.R.E.D.I.D.A.M. pe baza calității acestuia de organism de gestiune colectivă desemnat prin decizia nr.149 din 8 septembrie 2003 emisă de O.R.D.A. să colecteze sumele datorate de utilizatori artiștilor interpreți sau executanți.

Chiar dacă prin aceeași decizie a fost desemnat ca organism de gestiune colectivă și U.P.F.R., aceasta nu înseamnă ca acest organism ar fi putut colecta sumele de bani convenite artiștilor interpreți sau executanți, deoarece U.P.F.R. a fost desemnată să gestioneze o altă categorie de drepturi, respectiv pe cele ale producătorilor de fonograme.

Or, chiar dacă fac parte tot din categoria mai largă a drepturilor conexe dreptului de autor, drepturile producătorilor de fonograme sunt distincte de drepturile aparținând artiștilor interpreți sau executanți.

Calitatea C.R.E.D.I.D.A.M. de colector al drepturilor cuvenite artiștilor interpreți și executanți s-a menținut pe toată perioada de referință a acțiunii de față, respectiv 20 mai 2004 - 30 aprilie 2005.

***I.C.C.J., Secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia nr. 2194 din 27 februarie 2009***

7. În cazul în care răspunderea reclamantului nu se întemeiază pe o răspundere contractuală, derivând din nerespectarea unor contracte în care este stipulat că soluționarea litigiilor ivite ca urmare neexecutării contractelor se va face de către Arbitrajul Federației Ruse, ci ca temei al acțiunii s-a reținut răspunderea civilă delictuală pentru fapte săvârșite într-o perioadă ulterioară expirării contractului, clauza compromisorie înserată în contract nu operează în cauză, pentru a exclude competența instanțelor judecătorești în soluționarea litigiului, conform 343³ alin. (1) C. pr. civ.

***I.C.C.J., Secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia nr. 4152 din 27 martie 2009***

8. Existența unor societăți comerciale românești, care utilizează un nume comercial identic și un semn identic cu funcția de marcă, promovat într-o campanie publicitară pe teritoriul țării, nu putea fi ignorată de un comerciant de bună-credință, care în mod obișnuit este preocupat de a-și distinge printr-un semn propriu produsele și serviciile de cele identice ori similare ale altor întreprinzători și nu de a alege un semn care să creeze confuzie în rândul consumatorilor.

Prin urmare, alegerea de către o societate comercială a aceluiași semn pentru înregistrarea sa ca marcă pentru produse identice și similare nu poate fi rezultatul unei simple coincidențe, ci un act deliberat, prin care s-a urmărit cu rea-credință să profite de cunoașterea acestuia în rândul segmentului de public relevant, fapt ce duce la aplicarea dispozițiilor art. 48 alin. (1) lit. c din Legea nr. 84/1998 și la anularea mărcii astfel înregistrată.

***I.C.C.J., Secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia nr. 6375 din 5 iunie 2009***

9. 1.Art.5 din Legea nr.84/1998 exclude de la înregistrare semnele care sunt nedistinctive, descriptive ori devenite uzuale, însă nu în mod abstract, ci privite în conexiune cu produsele sau serviciile a căror marcă se urmărește.

Sintagma „Copilul meu” ar putea fi considerată descriptivă, prin reducere la absurd, numai dacă „produsul” vizat ar fi copilul însuși.

Or, în speță, marca „Copilul meu” a fost înregistrată de pârâtă pentru periodice, publicații, produse de hârtie și carton imprimat, redactare, publicitate, difuzare, tipărire, publicare și publicare on-line, creare și menținere de site-uri web, iar

În raport de acestea, corect au reținut instanțele anterioare că s-au respectat la înregistrare prevederile art.5 din Legeanr.84/1998.

2. În determinarea daunelor datorate titularului mărcii, beneficiul realizat pe nedrept de contrafăcător, ca și beneficiul de care este lipsit titularul ca urmare a faptei de contrafacere reprezintă criterii pertinente, prevăzute ca atare de art.14 alin. (2) lit.a din O.U.G. nr. 100/2005 adoptată pentru transpunerea în dreptul intern a Directivei 2004/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

***I.C.C.J., Secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia nr. 7041 din 12 iunie 2009***

10. Existența unor societăți comerciale românești, care utilizează un nume comercial identic și un semn identic cu funcția de marcă, promovată într-o campanie publicitară pe teritoriul țării, nu putea fi ignorată de un comerciant de bună-credință, care în mod obișnuit este preocupat de a-și distinge printr-un semn propriu produsele și serviciile de cele identice ori similare ale altor întreprinzători și nu de a alege un semn care să creeze confuzie în rândul consumatorilor.

Prin urmare, alegerea de către o societate comercială a aceluiași semn pentru înregistrarea sa ca marcă pentru produse identice și similare nu poate fi rezultatul unei simple coincidențe, ci un act deliberat, prin care s-a urmărit cu rea-credință să profite de cunoașterea acestuia în rândul segmentului de public relevant, fapt ce duce la aplicarea dispozițiilor art. 48 alin. (1) lit. c din Legea nr. 84/1998 și la anularea mărcii astfel înregistrată.

***I.C.C.J., Secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia nr. 6375 din 5 iunie 2009***

În cursul anului 2009, președintele secției dar și alți colegi judecătorești s-au deplasat la Curțile de apel, la tribunale, cu ocazia dezbaterilor privind unitatea de practică, au discutat în repetate rânduri aspecte de ordin doctrinar și jurisprudențial. Secția civilă și de proprietate intelectuală a fost întotdeauna reprezentată la dezbaterile, pe care le considerăm benefice, organizate în acest sens de Consiliul Superior al Magistraturii.

Este însă cert că în condițiile actualelor reglementări legale privind competența atribuită Înaltei Curți de Casație și Justiție, volumul cauzelor se va menține la un nivel foarte ridicat, în continuă creștere, ceea ce nu poate să nu conducă, în unele cazuri, la depășirea termenului rezonabil al judecării, consacrat prin dispozițiile art.6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, respectiv art.21 alin.4 din Constituția României.

Pentru remedierea neajunsurilor care se constată încă în soluționarea cu celeritate a cauzelor civile și pentru ridicarea calității actului de justiție, a unității rezolvării date problemelor de drept, având în vedere și concepția Strategiei privind reforma sistemului judiciar din România, considerăm că sunt absolut necesare:

- stabilirea unor norme în viitoarele reglementări procesual civile în sensul reșezării competențelor materiale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în sensul transformării instanței supreme într-o veritabilă Curte de Casație, care să-și îndeplinească rolul de reglator al practicii judiciare și interpret unic al dispozițiilor legale. În acest sens elaborarea unui studiu de impact adecvat și relevant privind intrarea în vigoare a noilor coduri (civil și de procedură civilă), adoptarea unor soluții care să fie realiste și să răspundă actualei situații a justiției din România capătă o importanță aparte;
- intervenție legislativă urgentă care să redefinească, pe coordonate de eficiență, instituția recursului în interesul legii;
- reanalizarea schemei de personal a secției, inclusiv printr-o eventuală redistribuire globală la nivelul instanței, în sensul creșterii semnificative a numărului de judecători, magistrați asistenți și a celuilalt personal;
- continuarea eforturilor vizând dotarea tehnică, informatizarea activității, creșterea nivelului de pregătire profesională a magistraților asistenți, grefierilor, a întregului personal.

SECȚIA PENALĂ

1. PREZENTAREA SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Secția Penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție este organizată conform prevederilor art. 19 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 (republicată) privind organizarea judiciară, competența acesteia fiind reglementată conform art. 22-23 din același act normativ.

În cursul anului 2009 Secția Penală a funcționat:

- în medie, cu un număr de 30 judecători, din totalul de 35 judecători, urmare desemnării unor judecători în Birourile Electorale Centrale pentru alegerile europarlamentare și prezidențiale desfășurate în lunile iunie, noiembrie și decembrie 2009, cât și urmare pensionării;
- în medie, cu un număr de 14 magistrați asistenți din totalul de 19 (urmare concediilor pentru îngrijirea copilului, 1 magistrat asistent detașat la Completul de 9 Judecători);
- în medie, cu un număr de 25 de grefieri din totalul de 28 (urmare pensionării și concediilor medicale), 2 agenți procedurali și 3 aprozi.

Având în vedere volumul mare de activitate al secției, față de numărul insuficient al personalului auxiliar de specialitate, agenții procedurali și aprozii au îndeplinit, de multe ori, pe parcursul anului 2009, activități specifice funcției de grefier.

2. ACTIVITATEA DE JUDECATĂ

Pentru aplicarea sistemului de distribuire aleatorie a cauzelor, la începutul anului s-au constituit 11 complete de judecată, care au fost numerotate potrivit dispozițiilor art. 95 alin. 5 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Începând cu 1 octombrie 2009, din cauza reducerii numărului de judecători urmare pensionării, completul de judecată cu numărul 11 a fost desființat.

Participarea judecătorilor în ședințele de judecată (recursuri și fonduri) s-a realizat conform programărilor lunare întocmite de președintele secției.

Totodată, lunar a fost întocmită de președintele secției programarea judecătorilor de serviciu, în atribuțiile cărora intră menționarea rezoluțiilor în dosarele nou formate, soluționarea propunerilor de arestare preventivă și a cererilor de percheziție. Alături de judecători, la această activitate zilnică, a participat câte un magistrat asistent și un grefier.

Pentru soluționarea cauzelor penale urgente, în zilele nelucrătoare (sâmbăta și duminica, precum și în zilele de sărbători legale), președintele secției a întocmit planificarea lunară a completelor de judecată, de serviciu la domiciliu.

În fiecare lună, președintele secției a participat la activitatea de judecată prezidând completul din care face parte, corespunzător programării ședințelor de judecată.

Numărul mediu de ședințe pe judecător în perioada **ianuarie - iunie 2009** a fost de 14 ședințe - pentru cauze în recurs și de 8 ședințe - pentru cauze în fond.

În aceeași perioadă a anului, numărul mediu de dosare pe judecător a fost de 604 (din care 338 dosare soluționate).

Numărul mediu de ședințe pe judecător în perioada **iulie - decembrie 2009** a fost de 12 ședințe - pentru cauze în recurs și de 6 ședințe - pentru cauze în fond.

În aceeași perioadă a anului, numărul mediu de dosare pe judecător a fost de 486 (din care 236 dosare soluționate).

Numărul mediu de ședințe la care a participat lunar fiecare judecător din cadrul secției a fost de 3 ședințe de recursuri și 1-2 ședințe de fond.

Magistrații asistenți au participat lunar la 2 ședințe de recursuri și 1-2 ședințe de fond.

Grefierii au pregătit și au participat lunar, în medie, la 5-6 ședințe de judecată (recurs și fond).

Pentru repartizarea aleatorie a cauzelor a fost desemnată prim grefierul Ioana Gheorghe.

În anul 2009, dintr-un total de 7921 cauze aflate pe rol au fost soluționate 6513 cauze, din care :

- 583 au avut ca obiect recursuri privind infracțiuni contra vieții;
- 896 au avut ca obiect recursuri vizând alte categorii de infracțiuni;
- 2285 alte recursuri;
- 316 contestații, 237 revizui, 1164 cereri de strămutare, 84 conflicte de competență și 948 fonduri .

Indicele de operativitate a fost pe întregul an de 99,07% față de cauzele nou intrate și de 82,22% față de cauzele aflate pe rol.

În perioada ianuarie - iunie 2009 pe rolul Secției penale s-au aflat 4866 cauze (din care cauze nou intrate 3519), fiind soluționate 3836 cauze, (din care 2160 cauze în recurs, 537 cauze în fond, 195 contestații, 161 revizui, 736 strămutări și 47 conflicte de competență).

Indicele de operativitate în perioada ianuarie – iunie 2009 a fost de 109% față de cauzele nou intrate și de 78,83% față de cauzele aflate pe rol.

În perioada iulie – decembrie 2009 pe rolul Secției penale s-au aflat 4085 cauze (din care cauze nou intrate 3055), fiind soluționate 2677 cauze, (din care 1604 cauze în recurs, 411 cauze în fond, 121 contestații, 76 revizui, 428 strămutări și 37 conflicte de competență).

Indicele de operativitate în perioada iulie – decembrie 2008 a fost de 87,62% față de cauzele nou intrate și de 65,53% față de cauzele aflate pe rol.

Distribuirea aleatorie a cauzelor în sistem informatic ECRIS se realizează efectiv, încă din luna decembrie 2005, cu respectarea prevederilor art. 3¹ din Hotărârea nr. 2/2006 pentru modificarea și completarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Înaltei Curți de Casație și Justiție , precum și a dispozițiilor cuprinse în art. 95 alin. 2 și 5 din Regulamentul de organizare interioară al instanțelor judecătorești.

În executarea acestei operațiuni se ține seama de programul informatic, iar dosarele se înregistrează în ordinea sosirii lor la instanță, după care se repartizează, în aceeași ordine, de persoana desemnată anual de către președintele secției, cu avizul Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Conform prevederilor art. 97 alin. 7 din același regulament, la sfârșitul fiecărei zile se listează cauzele repartizate în ziua respectivă, ținându-se o evidență separată a listelor. Situația acestora este supusă unor verificări periodice efectuate de președintele secției și de magistratul asistent șef .

Distribuirea aleatorie a dosarelor în sistem informatic își găsește suport legal în normele procedurale și regulamentare menite să asigure respectarea

riguroasă a principiului continuității completelor de judecată și a judecătorilor în soluționarea cauzelor repartizate.

Atunci când intervin incidente procedurale care vizează alcătuirea completelor de judecată, cum sunt incompatibilitatea, recuzarea sau abținerea, acestea se soluționează de către completul de judecată cu numărul imediat următor, conform art. 98 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

În situația în care cererile de recuzare sau de abținere a unor judecători au fost admise, în compunerea completului de judecată au fost desemnați de către președintele secției, judecătorii din completul cu numărul imediat următor celui care a soluționat cererea.

Cererile formulate de judecători, atunci când se ivesc incidente procedurale de natura celor menționate mai sus, precum și procesele verbale de înlocuire a acestora în completele de judecată se păstrează într-o mapă specială, de către magistratul asistent șef.

Înlocuirea unor membri ai completelor de judecată, din motive obiective (concedii de odihnă, concedii medicale, evenimente neprevăzute, desemnarea unor judecători ca membri în Biroul Electoral Central, participarea la manifestări cu caracter științific în țară sau în străinătate) s-a realizat pe baza cererilor depuse de judecători, precum și a documentelor justificative însoțitoare, care sunt păstrate într-o mapă specială, de către magistratul asistent șef.

De asemenea, în temeiul dispozițiilor art. 95 alin. 9 din același regulament, toate modificările aduse completului de judecată ori repartizării dosarelor sunt evidențiate în programul informatic de repartizare aleatorie și în mapa ce conține programarea ședințelor de judecată.

În situația repunerii pe rol a unor cauze penale, în vederea continuării judecării (ex: dosare în care s-au invocat excepții de neconstituționalitate, primite de la Curtea Constituțională după soluționarea excepțiilor; dosare în care s-a pronunțat Completul de 9 Judecători și trimise spre rejudecare Secției penale; cauze restituite la parchet în vederea refacerii urmăririi penale și retrimise ulterior instanței), dosarele au fost repartizate completului de judecată ce a fost investit inițial .

Pe durata vacanței judecătorești, activitatea de judecată s-a desfășurat corespunzător programărilor lunare întocmite de președintele secției.

Trecerea unor dosare de la Secția penală la o altă secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a realizat prin încheiere motivată, potrivit art. 99 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

3. CONSTATĂRI PRIVIND OPERATIVITATEA DE SOLUȚIONARE A CAUZELOR PENALE

Datele statistice ale secției la sfârșitul anului 2009 au evidențiat existența pe rol a unui număr de 6 cauze - fond, mai vechi de un an.

Din studiul acestor dosare s-a constatat că, în cea mai mare parte, motivele amânării cauzelor au fost de natură obiectivă și într-o mică măsură acestea au avut la bază și cauze subiective.

Printre cauzele obiective ce au determinat amânarea soluționării dosarelor enumerăm:

- suspendarea judecării cauzelor, până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepțiilor de neconstituționalitate invocate de părți;
- părțile recurg la folosirea abuzivă a drepturilor procedurale prevăzute în Codul de procedură penală, consecința fiind aceea a nesoluționării cauzelor într-un termen rezonabil (ex: recurg la formularea unor cereri de recuzare , din modul în care sunt redactate cererile rezultând, cu claritate, reaua credință a părții);
- apărătorii aleși solicită termene pentru imposibilitatea de a se prezenta (ex: motive medicale, participări la conferințe internaționale și simpozioane s.a.);
- administrarea cu mare greutate a probelor admise datorită lipsei de solitudine a unor persoane juridice, de la care s-au solicitat relații sau a unor experți desemnați în cauză, îndeplinirea procedurilor cu străinătatea.

Cauzele subiective (puține la număr) care au condus la întâzieri în soluționarea dosarelor se concretizează în omisiunea de citare a unor părți ori citarea greșită a acestora.

Numărul cauzelor mai vechi de 1 an – fonduri și mai vechi de 6 luni – recursuri este mic, raportat la numărul mare de cauze penale aflate pe rolul secției, greșelile constatate influențând în mică măsură soluționarea cu celeritate a dosarelor, marea majoritate a acestora fiind soluționate într-un termen rezonabil (exemplu: *3961 cauze au fost soluționate de Secția Penală în cursul anului 2009 într-un interval de până la 2 luni și 1664 cauze într-un interval de până la 4 luni din totalul de 6513 cauze*).

4. ASIGURAREA INTERPRETĂRII ȘI APLICĂRII UNITARE A LEGII ÎN MATERIE PENALĂ

Separat de activitatea de judecată desfășurată, o prioritate a Secției penale a constituit-o asigurarea interpretării și aplicării unitare a legilor penale și de procedură penală pe întreg teritoriul țării, de către instanțele judecătorești, conform Strategiei de reformă a sistemului judiciar și având în vedere rolul fundamental al Înaltei Curți de Casație și Justiție vizând asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii, prevăzut în art. 126 alin. 3 din Constituția României și în art. 18 alin. 2 din Legea nr. 304/2004, republicată.

În anul 2009, Secția penală a adoptat soluții de principiu și de unificare a practicii judiciare .

Lunar, în realizarea acestei activități, s-au desfășurat ședințe de secție, la care au participat judecătorii și magistrații asistenți , fiind supuse analizei deciziile pronunțate, conținând probleme de drept care au primit rezolvări neunitare la instanțele judecătorești din țară.

Totodată, înaintea ședințelor de secție a fost pus, din timp, la dispoziția fiecărui judecător și magistrat asistent setul de decizii ce urma a fi discutat.

Soluțiile de unificare a practicii judiciare au fost adoptate cu votul majorității judecătorilor secției și au fost comunicate, de îndată, curților de apel, prin intermediul judecătorilor desemnați, conform repartizării anuale întocmite de președintele secției.

În cadrul activității de unificare a practicii judiciare, s-a stabilit că:

1. În conformitate cu prevederile art. 100 C. pen., la alegerea sancțiunii - măsură educativă sau pedeapsă - care se aplică infractorului minor se ține seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de starea fizică, de dezvoltarea intelectuală și morală, de comportarea lui, de condițiile în care a fost crescut și în care a trăit și de alte elemente de natură să caracterizeze persoana minorului. Prin urmare, la alegerea sancțiunii care se aplică infractorului minor instanța trebuie să țină seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, iar nu numai de elementele de natură să caracterizeze persoana minorului.

Aplicarea unei pedepse este justificată, în cazul în care infractorul minor a săvârșit infracțiunile de omor calificat și deosebit de grav și de tâlhărie, aflate în concurs, aducând atingere atât vieții, cât și patrimoniului victimei, iar modalitatea de comitere a faptei dovedește un comportament de o extremă violență și indiferență față de viața victimei, pe care, după ce a lovit-o în cap, cu putere, cu o piatră, pentru a-i sustrage un bun pe care victima îl avea asupra sa, a lăsat-o în stare de inconștiență în stradă.

2. Potrivit art. 262 alin. (1) C. pen., infracțiunea de nedenunțare a unor infracțiuni constă în omisiunea de a denunța de îndată săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile prevăzute în art. 174, art. 175, art. 176, art. 211, art. 212, art. 215¹, art. 217 alin. (2) - (4), art. 218 alin. (1) și art. 276 alin. (3) C. pen. Sub aspectul laturii obiective, infracțiunea prevăzută în art. 262 C. pen. constă în inacțiunea aceluia care, luând cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni grave, la care se referă acest text de lege, omite să o denunțe de îndată.

Verificarea măsurii în care obligația de denunțare a fost îndeplinită de îndată se face în raport cu împrejurările concrete ale fiecărei cauze, întrucât, numai în raport cu aceste împrejurări, se poate stabili momentul în care făptuitorul a avut posibilitatea reală de a încunoștința autoritățile.

I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 96 din 19 ianuarie 2009

3. Ședințele de judecată nu sunt publice, conform dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 678/2001, numai în cauzele privind infracțiunea de trafic de minori prevăzută în art. 13 și pornografie infantilă prevăzută în art. 18 din această lege, prin derogare de la regula publicității ședinței de judecată, instituită prin art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 127 din Constituție și art. 290 alin. (1) teza I C. proc. pen.

Prin urmare, ori de câte ori, în aceeași cauză, inculpatul este trimis în judecată pentru mai multe infracțiuni, dintre care unele se judecă în ședință publică potrivit regulii publicității ședinței de judecată, iar altele în ședință nepublică, în conformitate cu art. 24 alin. (1) din Legea nr. 678/2001, cauza se judecă în ședință publică, sub sancțiunea nulității absolute și a incidenței cazului de casare prevăzut în art. 385⁹ alin. (1) pct. 4 C. proc. pen., întrucât excepțiile de la regula publicității ședinței de judecată sunt de strictă interpretare și aplicare, neputând fi extinse la alte infracțiuni decât cele la care se face referire în art. 24 alin. (1) din Legea nr. 678/2001. Într-un asemenea caz, atunci când procedează la audierea părții vătămate minore, instanța are posibilitatea de a lua măsuri pentru a asigura lipsa publicității ședinței de judecată, în condițiile art. 290 alin. (2) - (4) C. proc. pen.

I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 99 din 19 ianuarie 2009

4. Potrivit art. 177 C. pen., constituie infracțiunea de pruncucidere uciderea copilului nou-născut, săvârșită imediat după naștere de către mama aflată într-o stare de tulburare pricinuită de naștere. Prin „stare de tulburare pricinuită de naștere”, în sensul art. 177 C. pen., se înțelege acea formă de disoluție a funcțiilor conștiinței care depășește prin gravitatea și intensitatea ei tulburarea acceptabilă sau normală, suportată de către majoritatea mamelor, instalându-se spontan ca urmare a unor condiții de excepție intervenite în procesul nașterii.

Tulburările pricinuite de naștere, avute în vedere de legiuitor atunci când a incriminat în art. 177 C. pen. pruncuciderea, ca formă a omorului care atrage o răspundere penală atenuată, sunt tulburările de natură psiho-patologică, cum ar fi psihoza puerperală clasică, psihoza maniaco-depresivă, tulburările schizofreniforme. Nu pot fi considerate tulburări pricinuite de naștere, în sensul art. 177 C. pen., tulburările specifice nașterii, care încetează odată cu nașterea, și nici manifestările emoțional-afective, determinate de stările conflictuale în care se găsește mama care nu-și dorește copilul.

I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 176 din 22 ianuarie 2009

5. Art. 522¹ C. proc. pen., care reglementează rejudecarea în caz de extrădare, face trimitere la dispozițiile art. 405 - 408 C. proc. pen., aplicabile căii extraordinare de atac a revizuirii, însă această trimitere este limitată la procedura de rejudecare și la soluțiile care pot fi pronunțate.

Revizuirea și rejudecarea în caz de extrădare au o finalitate distinctă: dacă revizuirea implică înlăturarea unor erori esențiale asupra faptelor reținute într-o hotărâre definitivă, rejudecarea în caz de extrădare are ca scop garantarea dreptului persoanei extrădate, care a fost judecată și condamnată în lipsă, la un proces echitabil și, în principal, exercitarea dreptul său la apărare într-un nou ciclu procesual, ceea ce presupune posibilitatea acesteia de a fi audiată,

de a interoga martorii sau părțile din proces și de a administra probe în apărarea sa, atât cu privire la situația de fapt, cât și în circumstanțiere.

În lipsa unei dispoziții contrare, rejudecarea în caz de extrădare nu se limitează la înlăturarea unei erori esențiale asupra faptelor, ci poate avea efecte asupra individualizării pedepsei și, prin urmare, chiar dacă probatoriului administrat cu ocazia rejudecării confirmă situația de fapt și vinovăția inculpatului, cererea acestuia poate fi admisă exclusiv cu privire la individualizarea pedepsei, cu consecința pronunțării unei noi hotărâri, dacă probele administrate în circumstanțiere conduc instanța de rejudecare la o altă concluzie în privința individualizării decât cea stabilită în primul ciclu procesual.

I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 560 din 17 februarie 2009

6. Sub aspectul laturii subiective, în cazul infracțiunii de vătămare corporală gravă prevăzută în art. 182 alin. (2) C. pen. infractorul acționează cu intenția generală de vătămare, în timp ce în cazul tentativei la infracțiunea de omor prevăzută în art. 20 raportat la art. 174 C. pen. acesta acționează cu intenția de ucidere. Prin urmare, în cazul tentativei la infracțiunea de omor, actele de punere în executare, întrerupte sau care nu și-au produs efectul, trebuie să releve - prin natura lor și împrejurările în care au fost comise - că infractorul a avut intenția de a ucide, iar nu intenția generală de a vătăma.

Fapta constituie tentativă la infracțiunea de omor, fiind relevantă intenția de ucidere, dacă a fost săvârșită pe fondul unui conflict anterior între infractor și victimă, urmat de înarmarea acestuia cu un obiect apt de a produce moartea (cuțit), prin aplicarea unei lovituri ce a vizat o zonă anatomică vitală (zona toraco-abdominală), lovitură puternică, de mare intensitate, care a avut consecințe grave (plagă penetrantă în zona abdominală, cu lezarea de organe interne, leziune care a pus în primejdie viața victimei), la care se adaugă atitudinea infractorului imediat după săvârșirea faptei, constând în dispariția sa de la domiciliu și sustragerea de la urmărirea penală.

7. Recunoașterea anumitor împrejurări ca circumstanțe atenuante judiciare nu este posibilă decât atunci când împrejurările luate în considerare reduc în asemenea măsură gravitatea faptei în ansamblu sau caracterizează favorabil persoana făptuitorului într-o asemenea manieră încât numai aplicarea unei pedepse sub minimul special satisface, în cazul concret, imperativul justei individualizări a pedepsei. „Conduita bună” a infractorului înainte de săvârșirea infracțiunii, în sensul art. 74 alin. (1) lit. a) C. pen., nu se reduce, în mod exclusiv, la absența antecedentelor penale.

I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 1227 din 2 aprilie 2009

8. În conformitate cu art. 151 din Legea nr. 302/2004, prevederile art. 149, referitoare la procedura de soluționare a cererii privind transferarea persoanei condamnate în vederea executării pedepsei într-un penitenciar din România, se completează cu cele ale art. 138 și art. 139, iar potrivit art. 139 alin. (4) din aceeași lege, cererea se judecă în camera de consiliu, cu participarea procurorului și cu citarea persoanei condamnate.

Prevederile legale referitoare la obligativitatea citării persoanei condamnate sunt încălcate în cazul în care persoana condamnată a fost citată la

penitenciarul din statul de condamnare, însă dovada de comunicare a citației nu a fost returnată instanței.

9. În cazul în care curtea de apel a fost sesizată în procedura de transferare a persoanelor condamnate, conform art. 149 alin. (4) din Legea nr. 302/2004, de către procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, pentru recunoașterea hotărârii străine și punerea în executare a acesteia, curtea de apel nu poate dispune restituirea cauzei la procuror, întrucât o astfel de soluție nu are fundament juridic în dispozițiile Legii nr. 302/2004, care impun judecarea cererii de transferare de urgență și cu precădere. Dacă instanța consideră că sunt necesare informații suplimentare sau documente ajutătoare în sensul art. 149 alin. (1) raportat la art. 134 din aceeași lege, le poate solicita autorităților competente.

I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 1276 din 6 aprilie 2009

10. Omorul săvârșit de făptuitor asupra bunicii sale, urmat de profanarea cadavrului victimei, în scopul de a împiedica descoperirea faptei de omor, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de omor calificat prevăzută în art. 175 alin. (1) lit. c) C. pen. și ale celei de profanare de morminte prevăzută în art. 319 C. pen, în concurs real de infracțiuni, întrucât - așa cum s-a reținut prin Decizia nr. 35 din 22 septembrie 2008 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție - în cazul în care acțiunea de ucidere este urmată de o a doua faptă, de profanare a cadavrului, aceste două fapte distincte, succesive, au fiecare un obiect juridic diferit, deoarece lezează fiecare o altă valoare socială, respectiv în cazul omorului viața persoanei, iar în cazul infracțiunii de profanare de morminte respectul datorat morților, adică acele valori avute în vedere de legiuitor la incriminarea celor două fapte în texte autonome.

11. Circumstanța atenuantă judiciară prevăzută în art. 74 alin. (1) lit. a) C. pen., constând în conduita bună a infractorului înainte de săvârșirea infracțiunii, nu presupune numai lipsa antecedentelor penale ale acestuia, ci și atitudinea corectă față de familie, relațiile de muncă și, în general, întreg contextul relațiilor sociale.

12. Atitudinea de recunoaștere a faptelor de către inculpatul care a realizat că nu poate decât să întârzie descoperirea faptelor, neputându-se sustrage răspunderii penale, întrucât urmele lăsate se constituie într-un probatoriu care exclude orice dubiu asupra vinovăției sale, nu justifică reținerea circumstanței atenuante judiciare prevăzută în art. 74 alin. (1) lit. c) C. pen.

I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 2313 din 18 iunie 2009

13. Potrivit art. 73 lit. b) C. pen., constituie circumstanță atenuantă legală săvârșirea infracțiunii sub stăpânirea unei puternice tulburări sau emoții, determinată de o provocare din partea persoanei vătămate, produsă prin violență, printr-o atingere gravă a demnității persoanei sau prin altă acțiune ilicită gravă. Atitudinea victimei infracțiunii de omor deosebit de grav, de a solicita acordarea unui nou termen pentru restituirea unei datorii, nu constituie un act de provocare, în sensul art. 73 lit. b) C. pen.

14. Cazul de casare prevăzut în art. 385⁹ alin. (1) pct. 10 C. proc. pen. – cunoscut în jurisprudență și în doctrină sub noțiunea de „omisiune esențială” – presupune fie ignorarea unei cereri esențiale pentru parte, de natură să garanteze drepturile acesteia, fie respingerea cererii fără o motivare a cauzei de respingere, iar omisiunea instanței trebuie să fie de natură să influențeze soluția procesului, în sensul că în loc de condamnare, prin evaluarea cererii, să se fi putut ajunge la achitare sau la încetarea procesului penal, la aplicarea altei pedepse sau la o soluție esențial diferită față de cea atacată în recurs. Cazul de casare prevăzut în art. 385⁹ alin. (1) pct. 10 C. proc. pen. nu este incident, dacă instanța a respins cererea inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de omor deosebit de grav, de efectuare a unui supliment de expertiză sau a unei noi expertize medico-legale psihiatrice, cu motivarea că, în cauză, s-a efectuat o nouă expertiză medico-legală psihiatrică, de către Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București, iar raportul de nouă expertiză medico-legală psihiatrică a fost avizat de Comisia superioară medico-legală.

I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 2342 din 22 iunie 2009

15. Dispozițiile art. I pct. 185 din Legea nr. 356/2006, potrivit căroră art. 385⁹ alin. (1) pct. 17¹ C. proc. pen. se abrogă, au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 783 din 12 mai 2009, publicată în M. Of. nr. 404 din 15 iunie 2009. În consecință, hotărârile penale nedefinitive contrare legii sau prin care s-a făcut o greșită aplicare a legii, inclusiv cu privire la rezolvarea acțiunii civile, sunt supuse casării, dispozițiile art. 385⁹ alin. (1) pct. 17¹ C. proc. pen. - norme de procedură penală a căror abrogare a fost declarată neconstituțională - redevenind aplicabile.

I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 2461 din 26 iunie 2009

16. Excepția de neconstituționalitate este admisibilă, potrivit art. 29 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: excepția de neconstituționalitate privește o lege sau o ordonanță ori o dispoziție dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia (alin. 1), excepția este ridicată de una dintre părți, de instanța de judecată sau de procuror (alin. 2) și dispoziția care formează obiectul excepției nu a fost constatată ca fiind neconstituțională printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale (alin. 3). Dispozițiile care incriminează faptele pentru care inculpatul, autor al excepției de neconstituționalitate, a fost trimis în judecată, precum și cele care reglementează competența organului care a efectuat urmărirea penală au legătură cu soluționarea cauzei, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată.

17. În conformitate cu art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța de judecată respinge cererea de sesizare a Curții Constituționale, numai dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3) ale aceluiași articol. Prin urmare, în cazul în care cererea de sesizare a Curții Constituționale nu este motivată, însă condițiile prevăzute în art. 29 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt îndeplinite, instanța de judecată nu poate respinge cererea de sesizare a Curții Constituționale,

Întrucât motivarea cererii nu este prevăzută de lege printre condițiile de admisibilitate supuse controlului instanței de judecată.

18. Dacă recursul împotriva încheierii prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale este admis, instanța de recurs casează încheierea atacată, admite cererea, sesizează Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate și, în temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, republicată, și al art. 303 alin. (6) C. proc. pen., suspendă judecarea cauzei până la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 2497 din 29 iunie 2009

În cursul anului 2009 a fost publicată lucrarea ***Jurisprudența Secției penale pe anul 2008 –volumul II, lucrare publicată în luna decembrie 2009, într-un număr de peste 300 de exemplare de către Editura „Hamangiu”***. Lucrarea a fost distribuită conducerii Înaltei Curți, tuturor judecătorilor și magistraților asistenți ai secției, bibliotecii Înaltei Curți, conducerii celorlalte secții, precum și tuturor curților de apel și tribunalelor din țară.

5. DEPLASAREA JUDECĂTORILOR LA CURȚILE DE APEL DIN ȚARĂ

În contextul demersurilor legate de unificarea practicii judiciare în materie penală, judecătorii din cadrul Secției penale au efectuat deplasări la sediul curților de apel la care au fost arondați, în vederea identificării eventualelor probleme de practică neunitară (de menționat este faptul că, pentru toate curțile de apel din țară, au fost repartizați câte 2-3 judecători din cadrul secției, pentru a se asigura deplasarea periodică a acestora).

Procedeu instituit de conducerea Secției penale a fost acela de a se urmări ca înainte de perioada în care urmează să aibă loc deplasarea judecătorului arondat la curtea de apel, această instanță să înainteze problemele de practică neunitară ivite, pentru a fi cunoscute în prealabil de judecător.

Procedându-se în acest mod, judecătorul din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție a avut posibilitatea de a se prezenta, în cunoștință de cauză, la curtea de apel de care răspunde. Ulterior, problemele de practică neunitară ivite au fost aduse la cunoștința președintelui de secție și au fost puse în discuția Secției penale, în cadrul ședințelor lunare, modul de rezolvare a acestora fiind transmis curților de apel.

De asemenea, este de menționat faptul că, la întâlnirile judecătorilor Secției penale cu judecătorii curților de apel arondate, au fost prezentate deciziile pronunțate în recursurile în interesul legii de Secțiile Unite ale Înaltei Curți, precum și deciziile secțiilor penale ale curților de apel, care au fost casate pe motive de nelegalitate.

Totodată, președintele Secției penale a participat la toate întâlnirile trimestriale ale Grupului de lucru G 2 (vizând unificarea practicii judiciare) din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, unde au fost dezbătute problemele de practică neunitară, cu prezentarea punctelor de vedere ale judecătorilor

Secției penale, făcându-se propuneri concrete pentru promovarea unor recursuri în interesul legii.

6. PERFECȚIONAREA ACTIVITĂȚII PROFESIONALE

Asigurarea calității actului de justiție presupune abordarea mai multor componente ale procesului de reformă, care vizează nu numai unificarea practicii judiciare, ci și pregătirea judecătorilor, magistraților asistenți și a personalului auxiliar de specialitate.

În vederea realizării acestui obiectiv, existența rețelei informatice la nivelul instanței a permis judecătorilor și magistraților asistenți să acceseze zilnic o bază de jurisprudență actualizată on-line, precum și actele normative nou apărute, toate acestea având ca efect o mai bună cunoaștere a legislației.

Totodată, perfecționarea pregătirii judecătorilor și magistraților asistenți din cadrul Secției penale a fost realizată și în cadrul programelor de formare inițială și formare continuă, derulate prin intermediul Institutului Național al Magistraturii, iar a personalului auxiliar de specialitate, prin intermediul Școlii Naționale de Grefieri.

În cursul anului 2009 judecătorii și magistrații asistenți ai secției au participat la numeroase seminarii, colocvii, mese rotunde, simpozioane, conferințe, unde au fost prezente cadre didactice ale unor universități de renume din țară și străinătate, pe teme vizând: lupta împotriva corupției, măsurile preventive, drepturile și libertățile omului, drept comunitar, infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ș.a., realizându-se astfel, un schimb deosebit de important de idei, opinii, dar mai ales de practică judiciară, legate de problematica analizată.

7. CONCLUZII

Volumul de activitate al Secției penale, în continuă creștere, a determinat eforturi considerabile din partea tuturor judecătorilor, magistraților asistenți și a celorlalte categorii de personal, care alături de președintele secției și magistratul asistent șef s-au implicat, cu toată responsabilitatea în rezolvarea multor probleme cu care se confruntă secția.

Deși numărul de dosare noi intrate repartizate fiecărui complet a fost deosebit de mare, iar ședințele de judecată s-au terminat la ore târzii (în multe situații după orele 22,00), a existat preocuparea colegilor judecători pentru evitarea oricăror erori în stabilirea adevărului și rezolvarea legală a problemelor de drept cu care au fost confrunțați.

O atenție deosebită a fost acordată interpretării și aplicării unitare a legii.

Prin numeroase decizii pronunțate, judecătorii Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție au reușit să elimine diversitatea de practică judiciară existentă încă la nivelul instanțelor judecătorești din țară și să cristalizeze o jurisprudență unitară, în diferite domenii ale dreptului penal și procesual penal. Sistemul informatizat de distribuire aleatorie a dosarelor implementat din luna ianuarie 2005 și perfecționat continuu, constituie un instrument util care asigură aplicarea efectivă a principiului continuității completului de judecată în soluționarea dosarelor.

În condițiile actualei reglementări a competenței atribuită Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, volumul cauzelor pe rol se va menține deosebit de ridicat, contribuind la depășirea termenului rezonabil al judecății, consacrat prin dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și prin dispozițiile art. 21 alin. 3 din Constituția României.

Pentru remedierea neajunsurilor care persistă în privința soluționării cu celeritate a cauzelor penale și creșterea nivelului calitativ al hotărârilor pronunțate, având în vedere și obiectivele din Strategia privind Reforma Sistemului Judiciar din România, se impune cu necesitate:

- intervenție legislativă adecvată, în sensul unei redistribuiri a competenței Înaltei Curți de Casație și Justiție și transformării acesteia într-o veritabilă curte de casație;
- reanalizarea schemei de personal a secției și creșterea numărului de judecători, magistrați asistenți, grefieri, arhivari și agenți procedurali.

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

CAPITOLUL I PREZENTAREA GENERALĂ A INSTANȚEI

Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție este organizată conform prevederilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, iar competența sa este reglementată de:

- dispozițiile art.21 și art. 23 din Legea nr.304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;
- alte peste 140 de acte normative (a se vedea pct.3.1, cuprinzând enumerarea actelor normative care prevăd expres competența instanțelor de contencios administrativ) care îi stabilesc competența în diverse materii (ex: Codul de procedură fiscală, Legea concurenței nr. 21/1996, O. U. G. nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, O. G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, O. U. G. nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii etc.).

În ceea ce privește colectivul de **judecători**, în cursul anului 2009, la nivelul Secției s-a înregistrat un deficit accentuat de personal, în principal din cauza numărului mare al situațiilor de pensionare.

Astfel, în luna mai 2009, a fost eliberată din funcție, ca urmare a pensionării, doamna judecător Voica Bărbulescu, iar, începând cu 1 septembrie 2009, au mai

fost eliberați din funcție, ca urmare a pensionării, încă cinci judecători, respectiv doamnele judecător Maria Anghelescu, Camelia Bratu, Magdalena Dumitru și Magdalena Ghermeli și domnul judecător Liviu Giurgiu.

Dintre cele 6 posturi de judecător care au devenit vacante în cursul anului 2009, abia în luna septembrie 2009 în locul doamnei judecător Voica Bărbulescu a fost numită doamna judecător Diana Pasăre.

Astfel, până la finele anului 2009, Secția a funcționat cu un deficit de 5 judecători, reprezentând aproape 2 complete de judecată.

În plus față de această împrejurare, în perioada mai-iunie, 2 judecători au fost desemnați să facă parte din Biroul Electoral Central cu ocazia alegerilor pentru membrii din România în Parlamentul European, iar în perioada noiembrie-decembrie un alt judecător al Secției a fost desemnat să facă parte din componența Biroului Electoral Central cu ocazia desfășurării alegerilor pentru funcția de Președinte al României.

În ceea ce privește **magistrații-asistenți**, în anul 2009 schema de 16 posturi nu a fost completă.

Aceasta întrucât un magistrat-asistent din cadrul acestei secții a fost numit, începând cu data de 1 ianuarie 2009, în funcția de prim-magistrat-asistent al Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar, la data de 1 decembrie 2009, a fost eliberată din funcție, în vederea pensionării, doamna magistrat-asistent Alexandra Mărculescu.

Unul dintre posturile vacante de magistrat-asistent a fost ocupat prin numirea în funcție a doamnei Toma Silvia, ca urmare a promovării concursului organizat de Consiliul Superior al Magistraturii.

În ceea ce privește **personalul auxiliar**, și în acest caz, în anul 2009 secția și-a desfășurat activitatea cu deficit de personal.

Au fost pensionate două persoane, la data de 1 aprilie 2009, respectiv 1 octombrie 2009. De asemenea, un alt grefier a fost eliberat din funcție, începând cu data de 1 octombrie 2010, obținând calitatea de auditor de justiție.

CAPITOLUL 2

ANALIZA ACTIVITĂȚII INSTANȚEI - ASPECTE CANTITATIVE

2. 1 Volumul de activitate

Anul 2009 a început cu un stoc de 2.338 dosare. În această perioadă au fost înregistrate pe rolul instanței un număr de 6.038 dosare, volumul total de activitate ridicându-se la un total de 8.376 dosare.

Numărul total al dosarelor a fost cu **1.205 mai mare față de anul 2008** (7.171), ceea ce reprezintă o **creștere de 16%**, care nu a mai fost înregistrată în decursul ultimilor patru ani.

Față de anul 2008, situația se prezintă astfel:

Indicator	2009	2008	Diferență +/- nr. dosare	Diferență %
Stoc inițial	2338	1674	+664	+16,42
Dosare intrate	6038	5497	+541	+9,84
Total dosare	8376	7171	+1205	+16,80
Dosare soluționate	5952	4833	+1119	+23,15
Stoc final	2424	2338	+86	+3,68

Se constată că, din totalul de 8.376 dosare, în anul 2009 au fost soluționate 5.952 dosare, cu **1.119 dosare soluționate mai mult față de anul 2008** (4.833), ceea ce reprezintă o **creștere cu 23% a numărului de dosare soluționate**.

Comparativ cu anul 2008, situația statistică a dosarelor soluționate se prezintă astfel:

Natura cauzelor	2009		2008	
	Nr. dos	%	Nr. dos	%
Recursuri	4799	80,62	3801	78,64
Cereri de strămutare	654	10,98	534	11,05
Conflicte de competență	204	3,42	237	4,90
Contestații	172	2,88	155	3,20
Cereri de revizuire	121	2,03	104	2,15
Recuzări	2	0,03	2	0,04
TOTAL	5952	100,0	4833	100,0

Este de remarcat faptul că, la nivelul acestei Secții, **recursurile dețin o pondere de 80,62%** din totalul dosarelor soluționate, în creștere cu 1,99 % față de anul 2008. Dintre acestea, 1.205 recursuri (25,11%) au fost admise, iar 3.086 recursuri (64,30%) au fost respinse.

Din cele 654 cereri de strămutare, 445 (68%) au fost respinse cererile, iar 209 au fost admise.

Din cele 172 de contestații în anulare soluționate, 151 (87%) au fost respinse și 21 (13%) au fost admise.

Din cele 121 de cereri de revizuire soluționate, 115 (95%) au fost respinse și 6 au fost admise (5%).

Cele două recuzări aflate pe rolul instanței au fost respinse.

2. 2 Operativitatea

Situația Statistică pe anul 2009 comparativ cu anul 2008 în privința indicelui de operativitate și a indicelui de celeritate, se prezintă astfel:

Indice	2008 %	2009 %	Diferența 2008/2009
Indice de operativitate pe secție (dosare rulate/dosare soluționate)	65,8	65,8	0
Indice de operativitate pe secție (total dosare soluționate/ stoc +dosare intrate-dosare suspendate)	70,0	73,5	+3,5
Indice de celeritate a soluționării cauzelor (dosare soluționate 0-6 luni/dosare soluționate)	88,1	80,12	-7,98

Scăderea indicelui de celeritate a soluționării cauzelor în anul 2009, cu 7,98% față de anul 2008, a fost **determinată de creșterea numărului total de dosare**, așa cum am arătat anterior, **cu 1.205 (16,80%) față de anul 2008.**

Sub acest aspect, este de semnalat faptul că, din păcate, deși în materia contenciosului administrativ și fiscal există dispoziții legale (art.17 din Legea nr.554/2004) care prevăd expres că litigiile „se judecă de urgență și cu precădere”, date fiind situațiile apărute în cursul anului 2009 (creșterea accentuată a numărului de dosare nou-intrate, deficitul de judecători, numărul mic de complete de judecată comparativ cu alte secții), care au fost semnalate periodic și constant conducerii instanței, din considerente obiective s-a procedat la acordarea unor termene mai îndelungate, decât în mod normal, în

privința dosarelor nou-intrate, cu toate că ponderea acestor dosare în fiecare ședință s-a ridicat la 35-40.

Acestea au fost motivele care justifică scăderea indicelui de celeritate, comparativ cu anul 2008.

Cele mai sus arătate sunt pe deplin dovedite de faptul că, prin comparație cu anul 2008, în anul 2009 indicele de operativitate s-a menținut la același nivel sau chiar a crescut în unele situații, așa cum rezultă din datele statistice prezentate în continuare.

Concluzia firească ce se desprinde este aceea că, la nivelul acestei Secții, se depun eforturi susținute pentru soluționarea cauzelor cu respectarea principiului celerității specific materiei, ceea ce nu este însă suficient în condițiile creșterii permanente a numărului de dosare și a deficitului de posturi de judecător. Asigurarea unui număr corespunzător de judecători și magistrați asistenți ar putea permite suplimentarea numărului de complete, cu consecința benefică a scăderii numărului de dosare/ședință de natură a determina creșterea indicilor de celeritate și de operativitate.

În ceea ce privește **indicele de operativitate** raportat la numărul de dosare rulate și numărul de dosare soluționate în cadrul unei ședințe de judecată, sunt edificatoare următoarele exemple:

Perioada	Nr. dosare pe rol	Nr. dosare soluționate	Indice operativitate
20-23 ianuarie	240	171	71,2%
17-20 februarie	210	165	78,6%
31 martie-3 aprilie	246	202	82,1%
14-30 aprilie	170	139	81,7%
26-29 mai	247	178	72,1%
23-26 iunie	242	178	77,6%
20-23 octombrie	264	204	77,3%
24-27 noiembrie	256	178	69,5%
15-18 decembrie	231	188	81,4%

În raport cu cerințele de celeritate impuse de Legea nr. 554/2004 în materia contenciosului administrativ și fiscal, cei doi indici de celeritate evidențiați în tabelul anterior sunt corespunzători dacă raportăm la numărul de judecători volumul de activitate, sistemul de repartizare aleatorie a cauzelor și termenul de soluționare a cauzelor.

2. 3. Încărcătura pe judecător

Activitatea de judecată s-a desfășurat în anul 2009 cu un număr de 8 complete de judecată, care, în decursul anului, au rulat un număr de 9046 dosare pe parcursul desfășurării unui număr de 147 ședințe de judecată.

Situația statistică referitoare la participarea medie a judecătorilor și magistraților-asistenți la ședințele de judecată se prezintă astfel:

Indicator	Judecători		Magistrați asistenți	
	Dif. +/- față de 2008	2009	Dif. +/- față de 2008	2009
Număr ședințe	-1	18	-	9
Dosare rulate	+211	1.130	+100	532
Dosare soluționate	+140	744	+66	350
Decizii redactate	+22	106	+33	194
Încheieri redactate		-	+34	182

În ședințele de judecată au fost **ruulate**, în medie pe ședință, un număr de **62 de cauze (cu 29,1% mai mult față de 2008)** din care au fost **soluționate**, în medie pe ședință, **40 de cauze (cu 25% mai mult față de anul 2008)**.

Nu puține au fost cazurile când **numărul de dosare rulate pe judecător** a depășit media de **1.130 dosare ajungând până la 1.455 dosare**, aceasta datorită faptului că, în decursul anului, 3 judecători au participat la cele două Birouri Electorale Centrale organizate cu ocazia alegerilor pentru Parlamentul European și a alegerilor prezidențiale desfășurate în anul 2009, precum și din cauza faptului că, începând cu luna septembrie 2009, s-au pensionat 5 judecători, nefiind numite alte persoane până la finele anului, astfel că Secția a funcționat până la finele anului cu un deficit de 5 judecători, ceea ce echivalează aproximativ cu absența a 2 complete de judecată.

Așa se explică faptul că, prin intrarea la înlocuiri în completele din care s-au pensionat judecători, 11 dintre judecători au înregistrat o medie de peste 20 de ședințe de judecată, ajungând până la 23 de participări în ședință.

CAPITOLUL 3

ANALIZA CALITATIVĂ A ACTIVITĂȚII INSTANȚEI.

3. 1 Efectele modificărilor legislative survenite în 2009 asupra activității instanței.

Una dintre caracteristicile materiei în care Secția de contencios administrativ și fiscal soluționează litigiile date în competența sa ca Jurisdicție Supremă o reprezintă faptul că, în acest domeniu, competența materială a instanței este prevăzută nu numai de Legea contenciosului administrativ, ci de o multitudine de alte acte normative (legi, ordonanțe de urgență, ordonanțe) emise în

diverse domenii de activitate în privința cărora actele administrative sunt supuse controlului de legalitate în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Se remarcă **multitudinea și specializarea actelor normative care prevăd competența instanțelor de contencios administrativ și fiscal**, în general, și a Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca instanță de recurs sau ca primă și ultimă instanță în cazul anumitor litigii (cele privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor, când se contestă hotărâri ale Plenului Consiliului Superior al Magistraturii). Competența Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție este circumstanțiată fatalmente de multitudinea actelor normative și diversitatea domeniilor în care acestea reglementează, condiționare dublată și accentuată de dinamica legislativă, caracterizată de modificarea și completarea cadrului legal prin intervenții succesive și, uneori, promovate la intervale foarte scurte de timp (cea mai elocventă dovadă o reprezintă modificările și completările „în cascadă” aduse unor acte normative în materie fiscală ori procedurală fiscală. Spre exemplu, **în anul 2009, Codul fiscal a fost modificat și completat prin 6 acte normative**).

Este relevantă prezentarea celor **138 de acte normative** (legi, ordonanțe de urgență, ordonanțe) care în anul 2009 (față de 130 de acte normative identificate în anul 2008), pe lângă legea cadru – Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, stabileau expres competența instanțelor de contencios administrativ, în general, și a Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în principiu, ca instanță de recurs. Aceste acte normative sunt:

A. Legi

1. Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri
2. Legea cetățeniei române nr. 21/1991
3. Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată
4. Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată
5. Legea nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1945-1952
6. Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii
7. Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică
8. Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război
9. Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată

10. Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe
11. Legea concurenței nr. 21/1996, republicată
12. Legea apelor, nr. 107/1996
13. Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată
14. Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată
15. Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic
16. Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940
17. Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia
18. Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată
19. Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată
20. Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil
21. Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată
22. Legea administrației publice locale, nr. 215/2001, republicată
23. Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat
24. Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată
25. Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public
26. Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date
27. Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate
28. Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată
29. Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961
30. Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului
31. Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic
32. Legea nr. 421/2002 privind regimul juridic al vehiculelor fără stăpân sau abandonate pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale
33. Legea audiovizualului, nr. 504/2002
34. Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local

35. Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică
36. Legea minelor, nr. 85/2003
37. Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției
38. Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, modificată prin Legea nr. 171/2006
39. Legea muzeelor și a colecțiilor publice, nr. 311/2003, republicată
40. Legea petrolului, nr. 238/2004
41. Legea nr. 289/2004 privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice, republicată
42. Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici din Administrația Națională a Penitenciarelor
43. Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor
44. Legea nr. 297/2004 privind piața de capital
45. Legea nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor, republicată
46. Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată
47. Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată
48. Legea nr. 341/2004 recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987
49. Legea gazelor, nr. 351/2004
50. Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali
51. Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, cu modificările și completările ulterioare
52. Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare
53. Legea nr. 551/2004 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Disciplină Sportivă
54. Legea nr. 589/2004 privind regimul juridic al activității electronice notariale
55. Legea nr. 109/2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România
56. Legea privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate nr. 248/2005
57. Legea nr. 344/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vamuire

58. Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar
59. Legea nr. 8/2006 privind instituirea indemnizației pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică
60. Legea nr. 47/2006 privind sistemul național de asistență socială
61. Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006
62. Legea nr. 55/2006 privind siguranța feroviară
63. Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății
64. Legea serviciului de salubritate a localităților, nr. 101/2006
65. Legea nr. 122/2006 privind azilul în România
66. Legea nr. 123/2006 privind statutul personalului din serviciile de probațiune
67. Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator
68. Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative
69. Legea serviciului de iluminat public, nr. 230/2006
70. Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, nr. 241/2006
71. Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale
72. Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor
73. Legea serviciului public de alimentare cu energie termică, nr. 325/2006
74. Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale
75. Legea nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924
76. Legea nr. 396/2006 privind acordarea unui sprijin financiar la constituirea familiei
77. Legea energiei electrice nr. 13/2007
78. Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007
79. Legea nr. 109/2007 privind reutilizarea informațiilor din instituțiile publice
80. Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate
81. Legea nr. 223/ 2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România
82. Legea nr. 363/2007 privind și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor
83. Legea nr. 158/2008 privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă

84. Legea nr. 267/2008 privind unele măsuri speciale pentru reglementarea avansului rest de justificat, precum și pentru efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții Palatul Parlamentului

85. Legea nr. 265/2008 privind auditul de siguranță rutieră

86. Legea nr. 330/2009 cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

B. Ordonanțe de urgență

87. O. U. G. nr. 92/1997 privind stimularea investițiilor directe

88. O. U. G. nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată

89. O. U. G. nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată

90. O. U. G. nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România

91. O. U. G. nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic

92. O. U. G. nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată

93. O. U. G. nr. 25/2002 privind aprobarea Statutului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare

94. O. U. G. nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor

95. O. U. G. nr. 202/2002 privind gospodărirea integrată a zonei costiere

96. O. U. G. nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite

97. O. U. G. nr. 105/2003 privind alocația familială complementară și alocația de susținere pentru familia monoparentală

98. O. U. G. nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență

99. O. U. G. nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar

100. O. U. G. nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private

101. O. U. G. nr. 109/2005 privind transporturile rutiere

102. O. U. G. nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical

103. O. U. G. nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului

104. O. U. G. nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării
105. O. U. G. nr. 195/2005 privind protecția mediului
106. O. U. G. nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției
107. O. U. G. nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii
108. O. U. G. nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică
109. O. U. G. nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență
110. O. U. G. nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat
111. O. U. G. nr. 124/2006 privind stocurile excedentare de zahăr, produse zaharoase și alte produse agroalimentare
112. O. U. G. nr. 129/2006 privind regimul de control al exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare
113. O. U. G. nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului
114. O. U. G. nr. 74/2007 privind asigurarea fondului de locuințe sociale destinate chiriașilor evacuați sau care urmează a fi evacuați din locuințele retrocedate foștilor proprietari
115. O.U.G. nr.119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale
116. O. U. G. nr. 127/2007 privind Gruparea europeană de cooperare teritorială
117. O.U.G. nr.68/2008 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical
118. O.U.G. nr.109/2008 privind acordarea de ajutor de stat individual având ca obiectiv dezvoltarea regională
119. O. U. G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității
120. O.U.G. nr.189/2008 privind managementul instituțiilor de spectacole sau concerte, muzeelor și colecțiilor publice, bibliotecilor și al așezămintelor culturale de drept public
121. O.U.G. nr.202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale
122. O.U.G. nr.22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

C. Ordonanțe ale Guvernului

123. O. G. nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, republicată
124. O. G. nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, cu modificările și completările ulterioare
125. O. G. nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare
126. O. G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații
127. O. G. nr. 38/2000 privind implementarea standardelor internaționale pentru siguranța navelor, prevenirea poluării și asigurarea condițiilor de muncă și viață la bordul navelor maritime sub pavilion străin care utilizează porturile sau instalațiile românești din largul mării, care operează pe sau deasupra platoului continental românesc, republicată
128. O. G. nr. 49/2000 privind regimul de obținere, testare, utilizare și comercializare a organismelor modificate genetic prin tehnicile biotehnologiei moderne, precum și a produselor rezultate din acestea
129. O. G. nr. 66/2000 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier în proprietate industrială, republicată
130. O. G. nr. 89/2000 privind unele măsuri pentru autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare
131. O. G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare
132. O. G. nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală
133. O. G. nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată
134. O. G. nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, cu modificările și completările ulterioare
135. O. G. nr. 35/2002 pentru aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a consiliilor locale
136. O. G. nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri
137. O. G. nr. 68/2003 privind serviciile sociale
138. O. G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

3. 2. Aplicarea prevederilor legale privind repartizarea aleatorie a cauzelor și funcționarea sistemului informatic de repartizare.

Și în cursul acestui an, se poate spune că judecătorii au avut un număr de intrări în ședințe aproximativ egal (raportat la numărul de zile ale fiecărei luni) de **2 ședințe pe lună, de regulă**, excepția fiind reprezentată de lunile în care unii dintre judecători au participat la 3 ședințe de judecată.

Este de precizat faptul că au existat luni calendaristice în care judecătorii au intrat **chiar și în 3 ședințe**, situație determinată de formarea celor 2 birouri electorale centrale din componența cărora au făcut parte, pe perioade de câte 2 luni, 3 dintre judecătorii Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Magistrații-asistenți au intrat în ședințe, raportat la numărul lor și la numărul completelor de judecată (8 complete), **de regulă o dată pe lună și, periodic, de 2 ori pe lună**.

În raport cu modalitatea de repartizare a dosarelor nou-intrate, prin care s-a urmărit o **repartizare echilibrată** pentru fiecare ședință de judecată, **media dosarelor pe ședință a fost de 62 dosare/ședință**.

Intrările masive de cauze care au fost mai mari cu 541 de dosare înregistrate, aproximativ echivalentul activității unui complet de judecată pe o jumătate de an, au condus, la o medie de 62 dosare/ședință, medie păstrată constantă pe tot parcursul anului, similară celei din a doua parte a anului anterior. Aceasta nu a condus însă la scăderea indicelui de operativitate, care s-a menținut constant la un procent de 65,8%.

Raportat la numărul total de dosare, diferența de 1.205 dosare mai multe în anul 2009 față de anul 2008, acoperă activitatea unui complet de judecată pe parcursul unui an, atât în ceea ce privește judecătorii cât și magistrații asistenți având în vedere numărul de ședințe de judecată dintr-un an.

Este de remarcat faptul, astfel cum a fost exemplificat anterior în capitolul privind operativitatea, că efortul depus de colectivul de judecători și magistrați-asistenți ai Secției în ceea ce privește soluționarea cu celeritate și maximă operativitate a condus la realizarea unor indici de operativitate cuprinși între 75% și 82% în ședințele de judecată, acolo unde a fost posibil, realizându-se pe total secție în anul 2009 un indice de 65,8%.

În acest context se constată că, în totalul de 4769 dosare de recurs, care s-au soluționat într-un interval de până la 6 luni de la data înregistrării pe rolul instanței, situația se prezintă după cum urmează:

- un număr de 1202 dosare, reprezentând 25,20% s-au soluționat într-un interval de până la 2 luni; dintre acestea 450 dosare au reprezentat dosarele de recurs, respectiv 37,43%;
- un număr de 2043 dosare, reprezentând 42,4% s-au soluționat într-un interval cuprins între 2 și 4 luni; dintre acestea 1791 dosare au reprezentat dosarele de recurs, respectiv 87,67%;
- un număr de 1524 dosare reprezentând 31,96% s-au soluționat într-un interval cuprins între 4 și 6 luni; dintre acestea 1.455 au reprezentat dosarele de recurs, respectiv 95,47%.

Se constată că **dosarele de recurs soluționate într-un interval de timp sub 6 luni**, în număr de 3.696 de cauze din totalul de 4.769 soluționate în acest interval de timp, **reprezintă o pondere de 77,50%**.

Rezultă astfel că **ponderea dosarelor de recurs soluționate în anul 2009**, în număr de 4.799 cauze, din totalul de 5.952 dosare soluționate, **reprezintă 80,62%**, cu 1,99% mai mult decât în anul precedent.

Cererile de strămutare în număr de 654 au fost soluționate astfel: un număr de 653 dosare, reprezentând 99,84% s-au soluționat într-un interval cuprins între 0-6 luni.

Dintre contestațiile soluționate în număr de 172 dosare, un număr de 128 dosare, reprezentând 74,42% s-au soluționat în același interval de 0-6 luni.

Din cele 121 cereri de revizuire soluționate în cursul anului 2009, un număr de 86 cauze, reprezentând 71,07% s-au soluționat în același interval de timp mai sus menționat.

Dosarele reprezentând conflictele de competență în număr de 204, precum și cele 2 recuzări s-au soluționat în proporție de 100% în acest interval.

Este de menționat că rezultatele statistice prezentate au fost posibile datorită unei bune gestionări a dosarelor aflate pe rolul instanței de către completele de judecată și magistrații asistenți care au depus toate diligențele în soluționarea cu celeritate a cauzelor răspunzând astfel cerințelor legale, ale societății civile, precum și celor înscrise în strategia de reformă a sistemului judiciar.

Acest lucru nu ar fi fost cu putință dacă judecătorii nu ar fi conștientizat, depunând eforturi susținute în acest sens, că prioritatea în soluționarea litigiilor este reprezentată de respectarea dispozițiilor art. 17 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, care dispune expres în sensul că „cererile adresate instanței se judecă de urgență și cu precădere”. Activitatea colectivă și eforturile individuale ale judecătorilor Secției sunt cu atât mai relevante cu cât, așa cum

am arătat anterior, pe parcursul a câte 2 luni ale anului 2009, 3 dintre judecătorii Secției s-au aflat la birourile electorale.

3. 3. Durata de soluționare a cauzelor

Repartizarea dosarelor înregistrate pe rolul Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție se realizează cu respectarea principiului distribuirii aleatorii a dosarelor, prevăzut expres de art. 11 din Legea nr. 304/2004, republicată, în sistem computerizat automat, prin programul ECRIS.

Primul termen de judecată, în sistem aleatoriu, prin programul ECRIS, este alocat în funcție de gradul de complexitate al cauzei (recurs, revizuire, contestație în anulare, excepție de nelegalitate, excepție de neconstituționalitate, strămutări, alte cereri) la un interval de 1 săptămână, 1 lună, 2 luni sau 3 luni, după caz.

În cazul Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, atât primul termen de judecată stabilit aleatoriu în sistem computerizat automat, cât și termenele ulterioare fixate de instanță în cursul judecății sunt acordate cu respectarea principiului soluționării cu celeritate a cauzelor, ce rezultă din dispozițiile exprese ale art. 17 în Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește durata de soluționare a cauzelor, acest aspect ce ține de activitatea de judecată la nivelul Secției a fost prezentat pe larg și la pct. 3. 2.

3. 4 Creșterea gradului de specializare în activitatea judiciară

3. 4. 1. Situația completelor/secțiilor specializate. Impactul funcționării asupra activității instanței.

La nivelul Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu se poate vorbi, nici în acest an, despre o specializare a completelor de judecată, deși **o astfel de măsură este absolut necesară, dată fiind, pe de o parte, complexitatea și diversitatea litigiilor aflate pe rolul Secției** (A se vedea aspectele menționate la pct. 3. 1. cu privire la Secția de contencios administrativ și fiscal), iar, pe de altă parte, **diferențele de esență între materiile în care Secția realizează controlul de legalitate** în condițiile Legii nr. 554/2004 (spre exemplu: administrativ, fiscal, vamal, concurență, regimul străinilor, audiovizual, funcție publică).

Având în vedere numărul foarte mic de judecători și, corespunzător, de magistrați-asistenți și nu în ultimul rând sistemul repartizării aleatorii, o asemenea specializare pe complete nu a fost posibil a se realiza.

Pentru viitor, însă, această problemă constituie o **prioritate la nivelul acestei Secții**, ca măsură imperativă și necesară a fi luată în vederea unei bune administrări a justiției, pe de o parte, iar, pe de altă parte, în considerarea rolului ce revine unei reale jurisdicții administrative.

3. 4. 2. Aspecte privind formarea continuă a judecătorilor, atât la nivel centralizat (în special INM cât și prin programele de formare profesională desfășurate la nivelul instanței)

În cursul anului 2009, judecătorii și magistrații-asistenți ai Secției de contencios administrativ și fiscal au participat la cursurile de formare continuă organizate de Institutul Național al Magistraturii, însă într-o mai mică măsură comparativ cu anul 2008, din cauza fondurilor insuficiente alocate în acest sens instituției organizatoare.

Conform unor uzanțe anterioare, în vederea aprofundării aspectelor de ordin practic și teoretic specifice dreptului concurenței, și în anul 2009, judecătorii și magistrații-asistenți ai Secției de contencios administrativ și fiscal au participat la mese rotunde organizate de Consiliul Concurenței, dedicate preponderent analizelor și discuțiilor pe tema jurisprudenței relevante a Curții de Justiție a Comunităților Europene în domeniul concurenței.

3. 6. Măsuri pentru unificarea practicii judiciare luate la nivelul instanței.

Separat de activitatea de judecată curentă desfășurată și în acest an o prioritate a Secției de contencios administrativ și fiscal a constituit-o **asumarea și intensificarea demersurilor având drept scop asigurarea unei practici unitare la nivelul instanțelor de contencios administrativ și fiscal**, în limita competenței ce revine Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca instanță de recurs.

S-a considerat că astfel de demersuri sunt impuse atât de Strategia de reformă a sistemului judiciar, cât și de rolul fundamental ce revine Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii, prevăzut atât de art. 126 alin. (3) din Constituția României, cât și de art. 18 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, republicată, și de art. 329 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Nu în ultimul rând, aceste **demersuri realizate anual** de Secția de contencios administrativ și fiscal **începând din anul 2006**, sunt în concordanță cu recomandările cu privire la unificarea jurisprudenței cuprinse în Raportul din 22 iulie 2009 al Comisiei Comunităților Europene către Parlamentul European și Consiliu privind progresele realizate în România în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare.

A. Ședințe ale plenului judecătorilor Secției

Astfel, la nivelul Secției a fost continuată practica instituită încă de la sfârșitul anului 2005, constând în desfășurarea de ședințe lunare în plenul judecătorilor Secției, fiind avute în vedere în mod special:

- art. 126 alin. (3) din Constituție, republicată;
- art. 1 alin. (1), art. 18 alin. (2) și art. 27 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, republicată;
- art. 33 alin. (1) și (2) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat;
- art. 329 alin. (1) din Codul de procedură civilă;
- modificările pe care Hotărârea nr. 46/2007 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii le-a adus Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cu referire expresă la procedurile administrative pentru asigurarea practicii unitare;
- art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994;
- considerentele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 1 decembrie 2005 în cauza Păduraru contra României.

În cadrul acestor ședințe de plen ale judecătorilor Secției, au fost selectate și supuse analizei deciziile conținând soluții contradictorii. Anterior fiecărei ședințe au fost întocmite și puse la dispoziția fiecărui judecător mape de lucru conținând soluțiile contradictorii supuse analizei, precum și legislația internă și, acolo unde a fost cazul, legislația și jurisprudența comunitară.

În virtutea **principiului disciplinei jurisdicționale**, soluțiile de principiu și de unificare a practicii judiciare au fost adoptate cu votul majorității judecătorilor Secției și au fost comunicate de îndată, ulterior ședinței, Secțiilor de profil ale Curților de apel, realizându-se astfel aducerea la cunoștința celor direct interesați – cărora le incumbă în mod imediat obligația respectării – a practicii unitare a Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Este de menționat faptul că, în anul 2009, Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție a adoptat **24 de soluții de principiu și de unificare a practicii judiciare, în cadrul a 5 ședințe ale**

Plenului judecătorilor, jurisprudența relevantă sub acest aspect fiind publicată în culegerile de jurisprudență.

B. Prezentăm, în continuare, câteva decizii relevante pronunțate în anul 2009:

1. Cererea de suspendare a executării unui act administrativ poate fi formulată, în temeiul art.14 din Legea nr.554/2004, doar pe durata soluționării plângerii prealabile, până la sesizarea instanței de contencios administrativ cu acțiune pentru anularea actului respectiv. După sesizarea instanței de contencios administrativ cu acțiune în anularea actului administrativ, suspendarea executării actului poate fi solicitată doar în temeiul prevederilor art.15 din Legea nr.554/2004, prin cererea adresată instanței pentru anularea, în tot sau în parte, a actului vizat.

***I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal,
Decizia nr.152 din 15 ianuarie 2009***

2. Din interpretarea dispozițiilor art.8 alin.(1) și art.18 alin.(1) și (3) din Legea nr.554/2004 rezultă că acordarea despăgubirilor în materia contenciosului administrativ este condiționată de constatarea nelegalității unui act administrativ sau a refuzului nejustificat al autorității de a soluționa o cerere ori de a efectua o operațiune administrativă necesară pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim invocat.

***I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal,
Decizia nr.217 din 20 ianuarie 2009***

3. Modificarea raportului de serviciu al persoanei care a fost numită în funcția de prefect se poate face de către guvern, întrucât, conform art.123 din constituție, republicată, și art.1 alin.(2) din legea nr.340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, prefectul este numit de guvern și este reprezentantul guvernului pe plan local. Este nelegală decizia primului-ministru prin care se dispune trecerea unei persoane din funcția publică de prefect în funcția publică de inspector guvernamental, întrucât nu poate fi legal fundamentată prin invocarea competenței ce revine primului-ministru, în temeiul art.19 alin.1 lit.b) din legea nr.188/1999, republicată, și art.11 din h.g. Nr.341/2007 de a numi în funcție persoanele care ocupă funcția de inspector guvernamental.

***I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal,
Decizia nr.231 din 20 ianuarie 2009***

4. Agenții economici – producători și importatori de bunuri ambalate și ambalaje de desfacere – datorează contribuția prevăzută la art.9 alin.(1) lit.d) din Legea nr.73/2000, respectiv art.8 alin.(1) după republicarea Legii nr.73/2000 privind Fondul pentru Mediu, numai pentru ambalajele introduse pe piața națională. Contribuția susmenționată, care constituie venit al Fondului pentru mediu, nu se datorează pentru ambalajele produse în România, dar care nu au fost introduse pe piața națională, ci au fost exportate.

***I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal,
Decizia nr.327 din 22 ianuarie 2009***

5. Temeiul legal al actului administrativ de eliberare din funcție a unui funcționar public motivat de situația desființării postului, ca efect al măsurilor de reorganizare dispuse printr-o ordonanță de urgență și prin actele emise în temeiul și în executarea acesteia, nu mai subzistă în situația în care ordonanța respectivă este respinsă prin lege, întrucât efectele respingerii sunt identice cu cele ale abrogării, astfel că, în raport cu dispozițiile art.4 alin.(3) și art.62 alin.(3) din Legea nr.24/2000, actele administrative cu caracter normativ sau individual subsecvente ordonanței nu mai pot produce efecte juridice după intrarea în vigoare a legii de respingere.

***I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal,
Decizia nr.363 din 23 ianuarie 2009***

6. Calitatea de auditor de justiție, cursant al Institutului Național al Magistraturii, în reglementarea Legii nr.303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, nu este asimilată noțiunii de funcție publică în sensul prevederilor Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, și al prevederilor art.69 alin.(1) lit.e) din Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare.

Polițistul admis la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, care și-a asumat, prin angajament scris, obligația de a îndeplini serviciul în Ministerul de Interne pe o perioadă de minimum 10 ani și care, ulterior, solicită eliberarea din funcție pentru motivul că a dobândit calitatea de auditor de justiție, în urma admiterii la Institutul Național al Magistraturii, se află în ipoteza reglementată de art.69 lit.d) din Legea nr.360/2002 (încetarea raportului de serviciu la cerere), astfel că datorează, conform angajamentului asumat, cheltuielile de școlarizare, conform dispozițiilor art.70 din Legea nr.360/2002 și ale art.17 alin.(2) din H.G. nr.294/2007, obligația de a desfășura activitate în cadrul Ministerului de Interne.

***I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal,
Decizia nr.549 din 3 februarie 2009***

7. Potrivit dispozițiilor art. 70 alin.(1) lit.f) din O.U.G. nr. 194/2002, una din condițiile aprobării cererii de stabilire a domiciliului în România este și aceea ca solicitantul să nu prezinte pericol pentru ordinea publică și siguranța națională. O măsură de respingere a cererii de stabilire a domiciliului în România, bazată pe motive de siguranță națională, nu trebuie să fie lipsită de garanții împotriva arbitrariului, prin posibilitatea de a cere controlul măsurii litigioase de către un organism independent și parțial. O examinare formală de către instanță a actului contestat – fără a se verifica dacă persoana în cauză prezintă într-adevăr un pericol pentru siguranța națională sau pentru ordinea publică și fără a fi solicitate, furnizate și analizate informațiile cu privire la faptele săvârșite – este de natură a aduce atingere vieții private a solicitantului, constituind o încălcare a art.8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

***I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal,
Decizia nr. 516 din 3 februarie 2009***

8. Includerea în domeniul public local a unui teren aferent unei construcții dobândite în temeiul Legii nr. 112/1995, fără a fi fost probată împrejurarea că trecerea respectivului imobil în domeniul public s-a realizat pe temeiul unui interes public sau pentru cauză de utilitate publică, încalcă prevederile Legii nr.213/1998 și vatămă interesele legale ale dobânditorului construcției, ce are asupra aceluși teren, atât un drept de folosință cât și vocația dobândirii dreptului de proprietate, potrivit dispozițiilor art. 33 din Normele metodologice privind aplicarea acestei legi, stabilite prin H.G. nr.20/1996, astfel cum au fost acestea modificate și completate prin H.G. nr. 11/1997 (devenit art.37 din Norme în forma republicată a H.G. nr.20/1996 în M.Of. nr.27 din 18 februarie 1997).

***I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal,
Decizia nr. 1245 din 5 martie 2009***

9. Sunt nesocotite principiul contradictorialității și dreptul la apărare și este încălcat dreptul la un proces echitabil consacrat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în situația în care instanța se pronunță asupra fondului litigiului, deși acesta nu a făcut obiectul dezbaterii, întrucât părțile sunt astfel private de posibilitatea de a-și susține și dovedi drepturile, de a combate susținerile părții potrivnice sau de a-și exprima poziția față de măsurile pe care instanța le poate dispune în exercitarea rolului său activ conferit de art. 129 din Codul de procedură civilă.

***I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal,
Decizia nr. 1520 din 19 martie 2009***

10. Actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, care la rândul său se bazează pe prezumția autenticității și veridicității, fiind el însuși titlu executoriu. Principiul legalității actelor administrative presupune însă, atât ca autoritățile administrative să nu încalce legea, cât și ca toate deciziile lor să se întemeieze pe lege și impune, în egală măsură, ca respectarea acestor exigențe de către autorități să fie în mod efectiv asigurată. Prin urmare, în procesul executării din oficiu a actelor administrative trebuie asigurat un anumit echilibru, precum și anumite garanții de echitate pentru particulari, întrucât acțiunile autorităților publice nu pot fi discreționare, iar legea trebuie să furnizeze individului o protecție adecvată împotriva arbitrariului. Tocmai de aceea, suspendarea executării actelor administrative trebuie considerată ca fiind în realitate, un eficient instrument procedural aflat la îndemâna autorității emitente sau a instanței de judecată, pentru a asigura respectarea principiului legalității, fiind echitabil ca atâta timp cât autoritatea publică sau judecătorul se află în proces de evaluare, acestea să nu-și producă efectele asupra celor vizați. În considerarea celor două principii incidente în materie – al legalității actului administrativ și al executării acestuia din oficiu – suspendarea executării constituie însă, o situație de excepție, aceasta putând fi dispusă numai în cazurile și în condițiile expres prevăzute de lege.

***I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal,
Decizia nr. 2199 din 14 aprilie 2009***

C. Lucrări de jurisprudență – modalitate de aducere la cunoștința celor interesați a practicii Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție

Continuând demersurile începute încă de la sfârșitul anului 2005 și în anul 2009 a fost publicată lucrarea de jurisprudență:

- „*Excepția de nelegalitate. Jurisprudența Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. 2007-2008*”, Ed. Hamangiu, București, 2009.

De asemenea, în cursul anului 2009 a fost elaborată lucrarea conținând jurisprudența Secției pe anul 2008 – Semestrul II, aceasta urmând a apărea în luna ianuarie 2010.

Totodată, jurisprudența Secției a fost adusă la cunoștința persoanelor interesate și prin publicarea unor decizii relevante atât în cele 4 numere ale Buletinului Casației, care au apărut în anul 2009, cât și în format electronic în secțiunea de jurisprudență a Secției postată pe pagina de Internet a instanței (www.scj.ro).

3. 7. Aplicarea dispozițiilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, astfel cum sunt interpretate în Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în activitatea judecătorilor instanței.

În raport cu specificul materiei date în competența Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca Jurisdicție Supremă, putem afirma, cu certitudine, că și în anul 2009, la fel ca și în anii anteriori, în mod frecvent la soluționarea cauzelor și, cu regularitate, în considerentele deciziilor pronunțate sunt avute în vedere, respectiv sunt invocate atât dispozițiile Convenției europene a drepturilor omului cât și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (blocul de convenționalitate).

Astfel, în practica Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție se regăsesc cu precădere argumente întemeiate pe dispozițiile art. 6 – dreptul la un proces echitabil, art. 8 – dreptul la respectarea vieții private și de familie, art. 14 – interzicerea discriminării din Convenția europeană a drepturilor omului, precum și pe principiul securității juridice ori pe imperativul asigurării unei jurisprudențe unitare, în considerarea rolului fundamental ce revine unei Jurisdicții Supreme, și anume acela de a regla divergențele de jurisprudență. În acest sens, este de menționat faptul că la pronunțarea și redactarea multora dintre deciziile din 2009 ale Secției de contencios administrativ și fiscal au fost avute în vedere dispozițiile Convenției Europene a Drepturilor Omului și jurisprudența instanței de contencios al drepturilor omului de la Strasbourg (ex: deciziile nr.64 din 9 ianuarie 2009, nr.146 din 15 ianuarie 2009, nr.549 din 3 februarie 2009, nr.647 din 6 februarie 2009, nr.832 din 17 februarie 2009, nr.1446 din 17 martie 2009, nr.1450 din 17 martie 2009, nr.1831 din 31 martie 2009, nr.2116 din 9 aprilie 2009, nr.2429 din 7 mai 2009, nr.2648 din 15 mai 2009, nr.3284 din 12 iunie 2009, nr.3607 din 26 iunie 2009, nr.3621 din 26 iunie 2009, nr.3647 din 30

iunie 2009, nr.3658 din 30 iunie 2009, nr.4089 din 6 octombrie 2009, nr.4217 din 9 octombrie 2009, nr.4799 din 3 noiembrie 2009).

3. 8 Aplicarea directă a dreptului comunitar în activitatea judecătorilor instanței. Aspecte privind cooperarea judiciară internațională.

În activitatea de judecată la nivelul Secției de contencios administrativ și fiscal, se regăsesc soluții întemeiate ori argumentate fie prin invocarea ori aplicarea unor dispoziții ale dreptului comunitar (referitoare la procedura întrebării preliminare adresate Curții de Justiție a Comunităților Europene), fie prin luarea în considerare a jurisprudenței instanței europene de la Luxemburg (cu titlu de exemplu: decizia nr.2147 din 10 aprilie 2009, decizia nr.2441 din 7 mai 2009, decizia nr.2469 din 8 mai 2009, decizia nr.2615 din 14 mai 2009, decizia nr.3127 din 5 iunie 2009, decizia nr.3298 din 12 iunie 2009, decizia nr.3461 din 19 iunie 2009, decizia nr.4233 din 13 octombrie 2009).

3. 9. Măsuri luate de instanță privind degrevarea judecătorilor de sarcini auxiliare

Au fost menținute și îmbunătățite măsurile adoptate începând cu anul 2007 pentru degrevarea judecătorilor de activități auxiliare.

Astfel, au fost menținute cele 8 complete de judecată care au funcționat în „sistem oglindă” în zilele de marți, miercuri, joi și vineri, ceea ce a permis intrarea echilibrată a judecătorilor în ședință, de regulă, în două ședințe pe lună, ceea ce a făcut posibilă asigurarea unui timp de lucru suficient pentru studiul dosarelor și redactarea deciziilor.

De asemenea, degrevarea activității judecătorilor a fost posibilă și prin stabilirea unor atribuții sporite ale magistratului-asistent în pregătirea ședinței de judecată (identificarea legislației relevante și a jurisprudenței instanței în raport cu obiectul fiecărei cauze; identificarea cauzelor cu caracter repetitiv și prezentarea soluțiilor pronunțate în asemenea litigii în vederea evitării pronunțării unor soluții contradictorii) și în activitatea ulterioară de redactare a deciziilor pronunțate (în principal, redactarea cauzelor cu obiect repetitiv care nu ridică probleme în privința considerentelor necesar a fi avute în vedere; subsidiar, pregătirea proiectelor de decizii redactate de judecători prin prezentarea istoricului cauzei).

Începând cu anul 2009, la nivelul acestei Secții a fost inițiată procedura de repartizare pe ședințele de judecată a grefierilor, pe lângă magistrații-asistenți, cu sarcini în ceea ce privește întocmirea listelor de ședință și pregătirea ședințelor de judecată.

CAPITOLUL 4 GESTIONAREA RESURSELOR

4. 1. Resursele umane aflate la dispoziția instanței în anul 2009

În anul 2009, Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție a funcționat cu opt complete de judecată. În urma vacanțării unui post de judecător, la data de 10 mai 2009 prin pensionarea d-nei judecător Voica Bărbulescu, Completul cu nr. 1 a fost întregit în perioada mai septembrie prin participarea celorlalți judecători. La data de 1 septembrie 2009 a fost numită d-na judecător Diana Pasăre.

De la această dată a început însă o nouă serie de pensionări: în septembrie d-na judecător Dumitru Magdalena, în octombrie d-nul judecător Liviu Giurgiu, în noiembrie d-nele judecător Magdalena Ghermeli și Camelia Bratu, iar în decembrie d-na judecător Maria Anghelescu, ceea ce a îngreunat foarte mult activitatea secției și constituirea completelor de judecată mai ales că în perioada noiembrie-decembrie 2009 d-na judecător Gheorghiuța Luțac a fost desemnată la Biroul Electoral Central.

În ceea ce privește magistrații-asistenți la nivelul secției, schema acestora cuprinde un număr de 16 posturi, inclusiv magistratul asistent șef.

La data de 1 ianuarie 2009 colectivul de magistrați a fost diminuat cu doi membri, prin numirea unui magistrat-asistent ca prim-magistrat asistent și prin pensionarea d-nei magistrat –asistent Gabriela Iorga.

Începând cu data de 1 decembrie 2009 a mai fost eliberată din funcție în vederea pensionării și d-na magistrat asistent Alexandra Mărculescu.

Activitatea personalului auxiliar a fost afectată prin pensionarea primului-grefier Gheorghiuța Brenciu la data de 1 octombrie 2009 și eliberarea din funcție a unui alt grefier, ca urmare a admerii la INM.

Completele de judecată sunt constituite în „sistem oglindă” în zilele de marți, miercuri, joi și vineri (ex: prima zi de marți a lunii – Completul 1; a doua zi de marți a lunii – Completul 5; a treia zi de marți a lunii – Completul 1; a patra zi de marți a lunii – Completul 5; în mod corespunzător au funcționat Completele 2 și 6 în zilele de miercuri ale lunii, Completele 3 și 7 în zilele de joi ale lunii și Completele 4 și 8 în zilele de vineri ale lunii).

Această modalitate de organizare a activității de judecată a permis, pe de o parte, intrarea **echilibrată** a judecătorilor în ședință, iar, pe de altă parte, și nu în ultimul rând, respectarea **cu strictete** a principiului continuității, consacrat expres de art. 52 alin. (1) și art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004

privind organizarea judiciară, republicată, precum și de art. 97 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea C. S. M. nr. 387/2005.

Numărul intrărilor lunare în ședință a fost periodic același (fiecare judecător intrând, de regulă, în două ședințe pe lună), ceea ce a făcut posibilă asigurarea unui timp de lucru suficient pentru studiul dosarelor și redactarea deciziilor.

Prin crearea unui număr fix de complete de judecată, a fost posibilă intrarea echilibrată în ședință și a magistraților-asistenți, care, prin rotație, au participat la ședințe de judecată în cadrul fiecăruia din cele 8 complete.

În considerarea aspectelor prezentate anterior, la nivelul Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, judecătorii și magistrații-asistenți au depus o **activitate susținută, în condiții deosebite de calitate și performanță**, corespunzător atribuțiilor ce le revin ca magistrați ai Instanței Supreme.

CAPITOLUL 5

RAPORTURILE DINTRE INSTANȚĂ ȘI CELELALTE INSTITUȚII ȘI ORGANISME, PRECUM ȘI CU SOCIETATEA CIVILA

5.1. Raporturile cu Consiliul Superior al Magistraturii

Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție a răspuns tuturor solicitărilor adresate de Consiliul Superior al Magistraturii, care în general au privit aspecte referitoare la îndeplinirea de către magistrați a obligațiilor ce le revin în privința declarațiilor de avere și de interese.

În ceea ce privește activitatea de judecată, Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost reprezentată, prin președinte, la ședințele pe probleme de practică judiciară organizate la 10 aprilie 2009 și 1 iulie 2009 de Consiliul Superior al Magistraturii – Comisia de unificare a practicii judiciare. Pentru aceste ședințe, Secția a întocmit materiale în cuprinsul cărora au fost prezentate puncte de vedere fundamentate pe jurisprudența deja consacrată prin care s-a răspuns aspectelor de practică judiciară neunitară sesizate Consiliului Superior al Magistraturii de către Curțile de apel din țară.

Prin specificul acestei Secții, în raport cu dispozițiile art.29 alin.(7) din Legea nr.317/2004, republicată, conform cărora hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor sunt supuse controlului de legalitate, pe calea recursului, care se soluționează de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție în condițiile Legii nr.554/2004, este evident faptul că raporturile dintre Consiliul Superior al Magistraturii și Secție îmbracă și forme procedurale legale, spre deosebire de raporturile pe care celelalte Secții le pot avea cu acest organism.

5. 6. Raporturile cu asociațiile profesionale, societatea civilă și instituțiile și organismele internaționale

În cursul anului 2009, Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție a participat, prin doamna judecător Dana Iarina Vartires, la lucrările Asociației Consiliilor de Stat și a Jurisdicțiilor Administrative Supreme din Uniunea Europeană, organizație la care Secția a aderat cu drepturi depline în anul 2007.

Judecători și magistrați-asistenți ai Secției de contencios administrativ și fiscal au participat la seminarii, stagii de pregătire, schimburi de experiență sau vizite de lucru la instanțe din țări membre ale Uniunii Europene.

CAPITOLUL 6 CONCLUZII

Activitatea judecătorilor și magistraților-asistenți din cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal poate și trebuie să fie apreciată în primul rând prin prisma datelor statistice ale anului 2009 referitoare la ședințele la care au participat, dosarele rulate și soluționate, hotărârile redactate.

În condițiile în care specificul contenciosului administrativ impune, prin dispozițiile Legii nr. 554/2004 și ale celorlalte reglementări speciale, **termene scurte** atât în privința repartizării dosarelor cât și în privința soluționării cauzelor și redactării deciziilor, în activitatea Secției în anul 2009 s-a manifestat o preocupare permanentă pentru respectarea **principiului celerității** soluționării litigiilor și a termenelor prevăzute expres de lege, precum și pentru respectarea **termenului rezonabil**, prevăzut expres de art. 10 din Legea nr. 304/2004, republicată, și art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, și aceasta în condițiile expuse anterior referitoare la creșterea volumului de activitate și la deficitul de personal cu care s-a confruntat Secția.

În privința **redactării deciziilor** pronunțate la nivelul Secției, din evidențele statistice se constată că acestea au fost finalizate, **de regulă**, în termenul procedural de recomandare, excepțiile fiind reprezentate de situații în care unele decizii, nesemnificative numeric, au fost redactate cu depășirea acestui interval, dar în maxim 3 luni de la data pronunțării, din motive obiective, legate, de regulă, de volumul de activitate și de complexitatea litigiilor.

Concluzionând, dincolo de rezultatele statistice prezentate, activitatea desfășurată de întregul colectiv, format din judecători, magistrați-asistenți și personal auxiliar de specialitate, s-a ridicat la standardele de calitate corespunzătoare instanței, iar, în unele cazuri, nu puține la număr, a fost realizată în condiții de excelență profesională, cu toate că în 2009, așa cum rezultă din întregul Raport, Secția s-a confruntat cu un număr mult mai mare de dosare în condițiile unui deficit accentuat de personal la nivelul tuturor compartimentelor.

SECȚIA COMERCIALĂ

CAPITOLUL 1 PREZENTAREA GENERALĂ A INSTANȚEI

Secția Comercială a Înaltei Curți de Casație și Justiție este organizată și funcționează potrivit dispozițiilor art.19 alin. (2) din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La începutul anului 2009, Secția comercială funcționa cu un număr 25 judecători, 16 magistrați asistenți, 28 grefieri, 2 aprozi și 1 agent procedural.

La sfârșitul anului 2009, Secția comercială funcționa cu un număr total de:

- 19 judecători (6 fiind pensionați în lunile octombrie, noiembrie și decembrie);
- 11 magistrați asistenți (5 fiind pensionați în lunile octombrie și noiembrie);
- 31 grefieri (3 fiind angajați pe o perioadă determinată);
- 2 aprozi și 1 agent procedural.

Datorită numărului mic de judecători, la nivelul Secției Comerciale au funcționat 7 complete de judecată, astfel cum s-a stabilit în Colegiul de conducere al instanței în anul 2008. Decizia a avut ca fundament participarea la Birourile Electorale Centrale a unui număr de 4 judecători de la Secția comercială.

În acest mod, s-a permis intrarea echilibrată a judecătorilor și magistraților asistenți în ședințele de judecată, cu respectarea principiului continuității, prevăzut expres de art.52 alin.(1) și art.139 alin (1) lit.b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și de art.97 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea CSM nr.387/2005.

CAPITOLUL 2 ANALIZA ACTIVITĂȚII INSTANȚEI – ASPECTE CANTITATIVE

Volumul de activitate

La începutul anului 2009, pe rolul Secției Comerciale s-au aflat un număr de **2115** dosare.

În cursul anului 2009 au fost înregistrate un număr de **3298** de dosare, totalul dosarelor aflate pe rol fiind de **5413**.

Numărul dosarelor soluționate în cursul anului 2009 a fost de **3367**, iar cele rămase pe rol, la sfârșitul perioadei de referință, de **2046**.

Structura celor 3367 de dosare soluționate în cursul anului 2009 se prezintă astfel :

RECURSURI	- 2477 (pondere de 73,56%);
STRĂMUTĂRI	- 381 (pondere de 11,31%);
CONTESTAȚII ÎN ANULARE	- 190 (pondere de 5,64%);
REVIZUIRI	- 78 (pondere de 2,31%);
RECUZĂRI	- 20 (pondere de 0,6%);
REGULATOR DE COMPETENȚĂ	- 45 (pondere de 1,33%);
ALTE CAUZE	- 176 (pondere de 5,22%).

Se constată că ponderea majoră o constituie recursurile - 73,56% din totalul dosarelor soluționate. Dintre acestea, un număr de 491 dosare de recurs au fost admise, reprezentând 19,82%.

Din cele 381 de dosare ce au avut ca obiect strămutare, 82 au fost admise, iar respinse au fost 253.

Situația contestațiilor în anulare a fost: 149 respinse și 14 admise, din totalul de 190.

Cererile de revizuire, din totalul de 78, un număr de 59 au fost respinse și numai 3 admise.

Din cele 20 de dosare ce au avut ca obiect recuzarea numai 2 au fost admise, restul fiind respinse.

Operativitatea

În raport cu datele expuse, *indicele de operativitate pe secție* (dosare rulate/dosare soluționate) a fost de 62,2%. În raport cu indicele de operativitate de 52,7% obținut la nivelul anului 2008, se constată o îmbunătățire cu **9,5%**.

Indicele de celeritate a soluționării cauzelor (dosare soluționate 0-6 luni / dosare soluționate) a fost de 49,45%.

Indicele de celeritate evidențiat este corespunzător raportat la numărul de judecători și volumul de activitate, sistemul de repartizare aleatorie a cauzelor, precum și termenul în interiorul căruia au fost soluționate cauzele.

Se constată că, din totalul de **1665** dosare care s-au soluționat într-un interval de până la șase luni de la înregistrarea pe rolul instanței, situația se prezintă astfel:

- un număr de **224** de dosare, reprezentând 13,45% s-au soluționat într-un interval până la două luni;
- un număr de **480** de dosare, reprezentând 28,82%, s-au soluționat într-un interval cuprins între două și patru luni, dintre care 213 dosare au reprezentat recursuri, respectiv 44,37% ;
- un număr de **961** dosare reprezentând 57,71% s-au soluționat într-un interval cuprins între patru și șase luni, dintre care 744 dosare de recurs reprezentând 77,41%;

Restul de **1702** cauze, din care 1456 dosare de recurs, au fost soluționate peste termenul de 6 luni.

Din datele expuse, rezultă că dosarele de recurs soluționate într-un interval de sub șase luni, în număr de 1021 din totalul de 2477 soluționate în acest interval de timp, reprezintă o pondere de **41,21%**.

Față de nivelul anului 2008, când ponderea a fost de 35,93%, se constată o îmbunătățire a acestui indice cu **5,28%**.

Încărcătura pe judecător

La nivelul anului 2009, în cadrul Secției comerciale s-au desfășurat 121 de ședințe de judecată în care au fost rulate 5413 dosare din care au fost soluționate 3367 dosare, echivalentul numărului de hotărâri redactate.

În raport cu numărul de judecători și magistrați asistenți, media pe ședință se prezintă astfel:

- judecătorii au participat în medie la un număr de 17 ședințe de judecată, au rulat un număr mediu de 225 de dosare, au soluționat un număr mediu de 140 de dosare și au redactat un număr mediu de 82 de hotărâri;
- magistrații asistenți au participat în medie la un număr de 8 ședințe de judecată, au rulat un număr mediu de 338 de dosare și au redactat un număr mediu de 88 de hotărâri.

Astfel, la nivelul anului 2009, în ședințele de judecată, s-au rulat în medie pe ședință, **48 de cauze** din care s-au soluționat, în medie **28 de cauze**.

Este de subliniat că, au existat cazuri când numărul de dosare rulate pe judecător a depășit media de 225 dosare ajungând până la 1198 dosare, aceasta datorită faptului că un număr de 4 judecători au participat la cele două Birouri Electorale Centrale organizate cu ocazia alegerilor europarlamentare și alegerilor prezidențiale desfășurate care au avut loc în anul 2009.

CAPITOLUL 3

ANALIZA CALITATIVĂ A ACTIVITĂȚII INSTANȚEI

1. Efectele principalelor modificări legislative operate în cursul anului 2009 asupra activității instanței.

Competența materială a Secției comerciale este circumstanțiată de multitudinea actelor normative și diversitatea domeniilor în care acestea reglementează, condiționare dublată și accentuală de dinamica legislativă, caracterizată de modificarea și completarea cadrului legal, prin intervenții succesive sau la intervale foarte scurte de timp.

Sunt elocvente în acest sens, dispozițiile Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, ale Legii nr.26/1990 privind Registrul Comerțului, ale Ordonanței de urgență nr.51/1998 privind valorificarea activelor bancare sau ale Legii nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările din România și ale Legii nr.58/1934 privind cambia și biletul la ordin.

2. Indici de calitate ai activității judiciare

A. Repartizarea aleatorie a cauzelor

În acord cu dispozițiile din planul de acțiune privind strategia de reformă a sistemului judiciar, sistemul de repartizare aleatorie a cauzelor a fost implementat la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru fiecare secție, inclusiv Secția comercială, astfel că repartizarea aleatorie a cauzelor se face în sistem informatizat prin folosirea programului informatizat ECRIS, cu respectarea principiului stabilității completelor de judecată și a continuității în soluționarea cauzelor.

Regulile generale de aplicare a programului de repartizare aleatorie a cauzelor precum și normele din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești au fost riguros interpretate și aplicate, iar în situațiile în care s-au constatat că există modalități de interpretare și aplicare neunitară a unor dispoziții, acestea s-au pus în discuția judecătorilor secției, fiind informat Consiliul Superior al Magistraturii pentru a lua măsuri de unificare a aplicării prevederilor din Regulament.

De asemenea, secția comercială a răspuns prompt în toate situațiile în care Consiliul Superior al Magistraturii a consultat instanța cu privire la modificări ale Regulamentului de ordine interioară referitoare la repartizarea aleatorie a cauzelor.

B. Măsuri pentru unificarea practici judiciare

Asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii pe întreg teritoriul țării constituie un obiectiv al strategiei de reformă a sistemului judiciar, Înalta Curte de Casație și Justiție având rolul fundamental în interpretarea și aplicarea unitară a legii prevăzută de art.126 alin. 3 din Constituția României și art.18 alin. 2 din Legea nr. 304/2004, republicată, precum și art.329 alin.1 Cod procedură civilă.

Secția comercială a acordat o atenție sporită rolului esențial al Înaltei Curți de Casație și Justiție privind interpretarea și aplicarea unitară a legii, existând o preocupare a tuturor judecătorilor pentru evitarea oricăror erori în soluționarea cauzelor și rezolvarea legală a problemelor de drept cu care se confruntă, astfel că prin deciziile pronunțate au diminuat diversitatea interpretărilor existente la nivelul instanțelor din țară, reușind să unifice practica în cea mai mare parte a situațiilor.

În anul 2009, judecătorii secției comerciale s-au deplasat la Curțile de Apel din țară, conform planificărilor existente la nivelul secției precum și a solicitărilor formulate de aceste instanțe, participând la dezbaterile privind unificarea practicii, dezbaterile și concluziile acestora fiind consemnate în minute.

La Curțile de Apel au fost identificate domeniile în care au fost pronunțate soluții contradictorii, iar judecătorii secției comerciale au prezentat practica Secției comerciale a Înaltei Curți de Casație și Justiție în cazurile respective, contribuind astfel la determinarea interpretării și aplicării unitare a legii, în concordanță cu practica Instanței Supreme.

De asemenea secția comercială a fost reprezentată și la dezbaterile organizate de Consiliul Superior al Magistraturii, privind problemele de practică unitară semnalate de instanțele de judecată din țară.

Pentru realizarea dezideratului privind unificarea practicii judiciare, la nivelul secției au fost organizate ședințe de secție la care au participat judecătorii și magistrații asistenți, fiind supuse analizei deciziile pronunțate conținând probleme de drept care au fost rezolvate neunitar.

Soluțiile de principiu și de unificare a practicii judiciare au fost adoptate cu votul majorității judecătorilor secției.

Cu titlu exemplificativ, în cadrul activității de unificare a practicii judiciare, s-a stabilit :

1. Natura juridică a dobânzii este diferită de natura juridică a actualizării obligației cu rata inflației, prima reprezentând o sancțiune (daune moratorii pentru neexecutarea obligației de plată) iar a doua reprezintă valoarea reală a obligației bănești la data efectuării plății (daune compensatorii), ceea ce conduce la concluzia că este admisibil cumulul acestora și deci nu se ajunge la o dublă reparație, ceea ce ar reprezenta o îmbogățire fără justă cauză a creditorului.

***I.C.C.J., Secția comercială,
Decizia nr.304 din 4 februarie 2009***

2. Relațiile contractuale dintre părțile în litigiu sunt guvernate de legislația civilă și comercială și nu cea fiscală, iar actul încheiat este în final, un act de gestiune încheiat de reclamant în calitate de locator și pârâtă ca locatar, iar veniturile realizate din aceste activități economice ale reclamantilor nu au natura juridică a taxelor și impozitelor, respectiv a veniturilor fiscale, în sens restrâns.

***I.C.C.J., Secția Comercială,
Decizia nr.473 din 17 februarie 2009***

3. Prin dispozițiile art.206 din Legea nr.297/2004 privind piața de capital și cele ale art.74 alin.8 din Regulamentul CNMV nr.1/2006, în transpunerea Directivelor nr.25/2004, s-a prevăzut , în favoarea acționarului majoritar, un adevărat drept, iar nu o simplă facultate, de a cere acționarilor care nu au subscris în cadrul ofertei să vândă respectivele acțiuni, acestui drept corespunzându-i obligația corelativă din partea acționarilor minoritari de a vinde.

***I.C.C.J., Secția Comercială,
Decizia nr.1173 din 7 aprilie 2009***

4. Daunele cominatorii nu se acordă când este posibilă executarea obligațiilor în natură, pe cale silită, prin intermediul executorilor judecătorești sau de către creditor pe contul debitorului. De asemenea, acestea nu se acordă în situația când refuzul debitorului de a executa obligația este clar exprimat, situație în care, instanța judecătorească va stabili direct despăgubirea pentru prejudiciul suferit de către creditor.

***I.C.C.J., Secția Comercială,
Decizia nr.1322 din 7 mai 2009***

5. Mandatarul nu poate vinde părțile sociale aparținând asociatei minore, întrucât s-ar produce o diminuare a patrimoniului acesteia. În acest caz este obligatorie încuviințarea dată de către autoritatea tutelară.

Cesionarea părților sociale în baza unui mandat general și nu special, făcut prin depășirea limitelor mandatului general, fără consimțământul minorei, este sancționată cu nulitatea absolută a actului de cesiune.

***I.C.C.J., Secția Comercială,
Decizia nr.1217 din 8 aprilie 2009***

6. Procedura de soluționare a unei cereri în justiție de efectuare a unei expertize judiciare de gestiune dobândește caracter contencios datorită obiecțiilor și opoziției societății pârâte cu privire la admisibilitatea cererii. În acest caz, hotărârea tribunalului, ca instanță de fond, este supusă apelului conform art.282 din Codul de procedură civilă.

Cererea de expertiză de gestiune nu este subsidiară ci complementară altor mijloace de informare a acționarilor, în sensul că, admisibilitatea ei nu este condiționată de îndeplinirea prealabilă de către acționarii solicitanți a tuturor prevederilor legale de informare cu privire la activitatea de gestiune.

Dreptul la acțiunea întemeiată pe art.136 din legea nr.31/1990 nu este supus termenului de prescripție deoarece nu are un obiect patrimonial.

***I.C.C.J., Secția Comercială,
Decizia nr.161 din 23 ianuarie 2009***

Secția comercială folosește ca modalitate de aducere la cunoștința celor interesați de practica secției, publicarea jurisprudenței în lucrările editate de Editura Hamangiu precum și Buletinul jurisprudenței – culegeri de decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, lucrări care sunt în măsură să diminueze problemele de practică neunitară.

C. Aplicarea dreptului comunitar, respectiv a CEDO la nivelul Secției comerciale

În raport cu specificul materiei date în competența Secției comerciale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în anul 2009, la fel ca și în anii anteriori, în deciziile pronunțate s-au regăsit soluții întemeiate ori argumentate prin invocarea unor dispoziții din dreptul comunitar și s-a urmărit în mod constant adoptarea soluțiilor în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Comunităților Europene.

3. Formarea profesională la nivelul secției

La nivelul anului 2009, atât judecătorii secției, dar și magistrații asistenți au participat la programele de formare continuă organizate sub forma seminariilor de către Institutul Național al Magistraturii și la cursurile de perfecționare limbi străine organizate de Institutul Francez de la București.

În luna octombrie 2009, Secția Comercială a fost reprezentată în cadrul *Proiectului de Unificarea jurisprudenței la nivelul instanțelor și parchetelor din România*, iar în luna noiembrie 2009, la *Reuniunea anuală a magistraților europeni* de la Curtea de Justiție a Comunității Europene de la Luxembourg.

De asemenea, personalul auxiliar a participat la toate programele de formare profesională organizate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Este de remarcat că toate categoriile de personal au fost implicate activ în programele de formare profesională, rezultatele acestor participări regăsim-se în activitatea acestora, activitate ce a suportat o îmbunătățire semnificativă din perspectiva calității și a imaginii asupra actului de justiție.

4. Aspecte privind evaluarea și răspunderea disciplinară a personalului Secției comerciale

În cadrul Secției comerciale, la nivelul anului 2009 s-au efectuat evaluările magistraților asistenți, rezultatele acestora fiind consemnate în fișele de evaluare întocmite potrivit *Regulamentului privind evaluarea activității profesionale a magistraților asistenți*.

Starea disciplinară a tuturor categoriilor de personal de la nivelul Secției comerciale a fost bună, nefiind înregistrate acțiuni disciplinare cu privire la abateri în legătură cu activitatea desfășurată.

5. CONCLUZII

Volumul de activitate al Secției comerciale a determinat eforturi considerabile din partea tuturor judecătorilor, magistraților asistenți și personalului auxiliar care s-au implicat cu toată responsabilitatea în rezolvarea problemelor cu care se confruntă secția.

Astfel se constată că judecătorii au avut un număr de intrări în ședințele aproximativ egal de două ședințe pe lună, existând situații când din cauza plecării unui judecător din Secția comercială precum și constituirii birourilor electorale, au fost judecători care au participat la ședințele de judecată și de patru ori pe lună.

Magistrații asistenți au intrat în ședințele de judecată o dată sau de două ori pe lună în funcție de completele la care au fost repartizați.

Media dosarelor pe ședința de judecată a fost de 48, în raport de modalitatea de repartizare a dosarelor nou intrate, prin care s-a urmărit o repartizare echilibrată pentru fiecare ședință de judecată, respectiv 25-30 dosare nou intrate.

Media dosarelor pe ședință reprezintă factorul elocvent în ceea ce privește soluționarea cu celeritate a cauzelor, ceea ce a condus la micșorarea numărului de cauze în ședințele de judecată.

Acest rezultat a fost posibil numai prin efortul completelor de judecată care au considerat prioritară în soluționarea litigiilor respectarea dispozițiilor legale privind celeritatea judecării cauzei.

În ceea ce privește redactarea deciziilor pronunțate se poate constata că acestea au fost finalizate în conformitate cu dispozițiile legale, iar în cea mai mare parte depășirea termenelor de redactare s-a datorat volumului mare de activitate și complexității litigiilor, astfel că activitatea judecătorilor și magistraților asistenți poate fi calificată ca fiind de calitate și desfășurată în parametrii normali.

În cadrul analizei calitative și cantitative a activității Secției comerciale nu poate fi trecută cu vederea activitatea instanței comerciale în ceea ce privește stabilirea, calcularea și verificarea încasării de către bugetul de stat a taxelor judiciare de timbru și timbrului judiciar, care în anul 2009 au atins valoarea de 2.426.576,08 lei.

COMPLETUL DE 9 JUDECĂTORI

Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție este organizat conform prevederilor art. 19 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, competența acestuia fiind reglementată conform art. 24 din aceeași lege.

Constituită în complet de 9 judecători, instanța supremă în cursul anului 2009 a soluționat 1006 dosare dintr-un total de 1192 de cauze pe rol, cu 269 dosare mai multe decât anul precedent când au fost soluționate 737 dosare din totalul de 976 dosare aflate pe rol.

Indicele de operativitate, raportat la numărul de dosare rulate în cursul anului 2009 și numărul dosarelor soluționate, este de 84,39%.

În raport de datele înregistrate și prezentate, rezultă că volumul de activitate al Completului de 9 judecători este foarte ridicat și în continuă creștere, ceea ce a determinat eforturi considerabile din partea tuturor judecătorilor, magistraților asistenți și a celorlalte categorii de personal.

Statistic, situația se prezintă astfel la Completul de 9 judecători:

- pe rol la începutul anului: 239 dosare;
- intrări în cursul anului: 953 dosare;
- total pe rol: 1192 dosare, din care s-au soluționat: 1006 dosare;
- grad de operativitate: 84,39% .

JURISPRUDENȚĂ RELEVANTĂ; PROBLEME DE DREPT SOLUȚIONATE ÎN CAUZE DATE ÎN COMPETENȚA COMPLETULUI DE 9 JUDECĂTORI

1. Revizuirea întemeiată pe dispozițiile art.408¹ din Codul de procedură penală poate fi exercitată, ori de câte ori consecințele grave ale încălcării unui drept prevăzut în Convenție – constatată prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului – continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin

revizuirea hotărârii definitive pronunțate de instanța penală română.

Condițiile prevăzute în dispozițiile art.408¹ din Codul de procedură penală sunt îndeplinite, în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a dreptului la un proces echitabil, înscris în art. 6 din Convenție, care a constatat în înlăturarea, pe calea recursului în anulare, a unei dispoziții favorabile inculpatului, cuprinsă într-o hotărâre judecătorească definitivă.

***I.C.C.J., Completul de 9 judecători,
Decizia nr. 510 din 22 iunie 2009***

2. Condițiile de admisibilitate ale unei cereri de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 408¹ Cod Procedură Penală sunt îndeplinite în situația în care, prin hotărârea pronunțată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea dispozițiilor art. 6 paragraful 2 din Convenție referitoare la prezumția de nevinovăție, încălcare constând în influențarea negativă a opiniei publice prin declarațiile reprezentanților autorităților privind vinovăția persoanelor cercetate, anterior pronunțării unei hotărâri definitive în cauză, și prin prezentarea în instanță a inculpaților în uniforma specifică persoanelor condamnate.

Încălcarea dreptului garantat de Convenție și hotărârile de condamnare pronunțate într-un climat ostil inculpaților (ce s-a răsfrânt asupra procesului penal în ansamblul său) continuă să producă efecte, iar înlăturarea acestor consecințe presupune cu necesitate desființarea hotărârilor pronunțate și rejudecarea cauzei.

***I.C.C.J., Completul de 9 judecători,
Decizia nr. 780 din 19 octombrie 2009***

3. Prevederile art. 408¹ Cod Procedură Penală sunt incidente în situația constatării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului a încălcării art. 6 paragraful 1 din Convenție, constând în neaudierea recurentului inculpat și ulterioara condamnare a acestuia de către instanța de recurs, în condițiile în care prima instanță dispusese achitarea sa.

Pronunțarea unei hotărâri de condamnare în urma derulării unei proceduri judiciare ce nu a respectat garanțiile necesare asigurării reale și efective a dreptului la proces echitabil constituie o încălcare a acestui drept, ale cărei urmări continuă să se producă și sunt reprezentate de consecințele condamnării. Așadar, unicul remediu apt a înlătura vătămarea produsă constă în desființarea hotărârii instanței de recurs, și rejudecarea cauzei, din această etapă procesuală, avându-se în vedere constatările Curții Europene a Drepturilor Omului relevante în cauză.

***I.C.C.J., Completul de 9 judecători,
Decizia nr. 781 din 19 octombrie 2009***

4. Condițiile prevăzute de art. 408¹ Cod Procedură Penală nu sunt îndeplinite în cazul în care consecințele încălcării unui drept reglementat de Convenție, asupra căreia Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat prin hotărâre definitivă nu continuă să se producă în prezent, situație în care procedura specială a revizuirii prevăzută de art. 408¹ Cod Procedură Penală nu poate constitui un remediu.

În cazul în care Curtea Europeană a constatat încălcarea drepturilor garantate de art. 5 paragraful 1 și art. 8 din Convenție, dar hotărârea de condamnare a inculpaților s-a pronunțat în urma unei proceduri necontestată sub aspectul caracterului său echitabil, iar consecințele condamnării au încetat prin efectul reabilitării de drept, se va concluziona în sensul că nu se impune reformarea hotărârii judecătorești definitive, pronunțată cu respectarea art. 6 din Convenție.

***I.C.C.J., Completul de 9 judecători,
Decizia nr. 420 din 18 mai 2009***

5. Dispozițiile art.209 alin.3, 4 Cod procedură penală, potrivit cărora procurorul de la parchetul corespunzător instanței care, conform legii, judecă în primă instanță cauza, este competent să efectueze urmărirea penală și să exercite supravegherea asupra activității de cercetare penală, nu instituie o limitare a competenței de cercetare la anumite compartimente din cadrul parchetului. În absența unor norme care să stabilească în mod expres competența unei structuri specializate de efectuare a urmăririi penale, secțiile parchetelor și procurorii ce le compun au, fără distincție, competență materială generală în orice situație în care legea stabilește existența competenței parchetului respectiv. Verificarea competenței organului de urmărire penală presupune verificarea apartenenței procurorului la parchetul competent, iar nu la o anumită secție a acestuia, procurorii din cadrul unui parchet având competență unitară și generală, cu excepțiile prevăzute de lege.

***I.C.C.J., Completul de 9 judecători,
Decizia nr. 103 din 23 februarie 2009***

6. În procedura reglementată de dispozițiile art. 278¹ Cod Procedură Penală instanța de judecată examinează legalitatea și temeinicia rezoluției de neîncepere a urmăririi penale, supusă controlului judecătoresc, exclusiv cu privire la faptele pentru care au fost efectuate acte premergătoare și s-a dispus neînceperea urmăririi penale. Legea nu prevede posibilitatea ca instanța să constate comiterea altor fapte sau să schimbe încadrarea juridică a faptelor indicate în rezoluția atacată, o soluție contrară reprezentând o depășire a limitelor cadrului procesual și ale investiției.

***I.C.C.J., Completul de 9 judecători,
Decizia nr. 133 din 23 februarie 2009***

7. Dreptul la recurs efectiv, prevăzut de dispozițiile art. 13 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ca drept subiectiv ce semnifică posibilitatea atacării actelor autorității naționale care au încălcat unul dintre drepturile garantate de Convenție, iar nu a oricăror acte, nu este încălcat de dispozițiile art.385¹ alin. 2 Cod Procedură Penală, raportat la art. 4 alin. 1 din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ. Verificarea de către instanța de control judiciar a încheierii de sesizare a instanței de contencios administrativ pentru soluționarea unei excepții de nelegalitate și dispoziția corelativă de suspendare a judecării cauzei penale se realizează la momentul verificării hotărârii pronunțate asupra fondului și odată cu aceasta, exercitarea controlului fiind exclusiv temporizată.

I.C.C.J., Completul de 9 judecători,

Decizia nr. 143 din 23 februarie 2009

8. Organele judiciare au obligația să administreze probe în apărarea inculpaților, dar au și posibilitatea de a aprecia cu privire la relevanța și utilitatea probelor solicitate și de a respinge motivat cererile de probațiune, în conformitate cu dispozițiile art.67 alin.3 din Codul de procedură penală. Neadministrarea unor probe în cursul urmăririi penale, chiar la solicitarea inculpaților, nu constituie motiv de nulitate absolută, în condițiile art.197 alin.2 din Codul de procedură penală și nici temei pentru restituirea cauzei în vederea refacerii urmăririi penale, potrivit dispozițiilor art.332 din același cod.

**I.C.C.J., Completul de 9 judecători,
Decizia nr. 487 din 22 iunie 2009**

9. Din cuprinsul art. 29 din Legea nr.47/1992, republicată, rezultă că admisibilitatea cererii de sesizare a Curții Constituționale este condiționată de îndeplinirea cumulativă a celor patru cerințe stipulate expres de textul legislativ: a) starea de procesivitate, în care ridicarea excepției de neconstituționalitate apare ca un incident procedural creat în fața unui judecător sau arbitru, ce trebuie rezolvat premergător fondului litigiului; b) activitatea legii, în sensul că excepția privește un act normativ, lege sau ordonanță, după caz, în vigoare; c) prevederile care fac obiectul excepției să nu fi fost constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale; d) interesul procesual al rezolvării prealabile a excepției de neconstituționalitate. Instanța de judecată în fața căreia s-a invocat o excepție de neconstituționalitate nu are competența examinării acesteia, ci exclusiv a relevanței excepției, în sensul legăturii ei cu soluționarea cauzei, în orice fază a procesului și oricare ar fi obiectul acestuia, și a îndeplinirii celorlalte cerințe legale.

Condiția de admisibilitate referitoare la legătura cu soluționarea cauzei privește incidența dispoziției legale a cărei neconstituționalitate se cere a fi constatată asupra soluției ce se va pronunța în cauza dedusă judecătii, în sensul că decizia Curții Constituționale pronunțată în soluționarea excepției trebuie să fie de natură să producă un efect concret asupra conținutului hotărârii din procesul principal.

**I.C.C.J., Completul de 9 judecători,
Decizia nr. 618 din 17 iulie 2009**

10. Liberarea provizorie sub control judiciar presupune respectarea de către învinuit sau inculpat a obligațiilor prevăzute de art. 160² alin.3 Cod Procedură Penală care, prin conținutul lor reprezintă restrângeri ale libertății persoanei.

Așadar, instanța urmează a analiza în concret dacă această ingerință în dreptul prevăzut de art. 5 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale se impune, având în vedere temeiuri obiective, ca unic mijloc de asigurare a bunei desfășurări a procesului penal. În caz contrar, orice restrângere a libertății individuale apare ca lipsită de temei de drept, contrară normelor naționale și exigențelor Convenției.

**I.C.C.J., Completul de 9 judecători,
Decizia nr. 803 din 30 octombrie 2009**

SECȚII UNITE

În conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. 3 din Constituția României "Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești potrivit competenței sale". Recursul în interesul legii, reglementat de dispozițiile art. 329 din Codul de procedură civilă și ale art. 414² din Codul de procedură penală, este modalitatea de unificare a jurisprudenței.

Potrivit prevederilor menționate, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, precum și colegiile de conducere al curților de apel și ale parchetelor de pe lângă acestea, au dreptul, pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii pe întreg teritoriul României, să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

În cursul anului 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție constituită în Secții Unite a soluționat un număr de 38 de recursuri în interesul legii, din care 26 admise și 12 respinse.

Prin deciziile adoptate în interesul legii, Secțiile Unite au rezolvat probleme de drept în domeniul dreptului penal, a celui civil, comercial și în materia contenciosului administrativ și fiscal, reușind să imprime coordonate cu caracter îndrumător în chestiuni de principiu soluționate neunitar de către instanțele judecătorești.

Situația pe scurt a problemelor de drept ce au format obiectul recursurilor în interesul legii, examinate și a deciziilor în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție constituită în Secții Unite se prezintă astfel:

**RECURSURILE ÎN INTERESUL LEGII
SECȚII UNITE 2009**

Nr. crt.	DOSAR	Obiectul Recursului în interesul legii	DECIZIE
1	33/2008	În legătură cu stabilirea organului judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în cazul în care prim-procurorul a admis-o, a infirmat rezoluția sau ordonanța procurorului și a dat tot o soluție de netrimiteră în judecată.	<p>DECIZIA NR. 1/19.01.2009</p> <p>Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>În aplicarea dispozițiilor art. 278 alin. 2 și 3 și art. 278¹ alin. 1 și alin. 2 teza a II-a din Codul de procedură penală stabilește:</p> <p>Organul judiciar competent să soluționeze plângerea împotriva rezoluției sau ordonanței prim-procurorului, prin care s-a infirmat rezoluția sau ordonanța procurorului de netrimiteră în judecată și s-a dat aceeași sau altă soluție de netrimiteră în judecată, pentru alte motive sau pentru unele dintre motivele invocate de petent, este procurorul ierarhic superior.</p> <p>Numai în situația în care, la rândul său, procurorul ierarhic superior, astfel sesizat, a respins plângerea și a menținut soluția prim-procurorului sau nu a soluționat plângerea, în termenul legal, prevăzut în art. 277 Cod procedură penală, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt afectate, se pot adresa cu plângere instanței de judecată.</p>
2	34/2008	În vederea stabilirii caracterului public sau nu al ședinței de judecată ce are ca obiect soluționarea cererilor de liberare provizorie sub control judiciar.	<p>DECIZIA NR. 2/19. 01. 2009</p> <p>Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>În aplicarea dispozițiilor art. 290 alin. 1 teza I din Codul de procedură penală stabilește că, în cazul judecării cererilor de liberare provizorie sub control judiciar, ședința de judecată este publică.</p>
3	31/2008	În legătură cu stabilirea pedepsei ce determină calculul termenului de reabilitare judecătorească în cazul pedepselor rezultante prin cumulul aritmetic ca urmare a revocării suspendării condiționate sau prin cumulul juridic în cazul concursului de infracțiuni.	<p>Decizia nr. 3/19. 01. 2009</p> <p>Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>Stabilește că, termenul de reabilitare judecătorească se socotește în raport de pedeapsa cea mai grea ce intră în componența pedepsei rezultante ca urmare a cumulului juridic sau aritmetic.</p>

4	24/2008	Cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 374 ¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost introduse prin Legea nr. 459/2006, raportate la prevederile art. 61 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin și ale art. 53 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, referitor la învestirea cu formulă executorie a cambiei, biletului la ordin și cecului.	<p align="center">DECIZIA NR. 4/19. 01. 2009</p> <p>Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește: Dispozițiile art.374¹ din Codul de procedură civilă, raportate la art. 61 din Legea nr. 58/1934 și respectiv art. 53 din Legea nr. 59/1934, se interpretează în sensul că, biletul la ordin, cambia și cecul se învestesc cu formulă executorie pentru a fi puse în executare.</p>
5	30/2008	Cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. 2 teza I din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, republicată.	<p align="center">DECIZIA NR. 5/19. 01. 2009</p> <p>Respinge sesizarea formulată prin recursul în interesul legii declarat de Colegiul de Conducere al Curții de Apel Cluj, cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. 2 teza I din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, republicată, constatând că în practica instanțelor nu s-au ivit soluționări diferite în această materie.</p>
6	32/2008	Cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 728 raportate la dispozițiile art. 774, art. 775, art. 777, art. 896 din Codul civil și ale art. 3 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, sub aspectul regimului juridic al cererilor privind lichidarea pretențiilor referitoare la cheltuielile de înmormântare, ce reprezintă sarcinile pasivului succesoral și caracterul prescriptibil sau imprescriptibil al acestora.	<p align="center">DECIZIA NR. 6/19. 01. 2009</p> <p>Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește: Dispozițiile art. 728 raportate la art. 774, art. 775, art. 777 și art. 896 din Codul civil și ale art. 3 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, se interpretează în sensul că: Cererile privind lichidarea pretențiilor referitoare la cheltuielile de înmormântare și respectarea tradițiilor religioase ce compun pasivul succesoral sunt prescriptibile în termenul general de prescripție atât în situațiile în care sunt formulate în cadrul acțiunii de ieșire din indiviziune cât și atunci când sunt formulate pe cale separată.</p>
7	36/2008	Cu privire la admisibilitatea cererilor de liberare provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune, din perspectiva îndeplinirii condiției prevăzute de art. 160 ² alin. 1 teza ultimă, respectiv art. 160 ⁴ alin. 1 teza ultimă din Codul de procedură penală, în ipoteza săvârșirii, printre altele, și a infracțiunii	<p align="center">DECIZIA NR. 7/9. 02. 2009</p> <p>Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În aplicarea dispozițiilor art. 160² alin. 1 teza ultimă și art. 160⁴ alin. 1 teza ultimă din Codul de procedură penală stabilește că: Cererile de liberare provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune sunt admisibile în ipoteza săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră</p>

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

		prevăzute de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003, privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, ținând seama de dispozițiile alin. 2 al aceluiași articol.	în scopul grupului infracțional organizat nu depășește 18 ani.
8	37/2008	Cu privire la incidența art. 385 ⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală în ipoteza particulară a recurării hotărârilor pronunțate în apel pentru motivul greșitei aplicări a art. 18 ¹ din Codul penal sau, dimpotrivă, al neaplicării acestei dispoziții.	DECIZIA NR. 8/9. 02. 2009 Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Dispozițiile art. 385 ⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că sunt incidente și în ipoteza recurării hotărârilor pronunțate în apel, pentru motivul greșitei aplicări a art. 18 ¹ din Codul penal sau, dimpotrivă, al neaplicării acestei dispoziții legale.
9	38/2008	În vederea stabilirii admisibilității recursului împotriva încheierii prin care instanța a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale pentru a soluționa excepția de neconstituționalitate, dispunând, totodată, suspendarea judecării cauzei, în temeiul art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală.	DECIZIA NR. 9/9. 02. 2009 Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Dispozițiile art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că: Încheierea prin care instanța a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale și a dispus suspendarea judecării, până la soluționarea excepției de neconstituționalitate, nu este supusă căii de atac a recursului.
10	39/2008	În vederea stabilirii dacă examinarea admisibilității în principiu a contestației în anulare, fără citarea părților, încalcă dreptul acestora la un proces echitabil, conform art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.	DECIZIA NR. 10/9. 02. 2009 Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În aplicarea dispozițiilor art. 391 alin. 1 din Codul de procedură penală stabilește că: Examinarea admisibilității în principiu a contestației în anulare, fără citarea părților, nu încalcă dreptul acestora la un proces echitabil, consacrat prin art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
11	40/2008	În legătură cu incidența cazului de incompatibilitate prevăzut de art. 49 alin. 4 din Codul de procedură penală în ipoteza trimiterii cauzei la procuror în vederea redeschiderii urmăririi penale, prevăzută	DECIZIA NR. 11/9. 02. 2009 Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Dispozițiile art. 49 alin. 4 din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că, nu există incompatibilitate a persoanei care a efectuat urmărirea penală, în ipoteza trimiterii cauzei la

		de art. 278 ¹ alin. 8 lit. b cu referire la art. 273 alin. 1 ¹ din Codul de procedura penală.	procuror în vederea redeschiderii urmăririi penale, prevăzută de art. 278 ¹ alin. 8 lit. b cu referire la art. 273 alin. 1 ¹ din Codul de procedură penală.
12	1/2009	Cu privire la interpretarea și aplicarea disp. art. 2 alin. 1, art. 3 lit. a ¹ , art. 13 și 14 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, coroborate cu dispozițiile art. 6 alin. 1 lit. b și alin. 2, art. 8 și art. 11 din Normele Metodologice pt aplicarea Legii nr. 146/1997, aprobate prin Ordinul nr. 760/C din 22 aprilie 1999 al Ministrului Justiției, referitor la modalitatea de stabilire a taxei judiciare de timbru datorate pentru cererile și acțiunile având ca obiect anularea/ constatarea nulității absolute, rezilierea/ rezoluțiunea unor acte juridice patrimoniale, atât în situația în care nu se formulează capătul de cerere accesoriu privind restabilirea situației anterioare/restituirea prestațiilor efectuate, cât și în ipoteza în care este formulat acest petit accesoriu.	DECIZIA NR. 12/16. 03. 2009 Respinge sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2 alin. 1, art. 3 lit. a ¹ , art. 13 și art. 14 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, coroborate cu dispozițiile art. 6 alin. 1 lit. b și alin. 2, art. 8 și art. 11 din Normele Metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997, aprobate prin Ordinul nr. 760/C din 22 aprilie 1999 al Ministrului Justiției, referitor la modalitatea de stabilire a taxei judiciare de timbru datorate pentru cererile și acțiunile având ca obiect anularea/constatarea nulității absolute, rezilierea/rezoluțiunea unor acte juridice patrimoniale, atât în situația în care nu se formulează capătul de cerere accesoriu privind restabilirea situației anterioare/restituirea prestațiilor efectuate, cât și în ipoteza în care este formulat acest petit accesoriu.
13	2/2009	În legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 129 alin. 6 din Codul de proc. civilă, referitor la posibilitatea instanțelor de judecată investite cu soluționarea acțiunii în rezoluțiunea sau declararea nulității unor acte juridice translative sau constitutive de drepturi, de a dispune, din oficiu, restabilirea situației anterioare ori repunerea părților în situația anterioară.	DECIZIA NR. 13/16. 03. 2009 Respinge recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 129 alin. 6 din Codul de procedură civilă, referitor la posibilitatea instanțelor de judecată investite cu soluționarea acțiunii în rezoluțiunea sau declararea nulității unor acte juridice translative sau constitutive de drepturi, de a dispune, din oficiu, restabilirea situației anterioare ori repunerea părților în situația anterioară.
14	35/2008	Cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 299 raportate la prevederile	DECIZIA NR. 14/16. 03. 2009 Respinge recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

		art. 377 din Codul de procedură civilă, referitor la admisibilitatea recursului împotriva unei decizii pronunțate de tribunal, în recurs, dacă aceasta este rezultatul unei greșite calificări a căii de atac exercitate de parte.	Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 299 raportate la prevederile art. 377 din Codul de procedură civilă, referitor la admisibilitatea recursului împotriva unei decizii pronunțate de tribunal, în recurs, dacă aceasta este rezultatul unei greșite calificări a căii de atac exercitate de parte.
15	3/2009	Cu privire la stabilirea naturii juridice a termenelor prevăzute de art. 278 alin. 3 și art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală și a soluției ce trebuie dată de către instanță în situația în care plângerea contra actelor procurorului a fost formulată cu depășirea unora dintre aceste dispoziții legale.	DECIZIA NR. 15/6. 04. 2009 Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Interpretând dispozițiile art. 278 alin. 3 și art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, sub aspectul naturii juridice a termenelor, stabilește că acestea sunt termene de decădere.
16	4/2009	În legătură cu incidența dispozițiilor art. 397 – 399 din Codul de procedură penală în ipoteza soluționării cererilor de revizuire a hotărârilor judecătorești având ca obiect plângeri împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată.	DECIZIA NR. 16/6. 04. 2009 Respinge recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la incidența dispozițiilor art. 397 – 399 din Codul de procedură penală în ipoteza soluționării cererilor de revizuire a hotărârilor judecătorești având ca obiect plângeri împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată.
17	6/2009	În vederea stabilirii posibilității de a ataca cu plângere direct la instanță, conform art.278 ¹ din Codul de procedură penală, soluțiile de netrimiteră în judecată dispuse prin rechizitoriu.	DECIZIA NR. 17/15. 06. 2009 Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În aplicarea dispozițiilor art. 278 ¹ din Codul de procedură penală stabilesc că: Soluțiile de netrimiteră în judecată dispuse prin rechizitoriu nu pot fi atacate cu plângere direct la instanță. În cazul în care este sesizată cu o astfel de plângere, instanța o va trimite organului judiciar competent, conform art. 278 ¹ alin. 13 din Codul de procedură penală, în vederea parcurgerii etapelor prevăzute de art. 278 din același cod.
18	7/2009	În vederea stabilirii obligației suportării cheltuielilor judiciare în	DECIZIA NR. 18/15. 06. 2009 Respinge recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă

		cazul respingerii de către instanță a sesizării Biroului de executări penale de înlocuire a pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii, conform art. 63 ¹ din Codul penal coroborat cu art. 449 ¹ din Codul de procedură penală.	Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la stabilirea obligației suportării cheltuielilor judiciare în cazul respingerii de către instanță a sesizării Biroului de executări penale de înlocuire a pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii, conform art. 63 ¹ din Codul penal coroborat cu art. 449 ¹ din Codul de procedură penală.
19	8/2009	În vederea interpretării și aplicării unitare a dispozițiilor art. 454 alin. 2 fraza a II-a din Codul de procedură penală privind obligația verificării periodice a subzistenței cauzei care a determinat amânarea/întreruperea executării pedepsei (art. 457 alin. 2 ¹ din același cod), întemeiate pe dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. a sau art. 455 alin. 1 din Codul de procedură penală.	DECIZIA NR. 19/15. 06. 2009 Resping recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea interpretării și aplicării unitare a dispozițiilor art. 454 alin. 2 fraza a II-a din Codul de procedură penală privind obligația verificării periodice a subzistenței cauzei care a determinat amânarea/întreruperea executării pedepsei (art. 457 alin. 2 ¹ din același cod), întemeiate pe dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. a sau art. 455 alin. 1 din Codul de procedură penală.
20	9/2009	Cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 31 alin. 1 lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată, referitor la posibilitatea acordării și cuantificării drepturilor bănești reprezentând suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare.	DECIZIA NR. 20/21. 09. 2009 Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art.31 alin.1 lit. „c” și „d” din Legea nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată, Stabilesc că în lipsa unei cuantificări legale nu se pot acorda pe calea judecătorească drepturile salariale constând în suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare.
21	10/2009	Privind admisibilitatea căii ordinare de atac exercitate de procurorul din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism împotriva hotărârii pronunțate de instanța de judecată într-o cauză de competența direcției în condițiile în care, la judecarea cauzei a cărei hotărâre este atacată (apelată ori recurată), a participat un procuror de la parchetul ordinar.	DECIZIA NR. 21/12. 10. 2009 Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Se stabilește că, procurorul din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism poate exercita calea ordinară de atac împotriva hotărârii pronunțate de instanța de judecată într-o cauză de competența direcției, în condițiile în care, la judecată, a participat un procuror de la parchetul de pe lângă instanța competentă.

22	12/2009	Privind stabilirea soluției ce trebuie dată de către instanță în cazul solicitării deducerii arestului la domiciliu executat în străinătate; aplicarea dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 302/2004.	<p>DECIZIA NR. 22/12. 10. 2009</p> <p>Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art.18 din Legea nr.302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală se stabilește că:</p> <p>Durata arestului la domiciliu, executat în străinătate, măsură preventivă privativă de libertate, în accepțiunea art. 5 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, trebuie luată în calcul în cadrul procedurii penale române și dedusă din durata închisorii aplicate de instanțele române.</p>
23	13/2009	În legătură cu interpretarea dispozițiilor art. 146 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală.	<p>DECIZIA NR. 23/12. 10. 2009</p> <p>Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>În interpretarea art.146 din Legea nr.302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, se stabilește că:</p> <p>Instanța, în soluționarea unei cereri având ca obiect conversiunea condamnării, trebuie să observe dacă felul pedepsei aplicate pentru concursul de infracțiuni sau durata acesteia este incompatibilă cu legislația română, fără a putea înlocui modalitatea de stabilire a pedepsei rezultante pe calea cumulului aritmetic, dispusă prin hotărârea statului de condamnare, cu aceea a cumulului juridic prevăzut de Codul penal român.</p>
24	4/2009	Privind admisibilitatea unei căi de atac împotriva sentinței prin care instanța, sesizată direct prin cererea de revizuire, se desesizează și trimite cauza procurorului competent, conform art. 397 alin. 1 din Codul de procedură penală.	<p>DECIZIA NR. 24/12. 10. 2009</p> <p>Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>Se stabilește că, sentința prin care instanța, sesizată direct prin cerere de revizuire, se desesizează și trimite cauza procurorului competent conform art.397 alin.1 din Codul de procedură penală, poate fi atacată cu recurs.</p>

25	17/2009	În vederea stabilirii fracțiilor de pedeapsă după executarea cărora poate fi liberat un condamnat care, din cauza sănătății sau din alte cauze, nu a fost niciodată folosit la muncă ori nu mai este folosit la muncă.	<p align="center">DECIZIA NR. 25/12. 10. 2009</p> <p>Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București.</p> <p>În interpretarea dispozițiilor art.60 alin.1 din Codul penal, se stabilește că: Pentru a putea beneficia de liberare condiționată, condamnatul care nu a fost sau nu mai este folosit la muncă din cauza stării sănătății sau din alte cauze trebuie să execute efectiv, fracția întreagă, prevăzută de art.59 alin.1, respectiv art.59¹ alin.1 din Codul penal.</p>
26	18/2009	Privind încadrarea juridică a faptei conducătorului de autovehicul sau tramvai, având o îmbibație alcoolică peste limita legală, care a produs o vătămare corporală din culpă, concurs de infracțiuni sau infracțiune complexă prevăzută de art. 184 alin. 4 ¹ din Codul penal.	<p align="center">DECIZIA NR. 26/12. 10. 2009</p> <p>Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art.184 alin.4¹ din Codul penal și art.87 alin.1 din O.U.G nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, se stabilește că: Fapta conducătorului de autovehicul sau tramvai, care a produs o vătămare corporală din culpă constituie, după cum urmează:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. În cazul în care conducătorul de autovehicul sau tramvai este concomitent, atât în stare de ebrietate, cât și cu o îmbibație alcoolică peste limita legală, se va reține concurs real între infracțiunea prevăzută de art.184 alin.4¹ din Codul penal și cea prevăzută de art.87 alin.1 din O.U.G nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată; 2. În cazul în care conducătorul de autovehicul sau tramvai se află în stare de ebrietate fără însă a avea o îmbibație alcoolică peste limita legală, fapta sa constituie infracțiunea unică prevăzută de art.184 alin.4¹ din Codul penal; 3. În cazul în care conducătorul de autovehicul sau tramvai nu se află în stare de ebrietate, dar are o îmbibație alcoolică peste limita legală, există o pluralitate de infracțiuni sub forma concursului real între infracțiunea prevăzută de art.184 alin.3 din Codul penal și art.87 alin.1 din O.U.G nr.195/2002 sau între art.184 alin.4 din Codul penal și art.87 alin.1 din O.U.G nr.195/2002.

27	11/2009	În legătură cu „interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 3 alin. 1 și ale lit. A, pct. 28 din Anexa O.U.G. nr. 27/2006, aprobată prin Legea nr. 45/2007, raportat la dispozițiile pct. 2 și 3 din Nota Anexei menționate anterior și art. 31 alin. 5 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu referire la admisibilitatea aplicării coeficientului de multiplicare de 13,500 tuturor judecătorilor și procurorilor stagiați cu o vechime în magistratură de peste 3 ani, calculată potrivit dispozițiilor art. 86 din Legea nr. 303/2004.	<p align="center">DECIZIA NR. 27/12. 10. 2009</p> <p>Resping propunerea de promovare a unui recurs în interesul legii în legătură cu aplicarea dispozițiilor art.3 alin.1 din O.U.G nr.27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII a contencios administrativ și fiscal, înaintată de Președintele Curții de Apel București, în lipsa sesizării Secțiilor Unite în condițiile art.329 din Codul procedură civilă.</p>
28	5/2009	În legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 35 alin. 2 și art. 114 din Legea nr. 188/1999, republicată, raportate la art. 1 alin. 1 și art. 2 alin. 5 din același act normativ, precum și la art. 1 alin. 2 din O.U.G. nr. 146/2007 pentru aprobarea plății primelor de concediu de odihnă suspendate în perioada 2001 – 2006, privind admisibilitatea acordării auditorilor publici externi și altor categorii de personal contractual din cadrul Curții de Conturi a primei de concediu egală cu indemnizația brută din luna anterioară plecării în concediul de odihnă pentru perioada 2001 – 2007.	<p align="center">DECIZIA NR. 28/12. 10. 2009</p> <p>Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>Se stabilește că, prima de concediu prevăzută de art.35 alin.2 din Legea nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă controlorilor financiari (în prezent auditori publici externi) și celorlalte categorii de personal contractual care își desfășoară activitatea în cadrul Curții de Conturi.</p>
29	22/2009	Privind angajarea răspunderii juridice civile a asigurătorului în procesul penal în ipoteza asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule.	<p align="center">DECIZIA NR. 29/16. 11. 2009</p> <p>Resping recursul în interesul legii declarat de procurorul general Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în legătură cu angajarea răspunderii juridice civile a asigurătorului în procesul penal în ipoteza asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule.</p>

30	15/2009	În legătură cu stabilirea și recalcularea pensiilor din sistemul public provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat prin luarea în considerare a formelor de retribuire obținute în acord global, prevăzute de art. 12 alin. 1 lit. a din Legea nr. 57/1974 privind retribuirea după cantitatea și calitatea muncii.	<p align="center">DECIZIA NR. 30/16. 11. 2009</p> <p>Resping recursul în interesul legii declarat de procurorul general Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și sesizarea Colegiului de conducere al Curții de Apel Craiova cu privire la stabilirea și recalcularea pensiilor din sistemul public provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, referitor la posibilitatea luării în considerare a formelor de retribuire obținute în acord global, prevăzute de art.12 alin.1 lit. „a” din Legea nr.57/1974 privind retribuirea după cantitatea și calitatea muncii.</p>
31	16/2009	În legătură cu: I. caracterul de titlu executoriu al contractelor de asistență juridică încheiate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 255/2004 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995, republicată. II. interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30 alin. 3 teza a II-a din Legea nr. 51/1995, modificate prin Legea nr. 255/2004, coroborat cu dispozițiile art. 374 ¹ din Codul de procedură civilă, în referire la necesitatea investiției cu formulă executorie a contractelor de asistență juridică.	<p align="center">DECIZIA NR. 31/16. 11. 2009</p> <p>Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art.30 alin.3 teza I din Legea nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, se stabilește că au caracter de titlu executoriu și contractele de asistență juridică încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr.255/2004 privind modificarea și completarea Legii nr.51/1995.</p> <p>În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art.30 alin.3 teza a II-a din Legea nr.51/1995, republicată, raportat la art.374¹ din Codul de procedură civilă, se stabilește că, deși contractele de asistență juridică au caracter de titlu executoriu conferit prin lege, pot fi puse în executare silită numai dacă au fost investite cu formulă executorie.</p>
32	19/2009	În legătură cu aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 1 lit. a din Decretul-Lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, persoanelor care după data de 6 martie 1945 și până în anul 1989, inclusiv, au fost condamnate definitiv pentru infracțiunile de neprezentare la încorporare sau concentrare ori de insubordonare, prevăzute și pedepsite de art. 334 și art. 354 din Codul penal săvârșite din motive de conștiință religioasă.	<p align="center">DECIZIA NR. 32/16. 11. 2009</p> <p>Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art.1 alin.1 lit. „a” din Decretul-Lege nr.118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește că:</p> <p>Persoanele condamnate definitiv pentru infracțiunile contra capacității de apărare a țării, prevăzute de art.334 și art.354 din Codul penal, săvârșite din motive de conștiință, nu pot beneficia de drepturile acordate pentru persoanele persecutate din motive politice.</p>

33	20/2009	<p>În legătură cu:</p> <p>I. aplicarea, începând cu data de 1 ianuarie 2007, a dispozițiilor art. 40 din Contractul colectiv de muncă nr. 2895/21 din 29 decembrie 2006 unic la nivel național pe anii 2007 – 2010, la stabilirea drepturilor salariale cuvenite personalului din învățământul preuniversitar.</p> <p>II. data de la care coeficienții de multiplicare utilizați pentru calculul drepturilor salariale ale personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar se majorează la valoarea prevăzută de Legea nr. 220/2007 pentru aprobarea O.U.G. 11/2007.</p>	<p>DECIZIA NR. 33/16. 11. 2009</p> <p>Resping recursul în interesul legii declarat de procurorul general Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și sesizarea Colegiului de conducere al Curții de Apel Craiova cu privire la aplicarea, începând cu data de 1 ianuarie 2007, a dispozițiilor art.40 din Contractul colectiv de muncă nr.2895/21 din 29 decembrie 2006 unic la nivel național pe anii 2007-2010, la stabilirea drepturilor salariale cuvenite personalului din învățământul preuniversitar, precum și la data de la care coeficienții de multiplicare utilizați pentru calculul drepturilor salariale ale personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar se majorează la valoarea prevăzută de Legea nr.220/2007 pentru aprobarea O.G nr.11/2007.</p>
34	21/2009	<p>În vederea stabilirii instanței competente să soluționeze procedura de schimbare a condamnării, conform art. 146 alin. 3 din Legea nr. 302/2004.</p>	<p>DECIZIA NR. 34/14. 12. 2009</p> <p>Admit recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și sesizările Colegiului de conducere al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București .</p> <p>Se stabilește că:</p> <p>1) Curtea de Apel București este instanța competentă exclusiv, teritorial și material, să soluționeze procedura de schimbare a condamnării, procedură care are loc după transferarea persoanei condamnate, în condițiile art. 146 alin. 3 din Legea nr. 302/2004.</p> <p>2) Instanța competentă să soluționeze cererea de contopire a pedepselor aplicate de instanțele naționale cu pedepsele aplicate de instanțele străine, prin hotărâri recunoscute de Curtea de Apel București, în cadrul procedurii transferării persoanei condamnate este instanța corespunzătoare instanței de executare a ultimei hotărâri, în a cărei circumscripție se află locul de deținere a persoanei condamnate.</p> <p>În cazul în care ultima hotărâre definitivă a fost pronunțată de o instanță străină, competența de a judeca cererea de modificare a pedepsei revine instanței corespunzătoare celei care, potrivit legii</p>

			române, ar fi judecat cauza în primă instanță și în a cărei circumscripție se află locul de deținere a persoanei condamnate.
35	25/2009	Privind admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârilor prin care a fost judecat apelul, în situația particulară în care, potrivit legii recursul era singura cale de atac care putea fi exercitată împotriva hotărârii instanței de fond.	<p align="center">DECIZIA NR. 35/14. 12. 2009</p> <p>Admit sesizarea cu recurs în interesul legii formulată de Colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București</p> <p>Se stabilește că recursul declarat împotriva unei hotărâri prin care a fost soluționată calea de atac a apelului, deși recursul era singura cale de atac ce putea fi exercitată împotriva hotărârii primei instanțe, este admisibil, potrivit dispozițiilor art. 385¹ lit. e din Codul de procedură penală, fiind incidente cazurile de casare prevăzute de art. 385⁹ alin. 1 pct. 3 și 11 din Codul de procedură penală.</p>
36	26/2009	Privind admisibilitatea cererilor de revizuire, respectiv contestației la executare, în cadrul incidenței autorității de lucru judecat	<p align="center">DECIZIA NR. 36/14. 12. 2009</p> <p>Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și sesizarea Colegiului de conducere al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București.</p> <p>Se stabilește că cererile repetate de revizuire și respectiv contestație la executare sunt inadmisibile, dacă există identitate de persoane, de teme legal, de motive și apărări invocate în soluționarea acestora.</p>
37	23/2009	Cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 47 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranța națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții raportat la art. 13 din același act normativ, în referire la posibilitatea acordării indemnizației de dispozitiv lunară în cuantum de 25% din salariul de bază tuturor funcționarilor publici și personalului contractual care își desfășoară activitatea în domeniul administrației publice locale.	<p align="center">DECIZIA NR. 37/14. 12. 2009</p> <p>Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>Dispozițiile art.13 raportat la art.47 din Legea nr.138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții se interpretează în sensul că indemnizația de dispozitiv lunară în cuantum de 25% din salariul de bază, prevăzută de art.13 din acest act normativ, se acordă funcționarilor publici și personalului contractual care își desfășoară activitatea în cadrul Ministerului Administrației și Internelor și în instituțiile publice din subordinea ministerului, precum și personalului care își desfășoară activitatea în serviciile comunitare din subordinea consiliilor locale și a prefecturilor care au beneficiat de acest drept salarial și înainte de transfer sau detașare din cadrul fostului Minister de Interne.</p>

38	24/2009	<p>Cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 17 alin. 1 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, coroborate cu dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. 1 și 1¹ din Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, modificată și completată, în referire la admisibilitatea majorării cu 75% a indemnizațiilor lunare pentru auditorii publici externi (foști controlori financiari) din cadrul Curții de Conturi a României.</p>	<p style="text-align: center;">DECIZIA NR. 38/14. 12. 2009</p> <p>Resping recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.17 alin.1 din Legea nr.94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, coroborate cu dispozițiile art.1 și art.2 alin.1 și 1¹ din Legea nr.490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, în referire la admisibilitatea majorării cu 75% a indemnizațiilor lunare pentru auditorii publici externi din cadrul Curții de Conturi a României.</p>
-----------	----------------	--	---

DIRECȚIA LEGISLAȚIE, STUDII, DOCUMENTARE ȘI INFORMATICĂ JURIDICĂ

1. În cursul anului 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție a continuat realizarea obiectivului de a asigura accesul la jurisprudența instanței supreme, în scopul unificării acesteia, atât prin publicarea jurisprudenței în Buletinul Casației, revista oficială a Înaltei Curți de Casație și Justiție și în Buletinul jurisprudenței, culegerea anuală de hotărâri a instanței supreme, cât și prin publicarea hotărârilor Înaltei Curți de Casație și Justiție pe pagina de Internet a acesteia.

Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a asigurat publicarea **Buletinului Casației nr. 1-4/2009**, pentru trimestrele I-IV ale anului 2009.

De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție a asigurat publicarea **Buletinului Jurisprudenței pe anul 2008**, publicație care include, în rezumat, deciziile relevante pronunțate de instanța supremă în cursul anului 2008.

Înalta Curte de Casație și Justiție a asigurat, în mod permanent, publicarea pe pagina de Internet a hotărârilor relevante pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în diferite domenii ale dreptului, în rezumat și a textului integral al hotărârilor pronunțate de instanța supremă. Toate deciziile relevante publicate, în rezumat, în Buletinul Casației și în Buletinul Jurisprudenței au fost publicate și pe pagina de Internet a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție a publicat pe pagina de Internet deciziile pronunțate în recurs în interesul legii.

La sfârșitul anului 2009, pe pagina de Internet a Înaltei Curți de Casație și Justiție erau publicate:

- **187** decizii pronunțate în recurs în interesul legii;
- **2.958** hotărâri în rezumat;
- **47.930** hotărâri cu textul integral.

În cursul anului 2009, instanța supremă a asigurat, totodată, publicarea Culegerii **Recursuri în interesul legii 2008**, cuprinzând toate deciziile de admitere a recursurilor în interesul legii pronunțate de Secțiunile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție în anul 2008.

2. Accesul la sursele de documentare legislativă și doctrinară a fost asigurat la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în cursul anului 2009, prin:

- accesul zilnic, în timp real, al judecătorilor, magistraților-asistenți și celorlalte categorii de personal la **forma electronică a Monitorului Oficial**, prin achiziționarea Monitorului Oficial al României, Partea I și Partea I numerele bis, în format electronic, pentru un echipament tip server și 130 de utilizatori în rețea și a Monitorului Oficial al României, Partea I pe suport hârtie;
- accesul prin rețeaua proprie la programul TINLIB de gestionare a fondului documentar al bibliotecii;
- accesul la Internet;
- achiziționarea de noi publicații române și străine. În cursul anului 2009 s-au achiziționat 853 publicații juridice românești și 3 publicații de specialitate străine.

3. Procesul de informatizare al Înaltei Curți de Casație și Justiție a continuat în cursul anului 2009, în principal, prin **perfecționarea sistemului ECRIS de gestionare a dosarelor**, instanța supremă contribuind la testarea Sistemului de Arhivare Electronică și prin continuarea participării la elaborarea documentației și evaluarea ofertelor în cadrul programului „Reforma sistemului judiciar privind sistemul integrat de management în sistemul judiciar” (proiect finanțat de Banca Mondială pentru întreg sistemul judiciar).

De asemenea, în cursul anului 2009 pentru dezvoltarea și îmbunătățirea sistemului informatic al Înaltei Curți de Casație și Justiție s-au achiziționat următoarele echipamente:

- **3 buc.** Servere
- **10 buc.** Imprimante multifuncționale
- **1 buc.** Tester (analizor) rețea
- **1 buc.** Sistem climatizare
- **1 buc.** Sistem automatizare în caz de incendiu
- **2 buc.** Router rețea
- **1 buc.** Firewall
- **10 buc.** Conector SX transciever cu fibră optică
- **117 buc.** Calculatoare (prin programul PHARE RO2006/018-147.01.04.10.01)
- **30 buc.** Imprimante (prin programul PHARE RO RO2006/018-147.01.04.10.01)

DEPARTAMENTUL ECONOMIC-FINANCIAR ȘI ADMINISTRATIV

Resursele umane aflate la dispoziția instanței în anul 2009

- Judecători = 121 de posturi, din care 104 ocupate la 31.12.2009;
- Magistrați asistenți = 85 de posturi, din care 74 ocupate la 31.12.2009
- Grefieri, aprozi, agenți procedurali = 154 posturi, din care 154 ocupate la 31.12.2009
- Consilieri, experți, audit (funcționari publici + personal contractual) = 25 posturi, din care 22 ocupate la 31.12.2009
- Referenți (funcționari publici + personal contractual) = 6 posturi (toate ocupate la 31.12.2009)
- Muncitori = 16 posturi (inclusiv cei 2 mecanici auto), toate ocupate
- Șoferi = 47 posturi, din care 46 ocupate la 31.12.2009
- Portari, paznici, îngrijitori = 21 posturi, toate ocupate la 31.12.2009
- 1 medic, 1 psiholog și 1 asistent medical, ocupate la 31.12.2009
- specialist IT = 4 posturi, toate ocupate la 31.12.2009

Pe total instituție: (la 31 decembrie 2009)

- Posturi în evidență = 482
- Posturi ocupate = 450
- Posturi vacante = 32

Resurse materiale aflate la dispoziția instanței în anul 2009

La elaborarea proiectului de buget pe anul 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție a avut în vedere asigurarea resurselor financiare și umane necesare pentru îndeplinirea în bune condiții, atât a atribuțiilor ce-i revin în realizarea actului de justiție, ca instanță de vârf în ierarhia puterii judecătorești, cât și a obiectivelor ce decurg din realizarea procesului de reformă a sistemului judiciar.

Înalta Curte de Casație și Justiție a beneficiat de alocații bugetare pentru anul 2009 în sumă de 69.269 mii RON din care a efectuat plăți în sumă de **69.228,15 mii lei**, astfel:

1. La Titlul Cheltuieli de personal – 62.574,50 mii lei, din care:

- drepturi salariale judecători, magistrați asistenți, personal auxiliar de specialitate, funcționari publici, personal contractual;
- diurna necesară pentru acțiunile de pregătire profesională continuă a judecătorilor, magistraților asistenți și a celorlalte categorii de personal (grefieri, informaticieni, funcționari publici), în realizarea măsurilor prevăzute în Planul de acțiune la obiectivul „Îmbunătățirea calității actului de justiție” prin:
 - a. participarea judecătorilor și magistraților asistenți la sesiuni de pregătire în domeniul dreptului comunitar;
 - b. pregătirea personalului Biroului de informare și relații publice;
 - c. participarea grefierilor la sesiuni de pregătire continuă;
 - d. pregătirea continuă a informaticienilor și funcționarilor publici.

Conform Hotărârii nr. 103/2007 din 31.01.2007, Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează cu un număr maxim de 482 de posturi.

2. La Titlul Bunuri și servicii – 4.832,04 mii lei, din care:

- I. cazare și transport pentru acțiunile de pregătire profesională continuă a judecătorilor, magistraților asistenți și a celorlalte categorii de personal (grefieri, informaticieni, funcționari publici), în realizarea măsurilor prevăzute în Planul de acțiune la obiectivul „Îmbunătățirea calității actului de justiție”;
- II. continuarea procesului de informatizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și extinderea accesului judecătorilor, magistraților asistenți și a celorlalte categorii de personal al instanței supreme la forma electronică a Monitorului Oficial, Partea I;
- III. realizarea unificării practicii judiciare prin deplasări în teritoriu ale judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție

3. La Titlul Cheltuieli de capital – 342,62 mii lei, din care:

- a. servere și imprimante multifuncționale în realizarea obiectivului „Continuarea procesului de informatizare a sistemului judiciar”;
- b. înlocuirea unor echipamente informatice în conformitate cu recomandările Serviciului de Telecomunicații Speciale (echipament de climatizare și echipament de evacuare în caz de incendiu)

4. La Titlul Transferuri - 23,99 mii lei

- cotizații la organisme internaționale: Asociația Înalțelor Jurisdicții de Casație ale țărilor care utilizează parțial limba franceză (AHJUCAF), Rețeaua președinților Curților Supreme de Justiție și Asociația Consiliilor de Stat și a Jurisdicțiilor Administrative Supreme din Uniunea Europeană

5. La Titlul Asistență socială – 1.455 mii lei, din care:

– indemnizații de încadrare brute lunare acordate o singură dată, judecătorilor, magistraților asistenți și personalului auxiliar de specialitate, la pensionare sau eliberarea din funcție pentru motive neimputabile, conform art. 81 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și art. 69 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare

Propuneri Î.C.C.J. pentru proiectul de buget pe anul 2010:

1. Titlul „Cheltuieli de personal”	- 91.300 mii lei
2. Titlul „Bunuri și servicii”	- 6.305 mii lei
3. Titlul „Transferuri”	- 25 mii lei
4. Titlul „Cheltuieli de capital”	- 3.020 mii lei
5. Titlul „Asistență socială”	- 2.962 mii lei

BIROUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE

Biroul de Informare și Relații Publice, numit în continuare BIRP este compartimentul din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție care asigură legăturile instanței supreme cu publicul și cu mijloacele de comunicare în masă, în vederea transparenței activității judiciare.

CAPITOLUL I

Potrivit Legii nr. 233 din 23 aprilie 2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27 din 30 ianuarie 2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, în cursul anului 2009 au fost soluționate 2632 de scrisori și sesizări, din care 101 de solicitări au fost formulate în baza Legii nr. 544/2001.

Numărul scrisorilor primite la Registratura Generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost mai mare decât în anii precedenți. Pentru mai multă operativitate s-a procedat la verificarea solicitărilor petenților, iar unele dintre acestea,

Înainte de a fi înregistrate în evidența biroului, au fost restituite Registraturii generale spre a fi îndreptate secțiilor pe rolul cărora se aflau dosarele la care, prin cereri, se făcea referire. În anul 2009, răspunsurile date la cele 2632 de scrisori și sesizări au fost transmise în formă scrisă prin poștă.

Pe lângă cele 2632 de sesizări primite în scris, zilnic s-au primit telefonic numeroase solicitări, cerându-se relații cu privire la cauze aflate pe rolul instanței sau informații cu caracter general.

În format electronic prin e-mail au fost înregistrate un număr de 2093 cereri, din care 19 au fost formulate în baza Legii nr. 544/2001, iar 2074 de cereri în baza Legii nr. 233/2002, 142 de cereri au fost formulate de reprezentanții mass media, dintre care 6 au fost respinse, informațiile nefiind publice iar dosarele nemaiaflându-se în custodia Înaltei Curți de Casație și Justiție.

S-a mai înregistrat un număr de 357 cereri adresate direct domnului Președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție și repartizate spre soluționare Biroului de Informare și Relații Publice, precum și un număr de 195 cereri transmise prin fax direct Biroului de Informare și Relații Publice.

Redactarea răspunsurilor și colaborarea cu magistrații asistenți șefi și prim-grefierii s-a făcut de către magistratul asistent al BIRP, iar în cazul în care solicitările nu necesitau un răspuns cu implicații judiciare deosebite, acestea au fost redactate de către cei doi grefieri cu studii juridice încadrați la BIRP.

Înregistrarea lucrărilor acestui birou, tehnoredactarea computerizată a răspunsurilor, verificarea la arhive a unor aspecte rezultate din scrisori și sesizări, precum și expedierea corespondenței la Registratura generală s-au efectuat de către grefierii BIRP.

Precizăm că răspunsurile la scrisorile și sesizările adresate de petenți și autoritățile publice au fost redactate și expediate în termen, apreciind că au fost întocmite cu profesionalism și simț de răspundere, aspect confirmat de inexistența unor reclamații.

Audiențele au fost asigurate de către magistratul asistent Clemansa Enache și de grefier Stelian Bodeanu împreună cu grefierele din cadrul BIRP – Rodica Doinița Alvădanei și Corina Sava, în fiecare zi de miercuri, între orele 14 - 16, inclusiv în perioada vacanței judecătorești, într-un spațiu anume destinat audiențelor, astfel că petenții au avut posibilitatea adresării directe a cererilor.

În audiență s-a înregistrat și prezentat un număr de 178 de petenți care au reclamat în principal următoarele aspecte:

- acordarea unor termene de judecată prea mari, în special la secția civilă și de proprietate intelectuală;
- redactarea cu mare întârziere a deciziilor pronunțate (și cu depășirea termenului de 30 de zile, prevăzut de art. 264 din Codul de procedură civilă), în special la secția civilă și de proprietate intelectuală. Cererile respective au fost îndrumate, prin grija BIRP,

redactorilor deciziilor în discuție și soluționate favorabil în proporție de 80%, restul cauzelor nerezolvate fiind de natură obiectivă (concedii medicale, deplasare pentru schimb de experiență, concedii de odihnă, ș.a.);

- nemulțumirile legate de modul de soluționare al cauzelor în care au avut calitatea de parte. Petenții au fost îndrumați în sensul consultării unui avocat în vederea exercitării căilor de atac prevăzute de lege;
- cereri de preschimbare a termenelor de judecată. Cererile respective au fost direcționate conducerii secțiilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, care a făcut aprecieri asupra motivelor invocate, iar în cazul celor întemeiate, a aprobat și preschimbato termenelor de judecată;
- solicitările de copii legalizate de pe deciziile pronunțate în cauzele în care petenții au avut calitatea de parte, precum și copii de pe documentele aflate în dosarele respective, formulate în special de către deținuții aflați în penitenciare. Acestea au fost transmise arhivei secțiilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, care le-au soluționat în termen, iar altele au fost soluționate prin grija personalului BIRP; .
- depunerea de memorii, note scrise, sesizări referitoare la dosarele aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție. Acestea au fost transmise arhivei secțiilor Înaltei Curți de Casație și Justiție spre a fi atașate la dosarul cauzei;
- reclamații legate de modul de soluționare a cauzelor în care au figurat în calitate de parte la instanțele inferioare. Petenții au fost îndrumați să consulte un apărător, eventual pentru a-și exercita una din căile de atac (ordinare sau extraordinare) prevăzute de lege.

CAPITOLUL II

Raportul este întocmit în conformitate cu art. 27 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, aprobate prin H.G. nr. 123/2002.

În cursul anului 2009, la BIRP s-au înregistrat 101 de cereri formulate în temeiul Legii nr. 544/2001. Din cele 101 de solicitări, 61 au fost transmise în format scris și un număr de 40 au fost transmise în format electronic. Acestea au vizat următoarele domenii:

- informații cu privire la cauzele aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- copii de pe deciziile pronunțate de secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- studierea unor dosare aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție în care solicitantul nu a avut calitatea de parte;
- solicitări de studiere a unor dosare și copii de pe actele aflate la dosarele respective de către ziariști;
- consultații juridice ori interpretări ale textelor de lege;

- date personale ale unor magistrați ai Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- cereri de copii ale dosarelor, formulate de către părțile aflate în detenție.

Din totalul celor 101 de solicitări formulate, un număr de 99 au avut rezolvări favorabile, iar un număr de 2 solicitări au fost respinse, întrucât făceau parte din Lista de informații exceptate de la liberul acces, ori solicitantul nu a justificat interesul pentru care cerea comunicarea informației.

Cele 101 de cereri au fost adresate de următoarele categorii de solicitanți:

- 99 de cereri adresate de persoane fizice;
- 2 de cereri adresate de persoane juridice.

În perioada analizată împotriva modului de soluționare a cererilor adresate în temeiul dispozițiilor Legii nr.544/2001 a fost înregistrată 1 reclamație administrativă.

CAPITOLUL III PUNCTUL DE INFORMARE – DOCUMENTARE

Activitatea Punctului de Informare - Documentare, componentă a Biroului de Informare și Relații Publice din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a axat pe următoarele aspecte:

- a urmărit reflectarea în media on-line, video, dar și pe suport clasic a imaginii instituționale redată prin știri, informații, articole, comentarii, documentare, emisiuni referitoare atât la instituție și practica sa judiciară, cât și la resursele sale umane, acțiune concretizată zilnic în redactarea *Revistei Presei Juridice*, în informarea conducerii imediat ierarhice cu privire la aspectele de interes, precum și în *Buletinul Informativ* semestrial;
- a urmărit cu ritmicitate comunicatele de presă și informațiile de pe site-urile europene, precum www.euractiv.ro, (http://europa.eu/press_room/index_fr.htm) pentru o informare actualizată și uniformă la nivel comunitar;
- a urmărit și a făcut cunoscute actele normative de interes imediat și cu aplicabilitate la data publicării apărute atât în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, cât și în *Monitorul Of. al României, Partea I*;
- a adus la cunoștința utilizatorilor procedura de acces la justiție la instanțele europene;
- a accesat jurisprudența principalelor instanțe europene (Curtea Europeană pentru Drepturile Omului www.echr.coe.int) și comunitare (Curtea de Justiție a Uniunii Europene, Tribunalul de Primă Instanță și Tribunalul Funcției Publice <http://curia.europa.eu>) și, la cerere, a adus la cunoștința persoanelor interesate aspectele metodologice reieșite din practica judiciară recentă a acestor instanțe cu aplicare în practica internă; precum și alte elementele de interes judiciar comunitar;

- a consultat on-line activitatea organismelor europene cu competență judiciară, sintetizând în limba română, acolo unde s-a impus, subiectele de interes pentru instanță, afișând totodată adresa site-ului sursă;
- a colaborat cu biroul omolog al Consiliului Superior al Magistraturii și cu birourile de presă ale instituțiilor centrale atât ale sistemului judiciar român, cât și cel comunitar;
- a urmărit informațiile transmise de către birourile similare ale Administrației Prezidențiale, Camerei Deputaților, Senatului și Guvernului cu structurile subordonate acestora, Agentul guvernamental, Agenția de Strategii Guvernamentale www.publicinfo.ro, precum și alte birouri de presă ale organismelor comunitare: Comisia Europeană http://ec.europa.eu/index_ro.htm, capitolul *Justiție și drepturile cetățenilor*, birourile instituțiilor comunitare deschise în România, cum sunt: Institutul European din România www.ier.ro, Biroul de Informare al Consiliului Europei la București www.coe.ro, Biroul de Informare al Parlamentului European deschis la București; <http://www.europarl.europa.eu/bucuresti/> etc.;
- a păstrat legătura cu principalii reprezentanți ai Relațiilor Publice din țară și străinătate, ale organismelor jurisdicționale internaționale (ex. Buletinul de Informativ al CJCE, CEDO, al Consiliului Europei – Drepturile Omului și Chestiunile Juridice www.coe.int, www.coe.ro , Asociația Înantelor Jurisdicții de Casație care utilizează Limba Franceză www.ahjucaf.org) prin informări via Internet;
- a înlesnit regăsirea unor informații utile atât justițiabilului, cât și magistratului ori grefierului cu competență în materie, realizând bibliografii la speță, materiale documentare ori informative, studii europene, rapoarte, etc., care vizează activitatea instanței, în special implicarea în problemele societății românești;
- a completat fondul info-documentar al biroului cu publicațiile de specialitate.

BIROUL DE RELAȚII INTERNAȚIONALE

Potrivit competenței sale, reglementate de art.86-88 din Regulamentul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Biroul de Relații Internaționale, în anul 2009, a desfășurat următoarele activități:

I. Redactarea de rapoarte-chestionar naționale solicitate Înaltei Curți de către organisme internaționale

În anul 2009, au fost redactate 6 rapoarte naționale de către Biroul de Relații Internaționale (BRI), după cum urmează:

1. Raportul național cu tema: *Aspects pratiques de l'indépendance de la justice*, întocmit pentru al 4-lea Colocviu al Asociației internaționale *Réseau des Présidents des Cours Suprêmes de Justice de l'Union Européenne*, care va avea loc între 19-20 martie 2010, la Dublin, 12 p.
2. Raportul național cu tema: *Aide judiciaire*, al doilea Raport național pregătitor întocmit pentru al 4-lea Colocviu al Asociației internaționale *Réseau des Présidents des Cours Suprêmes de Justice de l'Union Européenne*, care va avea loc între 19-20 martie 2010, la Dublin, 2 p.
3. Raportul național cu tema: *La défense des droits de l'enfant à l'intérieur et à l'extérieur des frontières*, întocmit pentru Conferința A.H.J.U.C.A.F. (Association des Hautes Juridictions Ayant en Commun l'Usage du Français), conferință care a avut loc în perioada 8-9 octombrie 2009, la Budapesta, publicat pe site-ul asociației la adresa: www.ahjucaf.org, 10 p.
4. Raportul național cu tema: *Internationalisation de la justice et internationalisation du droit*, întocmit pentru Congresul A.H.J.U.C.A.F. (Association des Hautes Juridictions Ayant en Commun l'Usage du Français), congres care va avea loc în perioada 21-23 iunie 2010, la

Ottawa, Canada, publicat pe site-ul asociației la adresa: www.ahjucaf.org, 15 p.

5. Raportul național cu tema: *E-law survey*, întocmit pentru Comisia europeană, pentru realizarea unei sinteze privind justiția electronică în U.E., 4p.
6. Raportul național cu tema: *Justice administrative et e-Justice*, întocmit pentru *Association des Conseils d'Etat et des Juridictions Administratives Suprêmes de l'Union Européenne*, pentru seminarul „La juridiction administrative et e-justice”, desfășurat la Atena, în perioada 15-16 mai 2009, 20 p.

II. Asigurarea obligației internaționale de furnizare a jurisprudenței ICCJ în cadrul Programului internațional de jurisprudență JURICAF

Programul JURICAF este un program internațional dezvoltat de Asociația Înalțelor Jurisdicții Francofone (AHJUCAF), asociație al cărei membru este și Înalta Curte. Programul are ca scop accesul la jurisprudența națională a fiecărui stat membru, în mod gratuit. În realizarea acestui scop, fiecare membru și-a asumat obligația de a furniza periodic, jurisprudența sa de referință, prin intermediul unui director național de program. Această obligație internațională se execută de către ICCJ prin intermediul Biroului de Relații Internaționale, director de program fiind magistratul-asistent.

Fiecare decizie transmisă este tradusă în limba franceză și precedată, conform cerințelor Programului de o Fișă juridică a hotărârii.

În anul 2009, a fost tradus textul integral și s-a redactat Fișa juridică, în limba franceză a unui număr de 128 decizii ale ICCJ publicate pe situl www.juricaf.org.

De asemenea, BRI asigură corespondența în limba franceză cu AHJUCAF, efectuând orice lucrare solicitată de Asociația AHJUCAF, al cărei membru este ICCJ.

III. Asigurarea obligației internaționale de furnizare a jurisprudenței ICCJ în cadrul Programului internațional de jurisprudență International Law in Domestic Courts

Acest program se desfășoară în cooperare cu Consiliul Superior al Magistraturii și Ministerul Afacerilor Externe, în parteneriat cu Universitatea din Amsterdam și Oxford University Press.

Pentru anul 2009, Biroul de Relații Internaționale a centralizat jurisprudența relevantă pentru problemele de drept solicitate și a asigurat furnizarea pentru acest program a unui număr de 93 de decizii ale ICCJ.

IV. Activitatea desfășurată în cadrul Asociației *Rețeaua Președinților Curților Supreme de Justiție din Uniunea Europeană*

Biroul de Relații Internaționale asigură integrarea jurisprudenței Înaltei Curți la nivel european, în *Portalul comun de jurisprudență al curților supreme din U.E.*¹.

Portalul de jurisprudență a fost creat de Rețeaua Președinților Curților Supreme de Justiție din Uniunea Europeană (Réseau des Présidents des Cours Suprêmes Judiciaires de l'Union Européenne). Portalul a fost creat în 2007, dar abia în acest an a devenit funcțional, până acum funcționând cu acces intern, exclusiv pentru curțile supreme membre, pe baza unui identificator și a unei parole. Din 2009, portalul are două versiuni, una pentru public, accesul fiind direct și una pentru curțile membre, pe bază de identificator și parolă. Accesul intern, destinat numai curților supreme membre este destinat și schimbării de opinii cu privire la unele probleme tehnice de funcționare a portalului.

Portalul nu este o bază de date, ci un megamotor de cercetare a jurisprudenței statelor membre U.E. și a 3 state-observator (Croatia, Norvegia și Lichtenstein), ce funcționează prin introducerea mai multor cuvinte-cheie, direct în limba oficială a solicitantului (deci, inclusiv, în limba română). Programul va selecționa jurisprudența relevantă pentru toate statele incluse în program (în total, 30 de state). Rezultatele căutării vor fi date, în limba de redactare a deciziei selectate.

Ceea ce este important este faptul că programul permite posibilitatea traducerii hotărârilor judecătorești găsite, în 21 din cele 23 de limbi oficiale ale U.E.

În general, interogarea portalului se face fără indicarea unei perioade precise, cu excepția a 5 state (Spania, Franța, Marea Britanie, Olanda și Bulgaria), unde căutarea se face pe o perioadă precisă. Deci, pentru România (Înalta Curte), căutarea este fără limită de perioadă.

Dat fiind că ICCJ este membru al Asociației mai sus amintite, Biroul de Relații Internaționale a asigurat și în anul 2009 redactarea corespondenței în limba franceză sau engleză, redactarea materialelor pentru acțiunile și congresele organizate de asociație, efectuând orice altă lucrare solicitată de aceasta.

¹ Portalul european este accesibil la adresa: <http://www.reseau-presidents.eu/rpcsjeu/>

V. Activitatea desfășurată la revista oficială a ICCJ, *BULETINUL CASAȚIEI*

Biroul nostru redactează cu titlu de permanență conținutul *rubricii „Comunicări”* a Buletinului Casației, făcând o cronică a evenimentelor internaționale ale instituției. Astfel și în anul 2009, au fost redactate cronicile pentru numerele 1-4 ale revistei.

În al doilea rând, BRI este colaborator al *rubricii „Doctrină”* a Buletinului Casației, fiind publicate, după caz, articole, studii sau recenzii.

Astfel, în anul 2009, coordonatorul biroului a publicat articolul *Drepturile copilului la 20 de ani după adoptarea Convenției*, în nr. 4/2009 al revistei *Buletinul Casației*, C.H. Beck, București, pp. 82-86.

VI. Activitatea de protocol, organizarea de întrevederi, primiri de delegații, deplasări ale delegațiilor ICCJ

Biroul de Relații Internaționale a întocmit și expediat corespondența cu străinătatea, a pregătit materialele documentare pentru delegațiile străine și delegațiile ICCJ. De asemenea, B.R.I. a participat la primirea și însoțirea delegațiilor în cadrul programului aprobat de conducerea Curții, efectuând următoarele activități:

- a asigurat protocolul la aeroport sau altă locație de sosire/plecare;
- a însoțit delegațiile;
- a achiziționat bilete de avion sau tren și a făcut rezervări pentru cazare;
- a achiziționat produse de protocol necesare, cadouri zile festive, felicitări evenimente;
- s-a ocupat de organizarea meselor oficiale în cadrul primirii delegațiilor străine;
- a întocmit devizului de cheltuieli, preluare / decontare de la/ către serviciul financiar-contabil;
- a urmărit și a verificat derularea contractelor de prestări-servicii necesare în cadrul acțiunilor de protocol.

Aceste activități au fost desfășurate în anul 2008 pentru un **total general de 18 delegații**, după cum urmează:

A. Primirea delegațiilor străine la sediul ICCJ (8 delegații):

1) *13 februarie 2009*: O delegație a Secției Penale a ICCJ a primit vizita experților Fundației germane pentru Cooperare Judiciară Internațională (I.R.Z.), în vederea organizării unor seminarii de pregătire pentru combaterea criminalității economice. La întâlnire au participat și reprezentanți ai Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

2) *11 martie 2009*: O delegație a ICCJ a primit vizita unei delegații a Fundației germane pentru Cooperare Juridică Internațională (I.R.Z.), în vederea pregătirii organizării de seminarii pentru instanța noastră.

3) *30 martie 2009*: O delegație a ICCJ a primit vizita dnului Jiri Pospisil, ministrul ceh al justiției.

4) *15 iunie 2009*: O delegație a ICCJ a primit o nouă vizită a unei delegații a Fundației germane pentru Cooperare Juridică Internațională (I.R.Z.).

5) *24 iunie 2009*: O delegație a ICCJ a primit vizita delegației Comisiei Europene, la solicitarea Ministerului Justiției, în cadrul misiunii „Cooperation and Verification Mechanism”, în vederea întocmirii raportului privind progresul reformei judiciare și lupta împotriva corupției în România.

6) *13 noiembrie 2009*: O delegație a ICCJ a primit vizita unei delegații de judecători din Marea Britanie.

7) *26 noiembrie 2009*: Președintele Curții de Justiție a Comunităților Europene, dl. Vassilios Skouris, însoțit de doamna judecător prof. univ. dr. Camelia Toader au efectuat o vizită la Înalta Curte de Casație și Justiție, având o întâlnire cu judecătorii și magistrații-asistenți ai celor 4 secții ale instanței supreme. Întâlnirea s-a concentrat asupra raportului dintre judecătorul național și judecătorul european.

8) *27 noiembrie 2009*: la Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a ICCJ au venit în vizită doi judecători francezi, de la Tribunalul administrativ din Clermont-Ferrand și din Nantes, aflați în stagiul la instanțele din România, sub egida EJTN.

B. Lucrări pentru pregătirea deplasărilor delegațiilor ICCJ în străinătate (10 delegații), însă, numai costurile a 3 delegații au fost suportate de Înalta Curte, restul fiind plătite de organizatori:

1) *30 ianuarie 2009*: O delegație a ICCJ a participat, în Franța, la Strasbourg, la Curtea europeană a drepturilor omului, la Ședința solemnă organizată cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la înființarea curții.

2) *14 martie 2009*: O delegație a ICCJ a participat la Paris, la Consiliul de administrație al Forumului European al judecătorilor pentru mediu. Lucrările Consiliului au fost găzduite de Curtea de Casație a Franței.

3) *30-31 martie 2009*: O delegație a ICCJ a participat, la Luxembourg, la Curtea de Justiție a Comunităților Europene, la simpozionul cu tema *Reflecții referitoare la procedura preliminară*. La simpozion au fost invitați președinții Curților supreme de justiție, precum și președinții Curților constituționale din statele membre ale Uniunii Europene.

4) 1-2 octombrie 2009: O delegație a ICCJ a participat la Istanbul, la conferința *Justiția administrativă în Turcia*, organizată de Asociația Consiliilor de Stat și a Jurisdicțiilor Administrative Supreme din U.E.

5) 7-8 octombrie 2009: O delegație a ICCJ a participat la Budapesta, la Conferința AHJUCAF privind *Drepturile copilului*, organizată cu ocazia aniversării a 20 de ani de la adoptarea convenției în materie.

6) 8-9 octombrie 2009: O delegație a ICCJ a participat la Cracovia, la Conferința Europeană privind drepturile fundamentale în litigiile civile. Conferința a fost organizată de Institutul de Studii Juridice Europene din Osnabrück (Germania), sub egida Comisiei Europene, în cooperare cu Academia Poloneză a Judecătorilor, Universitatea Jagiellonski din Cracovia și Universitatea Osnabrück.

7) 16-17 octombrie 2009: O delegație a ICCJ a participat la Stockholm, la Conferința anuală a Forumului U.E. al Judecătorilor pentru Mediu.

8) 30-31 octombrie 2009: Reprezentantul ICCJ la Organizația Europeană a Brevetelor a participat la Veneția, la Forumul judecătorilor europeni specializați în proprietate intelectuală.

9) 21 octombrie 2009: O delegație a ICCJ a participat la cursul de pregătire privind Portalul de jurisprudență al U.E., la Bruxelles, curs organizat de Rețeaua Președinților CSJ din U.E.

10) 16-17 noiembrie 2009: O delegație a Înaltei Curți de Casație și Justiție a participat la Curtea de Justiție a Uniunii Europene de la Luxembourg, la Forumul Anual al Magistraților din statele membre ale U.E.

C. Obținerea de pașapoarte și vize, după caz

În anul 2009, BRI a îndeplinit formalitățile pentru eliberarea a *28 pașapoarte diplomatice pentru judecătorii ICCJ și unul de serviciu*. A fost prelungită valabilitatea a 16 pașapoarte diplomatice. Au fost predate Ministerului Afacerilor Externe, Direcția Generală pentru Afaceri Consulare, *30 de pașapoarte diplomatice ale căror titulari s-au pensionat*. Au fost ținute evidențele tuturor pașapoartelor diplomatice și de serviciu ale ICCJ, după titular, serie și număr.

Au fost achiziționate bilete de avion, tren, asigurări medicale și obținute, după caz, vize pentru toate deplasările oficiale.

S-a organizat și asigurat protocolul la aeroportul Otopeni, pentru delegațiile oficiale ale ICCJ (plecări și sosiri). S-au făcut la timp plățile aferente pentru serviciile de protocol prestate de protocolul aeroportului.

S-a participat la activitățile (depuneri de coroane, asistență paradă militară), organizate pentru ziua națională precum și pentru alte evenimente (ziua eroilor etc.).

VII. Activitatea de traducere și interpretariat

BRI a realizat, la solicitarea conducerii ICCJ, *interpretarea simultană* în cadrul fiecărei delegații străine, precum și numeroase lucrări de traducere.

Astfel, *au fost traduse:*

- a. proiecte de corespondență, propuneri de program, adrese cu instanțele supreme din alte țări, în limbile română și franceză ;
- b. traducerea unor decizii CEDO : cauza *Faimblat c. României* și cauza *Katz c. României* ;
- c. traducerea unor comentarii și propuneri din partea reprezentanților României la organisme internaționale (ex : Comentarii și propuneri privind Proiectul de aviz nr.12/2009 privind „Relațiile dintre procurori și judecători”, autor: judecător Aida Rodica Popa, reprezentantul ICCJ la Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni - CCJE) ;
- d. diverse alte traduceri: în 2009, traducerea pentru conducerea ICCJ, din limba franceză, a diverse materiale privind procedura preliminară în fața CJUE.

În ceea ce privește interpretariatul, biroul nostru a asigurat interpretarea cu ocazia vizitei delegației Curții de Justiție a Uniunii Europene, alcătuite din domnul judecător V. Skouris, președintele Curții și doamna judecător Camelia Toader, vizită menționată anterior.

- e. diverse studii și articole de interes pentru documentarea cauzelor aflate pe rolul instanței noastre.

VIII. Lucrări efectuate în cadrul activității de colaborare cu celelalte compartimente ale ICCJ, precum și la solicitarea președintelui ICCJ, a vicepreședintelui, a președinților de secții, a judecătorilor și în cadrul cooperării cu alte instituții

BRI a redactat note interne, referate, adrese, devize contabile către Departamentul Economico-Financiar al ICCJ, Cabinetul Președintelui ICCJ, Cabinetul Vicepreședintelui ICCJ, către Președinții de secție. De asemenea, în anul 2009, s-au realizat de către BRI ecusoanele de acces pentru autovehiculele instanței noastre. De asemenea, au fost redactate note externe către Ministerul Afacerilor Externe, Aeroportul Internațional Otopeni, Serviciul de Protecție și Pază, Misiunea permanentă a României de la Bruxelles, diverse ambasade ale României în străinătate, în vederea desfășurării acțiunilor de protocol.

De asemenea, s-a asigurat permanența pe perioada vacanței judecătorești pentru distribuirea poștei militare, atât la cabinetul vicepreședintelui, cât și al președintelui.

IX. Concluzii

În anul 2009, comparativ cu anul precedent, se constată o dublare a activității de traducere și de redactare a rapoartelor naționale, dar și o dezvoltare a activității internaționale a instanței supreme, activitate ce a înregistrat progrese importante. Astfel, s-au intensificat întâlnirile de lucru ale ICCJ cu Rețeaua Președinților Curților Supreme de Justiție din U.E, AHJUCAF, Asociația Consiliilor de Stat și a Jurisdicțiilor Administrative Supreme din U.E., Înalta Curte fiind solicitată să-și exprime punctul de vedere, să facă propuneri și să redacteze rapoarte naționale pe diverse probleme de drept, dintre care amintim: cooperarea judiciară internațională, recunoașterea internațională a hotărârilor judecătorești, justiția electronică, justiția administrativă, internaționalizarea justiției, ajutorul judiciar, apărarea drepturilor copilului, aspecte practice ale independenței justiției, diversitatea juridică în spațiul francofon.

De asemenea, Înalta Curte a asigurat, prin participarea la programele de jurisprudență, integrarea jurisprudenței românești în jurisprudența europeană și internațională.

Pe de altă parte, Înalta Curte de Casație și Justiție a avut o contribuție importantă la nivel european în clarificarea unor probleme privind: mandatul european de arestare, recunoașterea hotărârilor judiciare, statutul magistraților, rolul instanței supreme în sesizarea Curții de Justiție a U.E. cu întrebarea preliminară, îmbunătățirea procedurii preliminare și a procedurii accelerate, independența judecătorilor.

Prin toate aceste activități internaționale, s-au oferit soluții adoptate de alte curți de casație europene (și nu numai), astfel că s-au găsit soluții cu privire la probleme interne ale sistemului judiciar românesc.

În fapt, întreaga activitate internațională a Înaltei Curți desfășurată în cadrul asociațiilor internaționale a căror membră este, a avut un rol determinant în promovarea necesității consolidării independenței sistemului judiciar și a statutului profesiei de magistrat ca obiectiv major european.

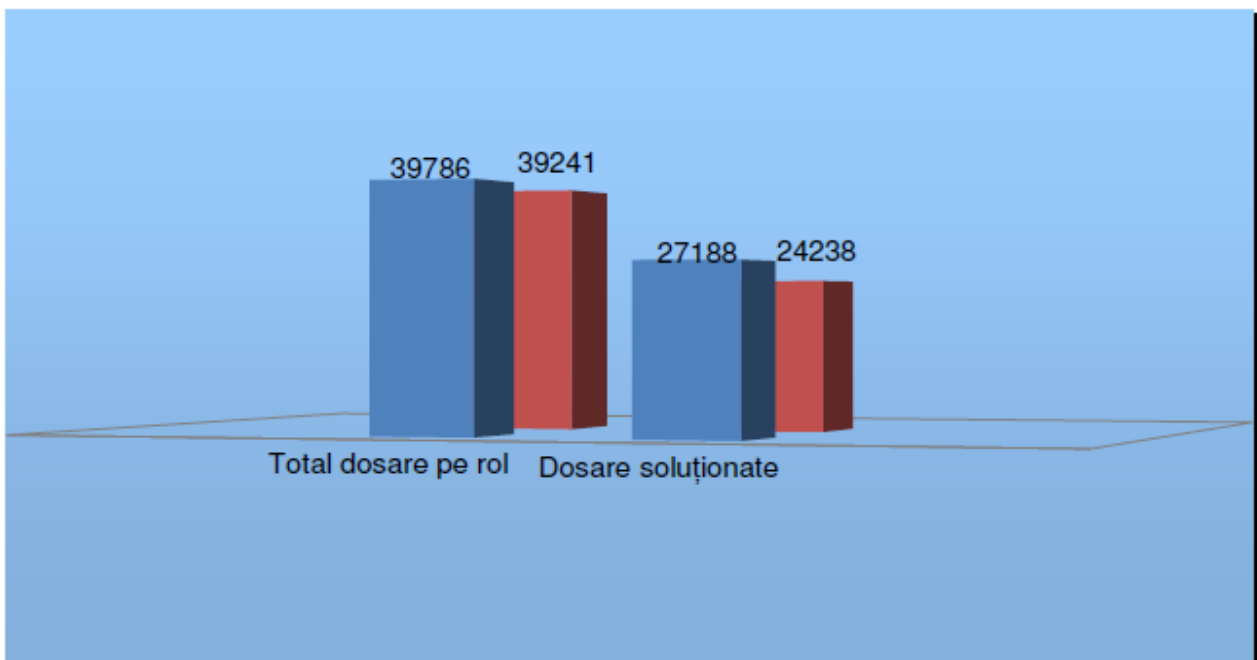
Însă, la fel ca anul trecut, se mențin condițiile de muncă dificile, din cauza absenței unui sediu al BRI, o parte din personal fiind repartizat la Biblioteca ICCJ.

Problema absenței unui sediu propriu al acestui compartiment determină menținerea dificultăților de anul trecut, fiind în continuare afectate: vizitele de lucru ale consilierilor de la ambasade (care sosesc la sediul ICCJ în vederea pregătirii vizitelor delegațiilor străine), desfășurarea în condiții de confidențialitate a pregătirii vizitelor, precum și activitatea de traducere, în Bibliotecă neexistând liniștea necesară acestor activități.

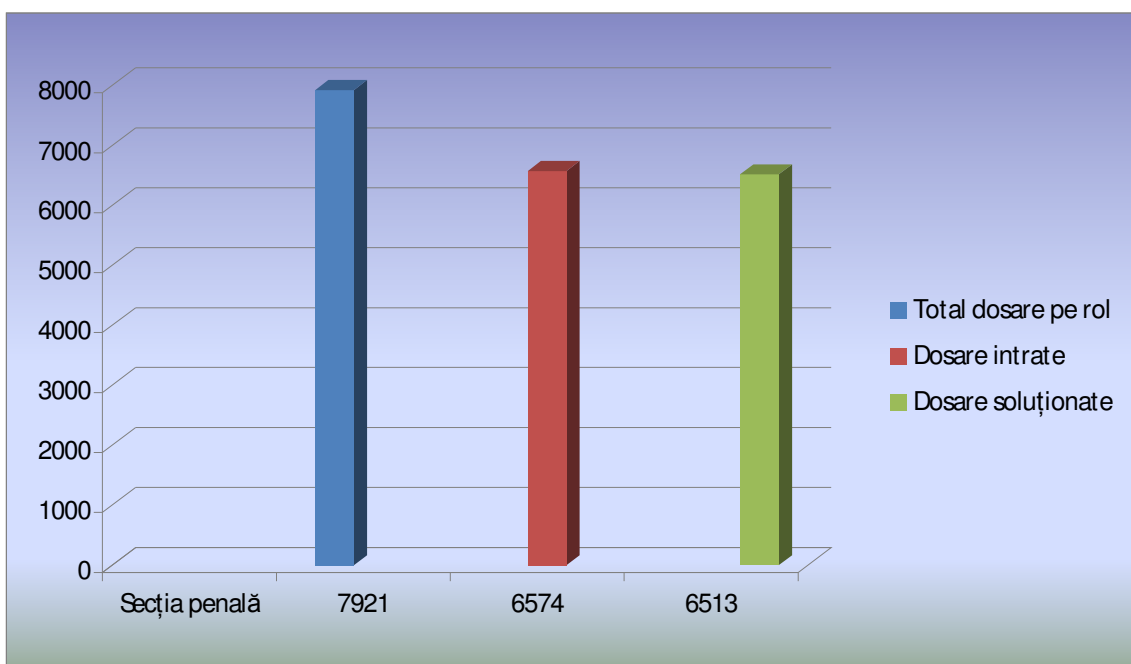
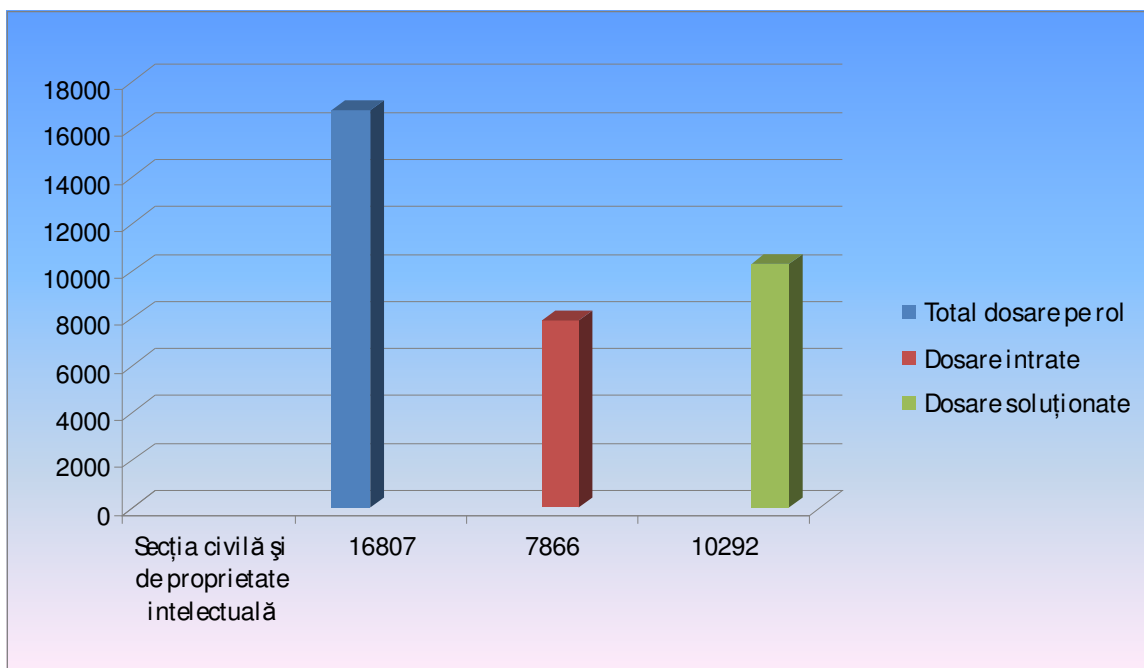
ANEXE

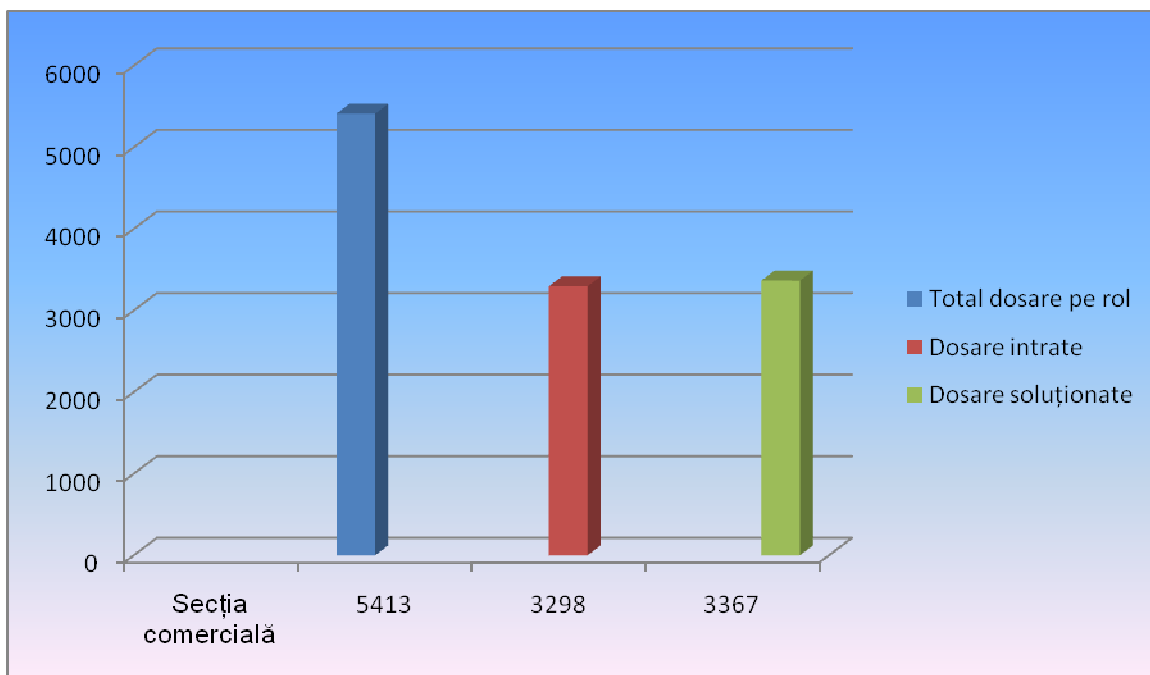
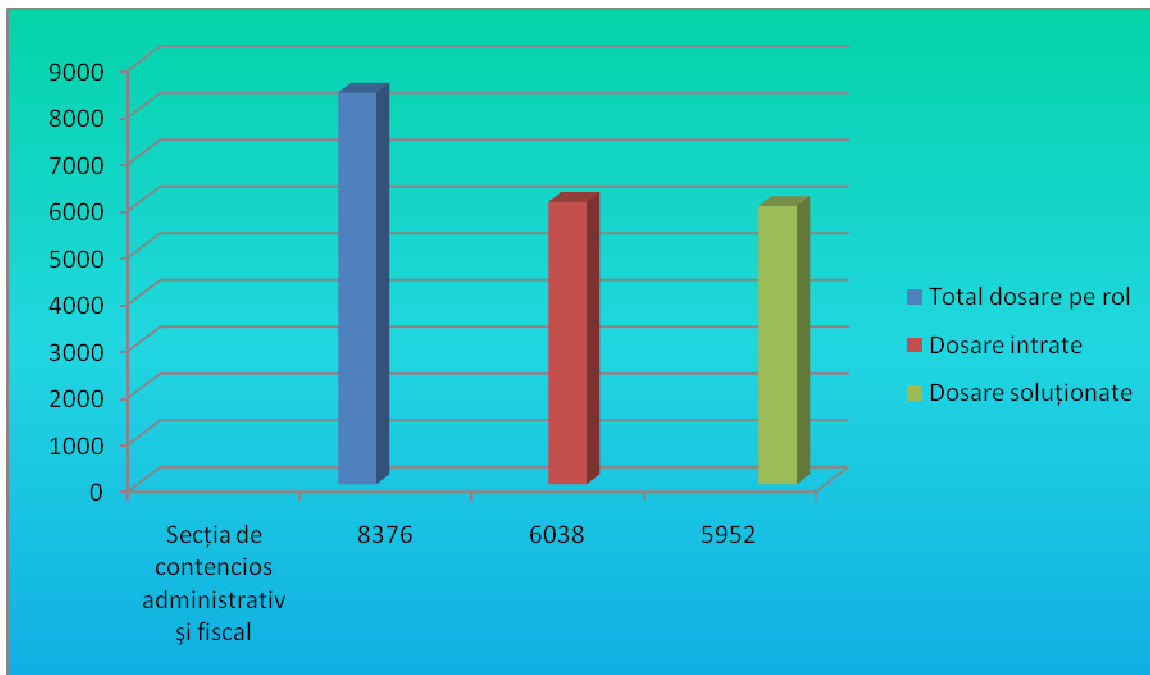
Volum de activitate Înalta Curte de Casație și Justiție

■ 2009 ■ 2008

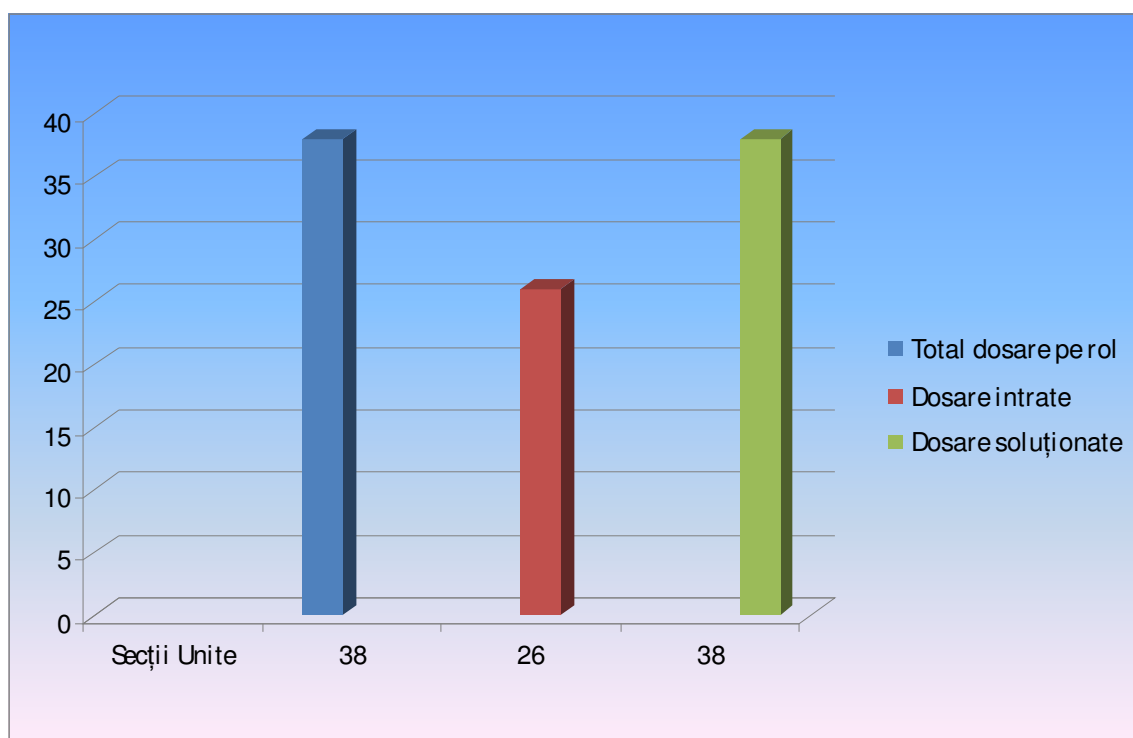
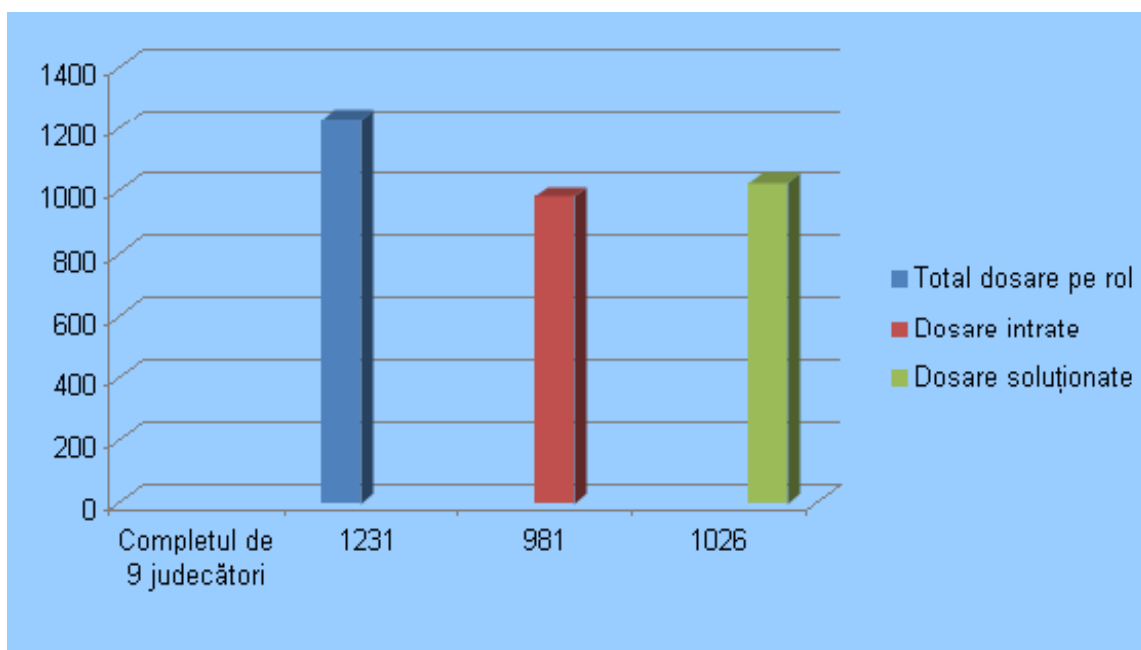

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

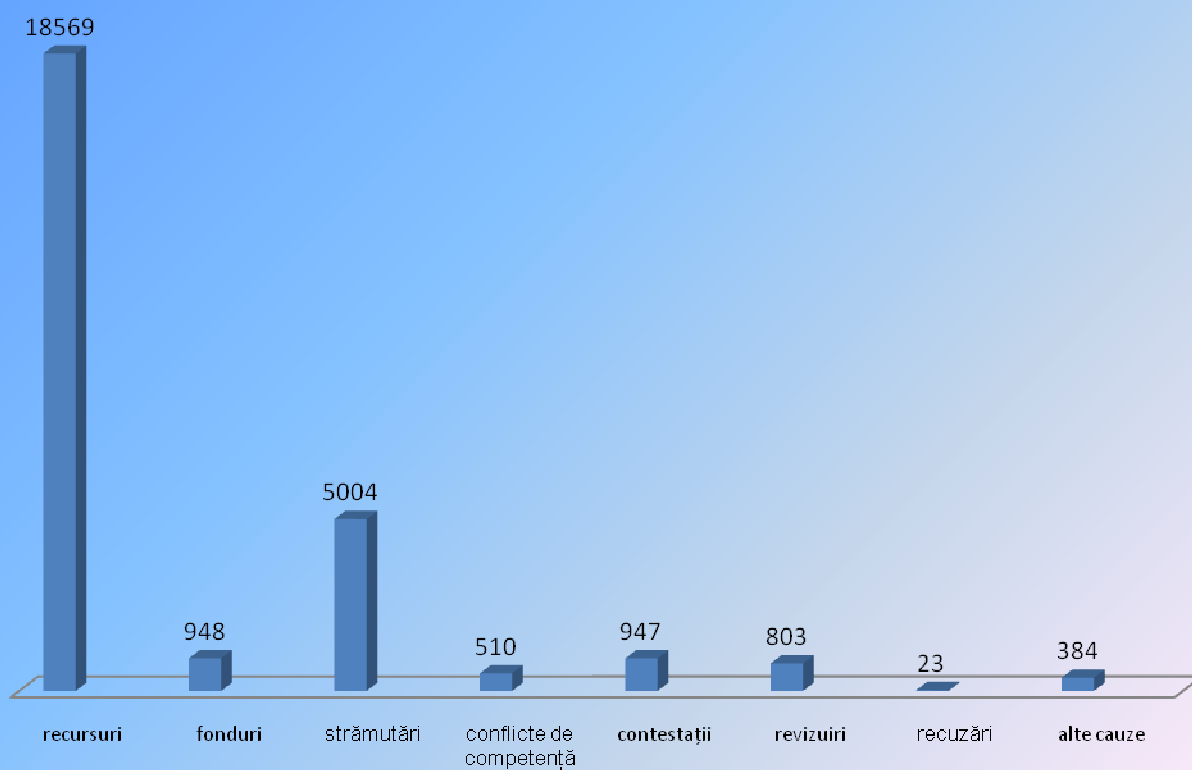

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Natura cauzei

CENTRALIZATOR STATISTIC
- Înalta Curte de Casație și Justiție -

Dosare	Secția penală	Secția civilă și de proprietate intelectuală	Secția comercială	Secția de contencios administrativ și fiscal	Secțiile Unite	Completul de 9 judecători	Total
Pe rol la 1 ianuarie 2009	1347	8941	2115	2338	12	250	15.003
Intrări în 2009	6574	7866	3298	6038	26	981	24.783
Total pe rol în 2009	7921	16807	5413	8376	38	1231	39.786
Soluționări în 2009	6513	10292	3367	5952	38	1026	27.188
Dosare expediate conform deciziei Curții Constituționale nr. 104/2009		1201					1.201
Rămase pe rol la 31 decembrie 2009	1408	5314	2046	2424	-	205	11.397